

ଇକ୍ଷ୍ଵାକୀୟିକା ।

ନର ଜୀ ୧୯୮୩ ମୁଖରେ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ତା-
ହବେ ସାରଗରେ ପେଲେବ ବୈଶ ପଟ୍ଟିବ
ମୁକୁ ପ୍ରଥମ ଥିଲା । ଏହା ସପ୍ତାହର ୧୯୮୩-
ମୁହଁ ମୋଟରେ ଅର୍ଧବିଂକ ହୋଇ ନରଙ୍କ ବିହିତ
ଲାଗି ହୋଇଥିଲେହେବେ କମେରରେ ଉଚ୍ଚା ଏହି
ଦଳ, ସ୍ଵର୍ଗପଦେଶ ଓ ପଞ୍ଚାକରେ ହାତି ପଟ୍ଟି-
ଥିଲା ।

ଏହି ଚା ୧୩ ଉପରେ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ତା
ଦରେ ସ୍ଵକ୍ଷୁ ପ୍ରଦେଶରେ ୨୫୮୮ ଲକ୍ଷୀତା-
ଗାତର ୨୩୮୯, ବିଶ୍ୱାସରେ ୩୦୫୯ ଟଙ୍କା
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ରହେ ୧୫୦୦ ଲମ୍ବେଇରେ ଦୁଃଖ
ଏବଂ ବାନ୍ଦପଥବାଦରେ ୧୪୮ ଲକ୍ଷ ଆହାର୍ୟ
ପାଇଥିଲେ । ସ୍ଵକ୍ଷୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଆହାର୍ୟ ନେ-
ତିଆ ଲେବୁକ ସର୍ବା ଅଧିକ ବଢ଼ିଥିଲା ।

ଦକ୍ଷୀଣ ପୁନାଧିକୁ ଆଯତ (୫୩-୫୪-୫୫)
ମାନର ଅଟ୍ଟିପଦ) ର ଧାସ୍ତ ସାହୁଙ୍କ
ଅନ୍ତରେ ଦକ୍ଷପୁନ୍ଦେଶର ମାନବର
ଲୋପତ୍ୟ ବେଶୀର ବିଧାତ କରଥିଲୁ କ
ରାଜକ ଓ କଲୋତ୍ସର କିମର ଚୌଖୀପେ ପ୍ରକା
ତୀବ୍ରକୁଳର ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥରେ ଆପଣାର ଅଜ୍ଞା,
ଆକ୍ଷୟ କର ପାରିବ । ସଥା ସମୟରେ ଉଚିତ
ଦେସ୍ ଅଜ୍ଞା ପଠିଲେ ପୁନା ଓ ଜମେହାର
ପୁନା ସହିତ ଜନକ ଅଣ୍ଟେ, ନଗେତୁ ନିର୍ଭ୍ରାନ୍ତ
ଓ ଅକ୍ଷୟକ ପୁନାଧିକ ପରିପ୍ରେସ୍ ହେବାର
କମ୍ପ ଦେବିତାର ।

ବଦ୍ଧମୋରୀ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାବାଣୀ ହୁଲ କରାଇ ବଜ୍ର. କ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ପ୍ରକାଶ ବଚୁଥିଛନ୍ତି ଜନମ
କବସ୍ତୁ ଅଟେ । ମାତି ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଓ ହଲକରା
ମଧ୍ୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ପଶା ଦୂର୍ବଳ ବିଶେଷ
କବସ୍ତୁ କୁଆର ସେ ସମସ୍ତ ଭାବୁରେ ପ୍ରାଚ
ପାଠରେ ଅର୍ଥକ ଉପକାର ହେବ । ଉତ୍ତାତ୍-
ତା ବୁଝ ତମା, ସୀବା, ଅପର, ବଜା, ସୃଜ,
ଓ ପ୍ରବଳ ଅରଦାମା ମଧ୍ୟ ରେ ଏବି ହୋଇ; ଯେହି
କଢ଼ା, ତହିଁ ଓ ଶେଇ ରପ୍ରାକି ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚେ
ରଙ୍ଗୁ । ସୁନା, ମୃଦୁଳ ଏବି କେବେବିଳ ତେଲର
ଏବେ କୁପ୍ରାରବ ଦର ବଦଳରେ ହୁଲ ଲକ
ପକାଇବ ପ୍ରକାଶ ହେବେ ସିଖେଷ୍ଟ ହେବ ।

ପଞ୍ଚମତିଲ ଧାରଳ ବିମଣ୍ଡି ବାକୁକା
କେତେ ଶାସନରେ “ ଉତ୍ତିଲ ପ୍ରକାଶଦୀର୍ଘ
ନିରେତ ” ନାମରେ ଲେଖିଏ କଥାମ
ଟିକେ ଦେଖଇ ସତ ୫୮୮ ଶାହର ଅ ୨୦୩
ନୂଆରେ ବେଳମୁସ ହୋଇଥିଲି । ବେଳା

କୁ ମହିଦିର ମନ୍ତ୍ର ଏ କଞ୍ଚଳର ମାନେଜର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସିମ୍ବାନେ ସେଇଁ ଶପା
ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଥାଏ ବହିରେ କଞ୍ଚଳର
ଉଦ୍‌ବେଦ୍ୟ, ମୂଲଧତ, ଧାରାର ସଂଖ୍ୟା ଓ ମୂଲ୍ୟ ଓ
କେବେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତାଣି
କ ସ୍ଵର୍ଗର ସବୁ ବିଷୟ ଚାଣ ଗଲା ବାହି ।
ଆଜା କିମ୍ବା ମାନେଜର ମହାଶୟ ବସ୍ତାରିତ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତାଣି କରିବେ ।

ସବକାରୀ କାରସମାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଗତ
ତା ୨୨ ଉତ୍ତରେ ବଜ୍ର, ଓଡ଼ିଶା ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେ-
ଶରେ ସହଜ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଓ ଚହିର
ପରିମାଣ କଲିବତା ଓ କର୍ତ୍ତମାନରେ ୫ ମଞ୍ଚ
ଏବଂ ସମ୍ମଲୟର, କୁର୍ମକାଷା, ଘର, କଳାରିବାଗ
ଏବଂ ବାଲେସରରେ ୧ ମଞ୍ଚ ଥିଲା । ତା ୨୩ ~
ରଖିରେ ମଧ୍ୟ କାଲେସରରେ ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧ ଛଳର
ଦୃଷ୍ଟିର ପରିମାଣ ଲେଖା କ ଥିବାରୁ ହିଂକା
ଯାଉଅଛି ଯେ ଉତ୍ତରେ ଯୋଗ୍ୟ କଳ ପଢ଼ି
ଗାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ସେହି ଦୂରଦୂର ଏ କରବ-
ରେ ମେଘ ଭାର୍ତ୍ତ ହେବଳ ଧୂକିମର ନଳ
ଦ୍ୱାରେ ଶୈଖ ହୋଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରପଦ୍ମଶର ଉଷକମଣିବା ଲଖିବ
ସମ୍ମାନମାନକର ଅନେକ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଶର ପ୍ରସଙ୍ଗ
ରେ ଅମ୍ବମାନେ ଯାହା ହୃଦୟକୁ କହି ରେ
ସହଶୋରୀ ଅଚ୍ୟତ୍ର ଦୋଷମାତ୍ର ହୋଇ ଦୂର
ବ୍ୟରପକ ହାଜି ଦୂରୀ ବୁଝାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏତିଥରେ ସେ ଶାନ୍ତି ଲଭ କଲେ ଅମ୍ବ-
ମାନକର ସେ ଦ୍ୱାରା ଦୂରେ କାହିଁ । ଦୂରକ
ଏବବ ସେ ଅମାହାର ବା ଅମାହାରରେ
କାଳ ଦରାହୃତିବା କ୍ୟାଲୀମାନକବତାରୁ ଅଶାକୁ-
ଦୂର ହାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା ଦୂରଶା ସହଶୋରୀ
ଏହା ଦୂରେ ପାଇ ବାହାନ୍ତି ଅଥବା ଦୂରିଥରେ
ଆମ୍ବମାନକର ଦୂର ଦେଖାଇ ଦେବାରୁ ଟିକିବ
କୁଠିବ ଦିବେତରା ଦୂର ଗାହାନ୍ତି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ମାନସ୍ତେଷ୍ଟ ସହେଳୀ ଅନ୍ଦୋ-
ଳକ ବ୍ୟାପାରରେ ଜ ୨୨ ଏ ଉତ୍ତିଲେବନ୍ଧ
ଶୈଖର କନ୍ଦଳୁଚଳ ନିୟମ କରିଥିବାକୁ
ମୋକାଳ ତହିଁ ବିବୁ କରେ କାରବୋଟରେ
ମୋକାଳ କରିଥିଲେ ଏହ ବଢ଼ିବିଳ ହଣ୍ଡା
ବିବୁ ସମ୍ମ ବାବାରବାର ତଥା ଥୁଲ ।
ବରିମାଳ ଜାରା ଏକ ସେ ମାତ୍ରବର ବିଶୁର-
ପର ଦେଇ ଏହ ଶୁଣିବିଲୁ ସାହେନ୍ଦ୍ରନାଥ
ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦରେବ ଘଟିବାକୁ ମାତ୍ରକର
ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସବର ସେହିମାନମାଳ ପୁରବାର
ଅକମ୍ପନ୍ୟ ବିବୁର କରିବେ ଓ ଗତ କାଳ

ମୋଡ଼କମା ପଡ଼ିବାର ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି କୁକୁର ମାମଳର ନିଷତ୍ତବ ସମ୍ପ୍ରେ
ଖର୍ଚ୍ଛ ଅନ୍ତରୀ ।

ମାନ୍ଦାଳ ଅଷ୍ଟଲରେ ସେଇଁ ପ୍ରାତିମାନକରେ
ଗାଳ ହଣ୍ଡା ଯାଇ ଧାରି ଧାରି ଗାହିଁ ସେହି
ପ୍ରାତରେ ଘୋରଣ୍ଡା ଖୋଲାଇ ଶବ୍ଦରେହିକୁ ଜଳ
ଯେବାଇବା ବାରିଗ ସେଠା ମବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ବିଶେଷ ମଟୋ ଘୋରୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
୧୯୭୫ ବର୍ଷ ମାନ୍ଦାଳ ପରିଷକ ହୃମେ ଶ୍ରୀରେ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବାର ତୃଦଳ ହୋଇ
୧୯୭୬ ବର୍ଷ ମାନ୍ଦାଳ ହୃମେ ଶ୍ରୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଲଗାଇବାର ଅରମ୍ଭ କରସାଇ ତର୍ହେ ମଧ୍ୟରୁ
୧୯୭୭ ବର୍ଷ ମାନ୍ଦାଳ ହୃମେ ଶ୍ରୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ହୋଇଥାଏ । ଏଥେ ସବାଣେ ଟ ୩୩୭୫-
୨୪୭ ବା ଇୟୁମେଟ ହୋଇଥିଲା ସେ ବହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୧୨ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏକ ହୋଇଥାଏ ।
ଏ ଅଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଅଳ୍ପେହ ତୃମେ ଅଳ୍ପ
ତ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ପାରିବ
ଗାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ଘୋରଣ୍ଡା ଖୋଲାଇ ଜଳ
ସେତର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବିଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ବଜ୍ରାଳ ମବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ଦୃଷ୍ଟି ଅର୍ଦ୍ଦରୁ
ବଜୁଥାଏ ।

କମେରତାରେ ସତ ୧୫୦୪ ଆଜରେ
ଜାଗାଯୁ ମନ୍ଦିରର ଛାପକ ଅଧିକେଷଣ
ହୋଇଥିଲା । ତହଁ ର ହେବାକ ପ୍ରତାଙ୍ଗର
ହୋଇଥିଲା । ହେବାକରୁ ଜଗାଯୁଏହେ ବଳ୍ପ
ରର ବଳପ୍ରେସ କମେଟର ବାୟୁ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରେସର ଟ ୧୯୫୫୯ ଟ କା ଶତ ଏବଂ ପ୍ରଦ୍ୱାର
ର୍ମନାର ପୃଥିକ ଦେବା ଟ ୨୨୨୨୦୦ ଟ କା
ମିଳ ମୋଟ ଅୟ ଟ ୨,୫୮,୨୩୯ କା କହାଇ
ଥିଲା ଏବଂ ତହଁ ର ଟ ୨୨୦୦୦ ଟ ବା
ପ୍ରଦ୍ୱାର ହେବାକ କାରରେ ଜିନା କଥାଯାଇ
ଥିଲା । ମୋଟ କାୟ ଟ ୮୮୭୫୯ ଟ କା ସାଧ
ଦାରା ଟ ୨୬୮୮୯ ଟ କା ରହିଥିଲା । ଜାଗାଯୁ
ପୈଚ ପ୍ରଦ୍ୱାରମାଲୁ ଯା କା ଦେଇଥିଲେ ଗାନ୍ଧା
ରାତ୍ରା ପ୍ରଦ୍ୱାର ଆଜୁ ଟ ୨,୧୬,୮୩୮ ଟ କା
ଟ ବାୟୁ ୨୩,୪୭,୫୫୨ କା । ହେବାକ
ଅୟ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପ୍ରଦ୍ୱାର ହାରରେ
ଦର୍ଶନକାରୀ ଟ ୨୭,୪୭୭୭ ଟ କା ଅୟ
ହୋଇଥିଲା । ବିଥିକୁ କାହା ଦେଖା ଯାଇଥିଲା
ଯେ ପ୍ରଦ୍ୱାରମାଲ କେତେ କମେ ବଳୁଆଲୁ ଏବଂ
ଏହା ଅପରାହ୍ନ ଅପେ ଘୋଷିକାଲୁ ସମର୍ଥ
ହେବାକାଲୁ ।

କଲେ ପାରିଦୟମେଦର ସତ୍ସ ନିଷା-
ତଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇ ଅସିଥିଲୁ ।
ଏଥର ଉତ୍ତାର ନାରଦଙ୍କର ଉଠେୟୀ ଦେବାର
ଲିଖାୟାଏ । ରଷେଣୀଜିତର ଚକ୍ର ଦାରିଦ୍ରାଙ୍ଗ-
ଅଛି ଏବ ତେ ତଳର ଦେବା ଓ ପୃଷ୍ଠ ପ୍ରଧାନ
ମହି ପ୍ରସ୍ତର ବାଲଫୋର ସାହେବ ଓ ଲୁବଗ୍ରୂ
ସେବେଟସ ଦ୍ରୁତରହ ଆହେବ ଓ ଅଛି କେବେ
ତଳ ପ୍ରଧାନ କଥାକୁ ଅବୌ କିମ୍ବାତିତ ଦେବା
ପାର କାହାରୁ । ସାରତକାରୀ ଲୁଲିଜଣ ପଦ-
ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯଥା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦାଳର ଗୌବେଳ,
କଳାଚରଣ ଏବ ମନୀକି ସମସ୍ତେ ଦାର ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି କୁଡ଼ି ହୃଦୟର କଥା ଅଗେବା ଏଣ୍ଣାକୁବେ
କଙ୍ଗାକାର ସୁହରତକ ଏବ ଲୁଭତର କଣେ
ବନ୍ଦ ଯାତ୍ମକରିବର କଟକ ସାହେବ କିମ୍ବା
କନ୍ଦରେ ଜୟ ଲାଇ ତୁଳବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅନନ୍ତର
ବିଦୟ ଅଟେ ଅଛି ଦେବେ କଣ ଭାବର କଣ
ମଧ୍ୟ ନିଷାଚକରେ ସଫଳ ହୋଇ ଅମ୍ବାକଳର
କୁଠା କିତରେ ସୁଖର ଅଣା ସନ୍ଧାର କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚାମିରେ ଜୀବନକର ଅଗ୍ରତା, ଦାର,
ହମକଷମକରେ ଖୁଣ୍ଡ ଏ ଧରି ପ୍ରଦାନିତ
ହୋଇଥିଲା । ଯହିରେ ଦେଖା ଅଛି ବି ଜୀବନକ
ମାନେ ସେପରି ସାମାଜିକ ଆଦ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଳ୍ପ ଚୌକୁରୀରେପରି ସେପରି ଅଛି ବି କା
ସନ୍ଦେହ । ଭାବ, ଦୂର ଶୁଣୁ ମୂଳା, କଥ
କୋବ ବା ଉଚକାଶ, ଶିମ ବା ଝେପା ସହିର
କଥ ସନ୍ତୋଷ, କେବେଳ ଦୂର ଏବି ଶୁଣୁ ତଥା ବା
କଲା ମାଝ ଜୀବନକର ଜୀବା । ଅଧିକାଂଶ
ରେକ ମସିବ, ସବୁ ଓ ମୂଳା ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରଧାନବାଦୀ । ତଳ ବନ୍ଦଳରେ ଗରନ୍‌ସ୍କାପାର୍ଟି
ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତତାର କରାଯାଇ ଏବି ଆମେମାନେ
ସେମନ୍ତ ଧରି ତମାକୁହାର ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଲୋକରୁ
ହମାନ କରୁ ଜୀବନକମାନେ ସେହପର ଶୁଦ୍ଧ
ଶ୍ଵେତବାନ ସମ୍ମାନ୍ତର କରାଯାଇ । ସେଠାରେ ଭାନୁକର
ମଂଞ୍ଜି ଅଛି ଥିଲା । ସାକାର କିଛି ତାର୍ଫି
ଦଶବାର ମାଗର୍ଥୀ ଥିଲା ସେ କରି ମାଗିବାରୁ
ଦୂର କରିବ । ଯେଉଁ କିନ୍ତୁ ସାମାଜି
ଆଧୁନିକ ସନ୍ତୋଷ ଏବି କିମ୍ବା କୁଳ ଦୃଶ୍ୟ
ସେ ନାହିଁ କରିବି କେବ ନାହିଁ ? ପ୍ରମୁଖ
ହାଲରେ ଏ ଦେଶର ମେଲମାନେ ସାମାଜି
ରେ ସନ୍ତୋଷ ଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
କେ ଥିଲା ? ଭାବନାର ଦଳ କହି ବି ଥିଲା ।

ମନୋରମାରେ ଦେଖାଯାଇ ଓ ସ୍ମୀମାକୁଳର
କଳ୍ପନା ଗେପକ ଉଷ୍ଣତାର କିନାରିଙ୍କ ଠେପ,
ଯାଇ ପାଇଁ କବି ଏ ଅଧିକାରୀ ହୃଦୟର

ପିଲକା । କରଇବାକୁ ଦେଇ ଉପରେ
ପ୍ରଯୋଜନ । ଅତିଥିକ ସବଳବା ଓ ଦୂରଳବା
ଜୀବସ୍ଥ ବନ୍ଦିବାକୁ ତା ଭବ । ଜମେଇ ସାହୁଙ୍କର
ଚାଲବନ୍ଧିକୁଷାନ୍ତର ସବୁପା ବିଶ୍ଵାସ । ଅଛନ୍ତି
ଚାଲମୁହରେ ପାଇବ ହୋଇ ଜଣା ବାହାରୀଆଁ
ବାହାର ଫଳ ପଦେବାକୁ ଲେବେ ବାହାର
ଅଶ୍ରୁର ଜାଳପରି କହିଥାଏ । ବସୁତଃ ସବା
ଦୂରଳ ବନ୍ଦିକୁ କିମ୍ବା ଆଉ ବହୁ ନୁହେ । ସେଇଁ
ମୟରେ ସପରି ଜଣା ବାହାରେ ବାହାର ଜଣା
ଶୁଭିତ ସମ୍ବଲରେ ପାଇଗଲା, ଗଛ ମଳକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବତକ ଉପରେ ମନ୍ଦିର ଅର୍କେଡପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ଝୁଲୁ, ବରଗାକୁ ହେବ । ଝୁଲୁ କରିବା
ଧର୍ମୟରେ ସବଧାତିତ୍ତବା ରୁଚିର ସେ ସେପରି
ମନ୍ଦର ମଞ୍ଜ କଟି ନ ଯାଏ । ଝୁଲୁ କଲେ ବହୁକୁ
ଦେବେକ ଲସ କରିବ ଦେବ । ଏହି ରହିଗର୍ଭତ
ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦ କାହାର ଦୂରଳ ହୋଇଗଲେ କିମ୍ବା
ଫଳ ଧରିବାକୁ ଅଭୟ କରିବ । ଅଭୟ ସବା
ଦୂରଳବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଫଳ ଦେଇ ବ ଥାଏ ବାହା
ଦେବେକ ମନ୍ଦିର ଜୁରିପାଇଁ ମାଟ ଖୋଜଦେଇ
ବହୁକୁ ଅପରି କେବଳାକୁ ଦେବ ଏବଂ ମନ୍ଦରେ
ସେପରି ଉତ୍ତମରୂପେ ଗାନ୍ଧେବ ଲଗ ପାଇବେ
ବାହାର ବନୋବପ୍ରତି କରି ଦେବାକୁ ଦେବ
ଏହିପରି କାହାରକୁରେ ପାଇନାହିଁ ତଳବାଦୁଷ୍ଟା

‘ଭବେଶୀ କଷ୍ଟ କାବହାର ପାତ୍ରମୁକ୍ତ କୁଳୁ
ତର ଅନିଷ୍ଟୁତବ’ ଏହି କାମରେ ବାହୁ କାମାଜାମା-
କରଣ ବନ୍ଦୋଧାରୀମୁକ୍ତ ର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପ
ପଞ୍ଚିକମାରେ ପ୍ରକାଶ ଦୋଷଥରୁ । ଉହାଙ୍କେ
ଲେଖା ଥିଲୁ ମେତେତୁରୁକୁ ବ୍ୟବହାର ଅଛି
କାହିଁ ସବ୍ୟବେ ଦେଖାଏ । କର ପେହାଡ଼,
ଦେଇ ସମୟର ଅଭିର ଓ ପ୍ରତିକାର ପାଇ,
ମୋହର ବରହାର ପିହାଇ, ନଳା ଚକ୍ରି
ଦୂରା, ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅଳକା, କଟକିଲର ଖେଳ
ଓ କରତିଲ, ବାହୁ ଏବଂ କଳାକରେ ହାତୀ
ହେଉଥିବା ବିବିଧ ଶ୍ରୀବ ଉଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାରର
ବିପ୍ରର ମେଲାଯାଇ ଏ ଫେରେରେ ବିନୟ ଦେଇ-
ଥିଲା । ବିତେଶୀ ଅଖାଙ୍କାଶ ଦୂରା ମେଲାଯାଇ-
ରେ ବକ୍ତିତ ନହାଇଥାଏ । ମେଲାଯାଇ ଏହେଶକୁ
ଆସିବା ପୂର୍ବେ ଲୁଗା, ଆପନିଦୂରା, ଅଭିର
ପ୍ରଭକ ସେ ଦୂରାରେ ଉଙ୍ଗ ହେଉଥିଲା ତେଣେ
ସମସ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମୁଦର ମ ଥିଲା । ମାତ୍ର ମେଲାଯାଇ
ବିଶ୍ଵାସବାର୍ତ୍ତ । ଏହା ଏକଲିତ ମମର
ପଥାର୍ତ୍ତକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଲା । ପୁର ଏକଲିତ
ଲୋପାଦକ ଅନ୍ତର୍ମୁଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଲୁ ଦୂରା
ଅନୁମାନାରେ ଅଭାବ ଦୂରା କା ପାଇଁ
ବସେଇରେ ଲୋମକ୍ଷି ବାଟେ ଦେଇଲା

ପ୍ରବେଶ ହରେ-ବୋଲି ବନ୍ଦରେଜିଟ୍‌ପରି ଶୀଘ୍ର
ଫଳ ଜୁଗା ଯାଏ ଲାଗୁ । ମାତ୍ର କମେ, କେବେ
ରେ ପ୍ରବେଶପ୍ରାର୍ଥ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଙ୍କ ଓ ଦାତାଙ୍କଙ୍କାରୀ
ଜାତ ବରେ । ଏହି ହେତୁ ବିନ୍ଦମ ଲୁଗା
ବୁଦ୍ଧିଭାବ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଦାନିର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମକ
ହେତୁ । ଉଜ୍ଜିନ ଲୁଗା ପ୍ରତି ଏହି ତୋଷ
ଦରନ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ସେପ୍ତମାର ଲୁଗା ଚନ୍ଦ୍ରର
ଏ ଦେଖିବୁ ଥିଲେ । ବିନ୍ଦମର ଲେଖମାତ୍ରକ
ସେପରି ଲୁଗା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ବାହୁ ଦେବାର
ସେମାନଙ୍କର କୁଠି ଅନିନ୍ଦ୍ରିୟକାର ବୟସ ଲାଗୁ ।

ଗନ୍ଧାରମ ଶୁଣଦେଖିଲେ ପାଠ ତଳ୍ଳ ଓ ଗଣ୍ଡା
ମର ତେଜସ୍ଵାମୀଙ୍କେ ଯଂବଳୀ ଶର୍ଷ କିମିତ୍ର ପ୍ରାସାଦରେ
ଦେଖିବା କଲେ ସବ୍ରାହମା ଗଢ଼ୀ ସଫଳ ହୋଇ ଗାନ୍ଧୀ
ନାହାନ୍ତି । ସହଗୋଟିଲାର ହିବେଚିକାରେ
ଗନ୍ଧାରମ ଘଜାମାନଙ୍କର ପତ୍ରଚିତ୍ର ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଥମ
ନରେ ଅବଦେଲା ତେଜସ୍ଵାମୀଙ୍କର ସେହି
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟର ପ୍ରକାଶ କାଳଙ୍କ ଘଟେ । ଘଜାମାନଙ୍କ
ପେ ବିଷୟରେ ଏହାବେଳେ ତୃତୀୟିକ ସମ୍ମନ
ନୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଥାରେ । ଶୈଖଦୋଷ ବଜାବ
ସାହସାରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵୟାଳୁତାରେ କଲେଜ ପ୍ରାସାଦ
ହୋଇଥିଲା । ଯତ୍ଥେ ଘଜାମାନଙ୍କ କେହିଁ କିନ୍ତୁ
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟର ଯଂବଳୀ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟକ ବିଶିଷ୍ଟକ୍ଷେତ୍ର
ଏହି ତେଜସ୍ଵାମୀ ନିମନ୍ତେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
ମହି ପ୍ରଥମାଂଶ ଫତ୍ତ୍ୟାକ୍ଷୟ ଅବଶ୍ୟକରେ
ପ୍ରାୟୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକର ନୁହେବା ଯଥବ୍ରତୀଘଜାମା-
ନଙ୍କର ଘଜାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପେଇପ୍ରାୟୀ ଭାଇଜଜୁଷାରେ
ପ୍ରତଳିତ ଶ୍ଵରେଦେହେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା
କ୍ଷାଣୀ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମ ଦେଇ ଉତ୍ସାହ
ର, ୦, ତେଜସ୍ଵା ଭାବା ଓ ଅକ୍ଷର ପଣ୍ଡିତ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ମାଣ କର ଘଜାବ ବିବରେ ଅପ୍ରକାଶ,
କ୍ଷାଣୀ ଏବଂ ଶିଷ୍ଟର ତେଜସ୍ଵାମୀଙ୍କର ଅଧିକରେ ଧୂଳି
ଦ୍ୱାରା । ଏହିଅକ୍ଷରେ ଘଜାମାନଙ୍କ ଏବଂ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ଆହେ ସ୍ଵର୍ଗ ଘଜାମାନଙ୍କ ସୁତ୍ରର ଓ ସବା-
ନୁହେ କି ଥାର ଘଜାମାନଙ୍କ ତେଜସ୍ଵାମୀଙ୍କ ପେଣ୍ଟିକ
ପାଇସ୍ୟ ଥବୁଥାରେ ପଞ୍ଜବା ବିଚିତ୍ର କୁବେ ।
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଏହାକୁ ଅଧି ତର୍ହୁଁ ଘଜାମାନଙ୍କ
ଘଜା ମାତ୍ରେ ହି ଦେଖାଯିବ ପ୍ରକାଶ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇ-
ନରେ ସାଥୀଶ୍ୟ ମନୋପୋଷୀ ହେବେ ।
ପଞ୍ଜବାର ଅବଦତ ଛର ପ୍ରକାଶକର ଘଜାମାନଙ୍କ ପଞ୍ଜବାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲା । ତର୍ହୁଁରେ ହୁଏ ଦେଇଲ
ଅବଦତ ପେଣ୍ଟିକ ସାହୀଶ୍ୟ ପରେ ବୁଝାଇ ହେବ
ଥାହିଁ ।

ମହାମ ପୁଣ୍ୟକାଳୀ ଅଭିନନ୍ଦ ବେଳେ ।
ଶତ ଉତ୍ସମ୍ବରମାତ୍ର ଏହାର ଘାସରେ ସେଠାର
ଦେଖେଥାଏଇ କାହିଁଏକଷଙ୍କର କାହିଁକି କହନେବର

ହୋଇଥିଲା । ବୁଦ୍ଧ ଖେମଶ୍ରୀ ର ଗଜା ସତ୍ତା
ପକର ଅସକ ଗୁହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜ ୫୦ଶା
ସଦା ୬ ପ୍ରାୟ ଜ ୨୦ ଶ କର୍ଣ୍ଣକ ଉପହୃତ
ଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧ ଖେମଶ୍ରୀ ରେ ଖେଟିଏ ଲୋଥର
ସେବକଶ୍ଵର ସ୍ମୁଲ ପ୍ରାୟତ୍ତ, ଦେଖି ଗଜବରୁ ଘର୍ଗୁ
ଗଠକ ଏବଂ କୁଳ ବାତ୍ରିଲାଦି ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନିର୍ଭାବିତମାତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ମୁଲ
ପ୍ରାୟକ ଦରବା ନିମନ୍ତେ ବୃଦ୍ଧପୁର ଗାନ୍ଧୁବା
ବୋର୍ଡର ପ୍ରେରଣକ ଭବନରୁ ଅବେଳାନ
ଧାର୍ଯ୍ୟବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଅଛ୍ୟ ଦୁଇ
କଷ୍ଟପୁରେ ଦିଶେଷ କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ଗାହିଁ । ଗାନ୍ଧୁବା ବୋର୍ଡର ଅନୁମତି ଦିଲା କ
ସ୍ମୁଲ କଷ୍ଟ ପାରେ କାହିଁ ? ସବୁ ଯେତେବେଳେ
ସ୍ମୁଲର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ପାତ୍ରବରେ ତାହା ସମ୍ବାଦେ ପ୍ରୟୋଜନ
ସେ ସ୍ମୁଲେ ଅଚିଲମେ ବସାଇବା ସମ୍ଭାବ କାହିଁ
ଦେଉଥିଲୁ ସଥାପନପୁରେ ବୋର୍ଡ ଅବଶ୍ୟ
ନିୟମାବୁଧରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବେ । ସେଠୀରେ
ବଜାବର କେଉଁ ପ୍ରେରଣର ଦେବେ କିମ୍ବା ଲାଗୁ
ଅଛି ଜାଣୁ ନା କଥାର ଇତ୍ତପରିବୃତ୍ତ ଯେତେ
ବେଳେ ଅଭିକ ଗୁହିଅଛନ୍ତି ତାହା ମୋରକ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କର ପାବନ୍ତି । ଧାର୍ଯ୍ୟ କିମା
ସବର ସାର୍ଥକତା ନାହିଁ । ଯେତ୍ତିମନେ ସବୁରେ
ବିଷ କାନ୍ଦା ଅଭିକର ଅନେବନା କରନ୍ତି
ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଖଚ ମନୋଯୋଗୀ ଦେବେ କଢ଼ି
ପିଲାକ କଷ୍ଟପୁ ଦେବ । ଡେଶାରେ ଅନିବାଳ
ବର୍ଜ ଯେତେ ସେ ପରମାଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
ଅମ୍ବେମାଟକ ଏବାନ୍ତୁ ଅଜା କରୁଁ ।

କବ ସମ୍ବର ମାସ ତା ୨୭ ଶିଖିଲେ
ବର୍ଷମାକର ସବତପୋଷି ମେଳେଖୁର ଦାନ୍ତ
ମାହାରଙ୍ଗଜିତ ବାନୁଶ୍ଵର ଗୋବିହାଣ କରିବ
ଦକ୍ଷିଣ କରିବା କାରଣ ନମାଜପୁରକୁ ଯାଇ
ଥିଲେ । ସେଠା ସବକଲ ଶେତ୍ରକୁ ବାନୁ ଶାତଳ
ତନ କାଥ ଅଦେଶ ମତ ବଧାରିମାନଙ୍କ
ଏବହିବ ଦରସିଲେ । ହାତମ ଜଳପୁରତାରେ
ଦୁଃଖର ସମୟରେ ପଢ଼ିବ ପ୍ରାୟ ୧୦ ବିଧି
ମମରେ ବାର୍ଷିକ ଶେଷ କରି ବାନ୍ଦିକଳ
ଗାତ୍ରରେ ଘେରିବା ସମୟରେ ଗାତ୍ରଟି ଲଜ୍ଜା
ଗଲା । ହାତମ ବଡ଼ାଗାତ୍ର ଅଣିବା କାରଣ
ଦଶାଦାରକୁ ଅଦେଶ ଦେଲେ । ଦଶାଦାର-
ମାତେ ବାକି ଅଣି ନ ପାଇବାକୁ ବଡ଼ାଗାତ୍ର
ଅଣିବା କାରଣ ହାତମ ସବଦନଶେତ୍ରରକ୍ଷ-
ପ୍ରକ ଅଦେଶ ଦେଲେ । ସବଦନଶେତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ
ବଡ଼ାଗାତ୍ର ନ ପାଇ ଫେର ଆ ବହୁରେ ଯେ
ଗାତ୍ରକାଳମାନେ ମେଳି ବାକି ଅନ୍ତରୀ ଏବି

ସେଥି ନିମ୍ନ ଦୟା^୧ ମାତ୍ରରେ ସାହେବ ଦାସୀ
ବାଜର ସେ ଉଚ୍ଚପୁଣ୍ୟ ମେଳ ବିଷୟରେ
ଯିଶୋଟ ବିରଥିଲେ ସୁଭା ମାତ୍ରରେ
ସାହେବ ତତ୍ତ୍ଵ କଲେ ନାହିଁ । ହାତମ ବକ୍ତ୍ଵା
ମାନଙ୍କ ବେର ଥିଲି ମେଲେଖୁର ସାହେବଙ୍କ
ଜଣାଇଦାକୁ ମେଲେଖୁର ସାହେବ ସବୁରଙ୍ଗ
ହେବିରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁକର ହ ଏହା ଯା
ଏ ସତ ଏଠାୟେ ମରୀଦା ୧୯ ବାକୁଳର ଧାର
ମତେ ଗୋଲଦାସ ସ୍ଵପନର ଆବେଦନ କଲେ ।
ବିଶ୍ୱରରେ ଅସାମୀ ପ୍ରତି ଏ ହା ଅର୍ଥବନ୍ତି
ଦେଲା ଏହି ବିଶ୍ୱରପତି ମୟୁରେ ଲେଖି
ଦେଲେ ସେ ସେ ତୌରେ ଥାକାର ସ୍ଥାନର
ଶର ପାଇଦାକୁ ଅନ୍ତର । ସବୁକଣ୍ଠେରଙ୍ଗର
କେବୁବ ଭାରବୋର୍ଦରେ ମୋଷକ ଉରିଦାକୁ
କୋଣରେ ଅପରାଧ ହେଉ କି ଥିବା ଭୂରେଣେ
ବାଜରେର୍ଗରୁ ରୂପ ବାହାର ଥିଲା । ମୋକ-
ଦମା ବିଶ୍ୱରପତି । ଅମୃତକଳାର ମନୁବ୍ୟ
ଆଗେପଲ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲା ।

ବାହରିବାଟ ଜିନ୍ହା ସେଇ ସବୁକିଳିଲା
ଯପ୍ତାକୁବ ଅର୍ଥ କରେ ବିଜ୍ଞାନ କବର କିମ୍ବରା ।
ସେ ସେଠା ପୁଲାପରେ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ତା
ପ୍ରାମୟ ଉଚିତ ବାହୁ ମହେଶରଙ୍କ ଦାର ଏବଂ
କରାଇଲେ ଦାମ ଗାହାର ହୋତାକୁ ଅସି
ବିଜ୍ଞାନ ଲୁଣ ବିଜ୍ଞାନାକୁ ନିଷେଧ କରି ଏହିପର
ଧରମକାରିଲେ ଓ ଅମ୍ବାନଙ୍କ କଥା କି ପୁଣିରେ
ବହିର ଫଳ ପାଇବୁ । ପୁଲାପ କୃତ୍ତିବ୍ରତ ସପ୍ରତ୍ୟାମ
ସେ ସମ୍ବାଦ ଧାର ଜିନ୍ହା ମାହିଷ୍ମୁଟକୁ ଜଣା
କଲେ ସେ ଏ ଘରଗୀ ସବେଷୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବର
ଧଳ ଏବଂ ସେ ଅନୁମତି ପାଇଲେ ଯପ୍ତାକୁବ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସପ୍ତ ଦେଖାଇବା ଅଭିଯୋଗରେ
ଉଚିତ କାହିଁମାତ୍ରବ କାମରେ ବସ୍ତ୍ରବିଧ ଅଯନର
ଧା ୫୦୭ ବି ଅନୁସାରେ ମୋକଦମା ତଳା-
କବେ । ମାହିଷ୍ମୁଟ ସାହେବ ଅନୁମତି ଦେଇଲେ
ମାତି ଗୋଲ ଥବୁକିଳିଲା ଅପିସର ଦେଖି
କେହିଁକି ଶ୍ଵରାକୁ କରିଶାଇନ କିଏବା ମାହିଷ୍ମୁଟ
ବେଶିକ ସାହେବଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତ ମୋତତମା ଭାତି
ବିଲ ଏବଂ ଘରେ ବେଶିକ ସାହେବଙ୍କ ସ୍ତର-
ର ଭୂଷା ସାହେବ ବଢ଼ିକି ହୋଇ ଅସି ମୋତମା
ମା ବସୁର କଲେ । ମୁଦେଇ ପରିବେ
ବିବେଳର ମୁଦେଇମାର ସାର ଦେଇଲେ । ମାତା-
ମାନେ ଅଭ୍ୟବ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ ଜିବାର
ଦିଲାଖିଲେ କି ତମକି ଯଜ୍ଞାତାର ହେବେକ
ମଳିରେ କରିବର କୁଣ୍ଡ ସବଦ ତେବା-
ହାରୁ ବିଲଙ୍କ ଲୁଣ ବିକ୍ଷୟବେ ତାହିଁ କାହା ଗାହି
ଥିଲ ଏବଂ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସାମମାନଙ୍କ ହୋଣୀ ସାବ୍ଧିପୂର୍ବ ଦର୍ଶନ ପଦେଶଟଳ ବାହୁକ ପ୍ରତି ଏତମାର୍ଥ ସମ୍ମାନ ଦାଖଲାଏ ଏବଂ ଟ ୫୦୦୦ ଟ ମା ଛାତ୍ର-ମାଗା ଏବଂ ଜନଶତ ବାହୁକ ପ୍ରତି ଟ ୧୦୦ ଟ ସମ୍ମାନ ଦାଖଲାଏ ଏବଂ ଟ ୪୦୦ ଟ ବା ଜନଶତାକା କରେ । ଆସାମମାନେ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଗରେ ଅଧିକ କରି ଜାଇବରେ ଖଲୁବ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପଳ ଘରେ ଜଣା ପିବ । ସତେଜୀ କାଣ୍ଡ ପୂର୍ବ ବଞ୍ଚିରେ ତ ସତାର ଗୁରୁତ୍ୱରୁ ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଦୁଇବେ ।

ଗୁଡ଼ିକାଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ

ଗତ ଗା ୧୦ ସଂଖ୍ୟରେ ଅଜ୍ଞାନଠାରେ
ମହିଳାର ବୃଷ୍ଟି ପିଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିବାର
ଧାରାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ଚିତ୍ରପ୍ରଦର୍ଶନର
ପ୍ରଦର୍ଶନ ସ୍ଥଳ ଏବଂ ଡେଣ୍ଟାର ବର୍ଗମାତ୍ର
ମହିଳାର ସ୍ଵପ୍ନଶୀଳ ସାହେବ ଏହା ପିଲର
ଥିଲେ । ସେ ବାଲରେ ଗାହାକୁ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର
ଅଛନ୍ତିରେ ଯଦି ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା ଯଥା ଏବଂ
କ୍ଷେତ୍ର ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାକ ପକ୍ଷରୁ ଓ ଅଛନ୍ତିରେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମେତ ଘସ୍ତୁ । ଉନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତିରେ
ଯଦିକୁଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହିଳାର ବାହିମାରେ ଯାଏ ।

“ପୁଅନ ଅଜନନରେ କେତେମୁଣ୍ଡର ଏ
ଥରକ ଆକାଶର ଅନନ୍ତରଙ୍ଗା କଷ ହୋଇ
ପ୍ରଶଂସିବ ସାହେବ ମହୋଦୟ ସଥାମୋର୍ଯ୍ୟ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ପ୍ରଥାର କର ସମସ୍ତକୁ ଆପଣାପୃଷ୍ଠ
କରିଥିଲେ । ଗୁହାର ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରଧାନ
ଗୁହାର କୁଣ୍ଡର ଉଚ୍ଚତା କାମଳା, ଏହା
ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୋପଗୋଟି ହୋଇଥିଲା
ଅକୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟରେ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏ
ଦେଶର ବିଶେଷତା ଗଢ଼ିଲାର ମୋହାର୍ତ୍ତର
ବନ୍ଦରିର ମୁକ୍ତବାରେ କୁଣ୍ଡର ଆପଣର
କୁଣ୍ଡର ଅପୋଷ୍ୟ ମୋହାର୍ତ୍ତ ରଖିବାଠାରୁ
ଦେଶ ମୋହୁ ଗୋଟିଏ ରଖିବା ଖେଳୁଛି
ମସ୍ତ୍ର ମନେ କରିବେ । ସାହେବମହୋଦୟ
ଦ୍ଵାରା କଲାପ୍ରସାଦ ଯାଇଁ ଲାଗଇ ତ ହୋଇ
ଦେଶ କଲାପ୍ରସାଦ ଉପରେ ଦେଇ
ଲେ ତ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ରହିବାର
ଦସା ଦେଇ ତ କୁଣ୍ଡର କୁଣ୍ଡରପାଇଁ ଅଧିକା
ରକ୍ଷଣ ପକ୍ଷ କୁଣ୍ଡର ସାହାଯ୍ୟର ଅଧିକ ଦାତା
ରଥବାର ବାରତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।
ଅପ୍ରକ୍ଷୟ ଅଜନନରେ ଅଜନ ପ୍ରତାଶ ତ
ଦେଶ ପ୍ରତି ସହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଗଢ଼ିଲାରର
ଦେଶ ବକ୍ତା, ଦେଶାବ ତ ମେହେତାରଙ୍କ

ମାତ୍ରକୁ ଧର୍ଯ୍ୟକାର ପ୍ରଦାନରେ, 'ଅର୍ଥ୍ୟବହିତ
ହୋଇଥିଲା ।'

ସବୁମୋହି ଲେଖିଥିଲେଗନ୍ତି ତ ନାହା ଅସୁଦିଧା
ଏବ ଅଛ ଅକ୍ଷ ବର୍ଷାରେ ଅଯୋଜନ ହେବି
ନବବର୍ଷଠାରୁ । ଏବର୍ତ୍ତ ମାତ୍ରମଣ୍ଡ ବନ୍ଧୁଙ୍କର
ଆସମତ ଏବ ପ୍ରଦୟତ ବୃଦ୍ଧର ସଙ୍ଗୀ
ଜୀବା ଥିଲ । ଗଥାର ଯେତେ ଦୁଇ ଅସୁନ୍ଧଳ
ତାହା ଉଦ୍‌ବନ୍ଧମାର୍ଗମାତର ହେଲ୍ଲା ଓ
ଅଧିବାସୀର ମାତ୍ର ହେଉଥିଲ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦିନ୍ୟ ପଞ୍ଚମରେ ଅଭ୍ୟଳ ଓ ନବବିଦୟର
କଂସତାକାଳ, ବଢ଼ିମାର ହୁବା ଓ ସାଇଲଗା
ଶାଳରେବେଳ ଲୋହାଟ, ତେବାମାଳର
ବନ୍ଧକ, ଲୁଗା ଓ ବାଲୁଶ ହୁବା, କୌଦିର
ବାହଦାନ୍ତ, ଦିଲ୍ଲି ଓ ବାଲୁଶର ଉପହରଣ,
ଚମ୍ପାନତ୍ରର ବାପତ ଲଜ୍ଜାଦ ବର୍ଣ୍ଣମାଳର
ଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣର ତରୁଥିଲ । ଅମ୍ବେନାନେ ପରେ
ଦିନ୍ୟ ବେଳେ ଗର୍ଜନାଟର ଶିଳ ଓ କବ-
ହାର୍ଯ୍ୟର ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତାର ତେଜଶାର ପ୍ରକାଶ
ଦିନର ତର୍ଫର ଓ ସୁଧରେ ପିତିକା ଏବ ନିର୍ବିଶ୍ଵ
ଦରରେ ବିଜୟ ଦେବାର ବନ୍ଦେନାମୟ ହୁଅଛି
ତେବେ ପ୍ରଦର୍ଶନାର ଅଭିନାୟ ଅଧିକ ପରମାଣୁ
ରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ।

ଗାଁମର ଅବେଦନ ।

ଗନ୍ଧାର ଜ୍ଞାନପଟକି । ତେଣୁ ଉନ୍ନତି
ଦେବୁ) କି ସମ୍ମାନକ ଏହି ୧୦ବିଶ୍ଵର ମାତ୍ର
ତା ୩୦ ରିକରେ ଅଟେ ଏ ପ୍ରକାଶପଥ ମନ୍ଦିରମାତ୍ର
ଯାନ୍ତାଙ୍କ ବଚ୍ଚୁର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅନ୍ତର୍ବଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିବିଦୁ
ପଠାଇଥିଲେ ତହୁଁର ଖଣ୍ଡି ଏ ପ୍ରକଳିଷି ଥିଲେ
ମାତ୍ରକ ପାଇଅଛି । ଗନ୍ଧାର ତେଣୁକି ପ୍ରକଳିଷି
ଯାନ୍ତାଙ୍କ ବଚ୍ଚୁରେ ଅଟେନ୍ତି ଅବଦେହକାର
କଥା ବିଶ୍ୱରେ ତଃତଃକୁଣେ ବର୍ଣ୍ଣିବ ଦୋଷାତ୍ମି
ଏହି ଅବାଙ୍ଗ୍ୟକୁ ଓ ସ୍ତରମାଣଦାତା ସମ୍ମର୍ତ୍ତି
ହୋଇଅଛି । ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ ନିବିଦୁରେ ଏ
କଥାମାତ୍ର ଦୂରକ ଦୂରକ । ସମ୍ମାନପଥ, ସମ୍ମାନ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଏହି ଅବେଦନପଥମାନଙ୍କରେ ପୁଣ୍ୟ,
ତହୁଁର ଆନ୍ଦୋଳନକୁବୀର ଗନ୍ଧାର ତେଣୁକି
ଦେବୁ ଦୂରକଷ୍ଟା ଦୂରମରୁପେ ପ୍ରକାଶିବ ଦୋଷ-
ଧ୍ୟକ୍ଷକା ଏହି ସମାଜିକ ସହରେ କାହା
ଦେଖା ତଥାମଧ୍ୟଦାରୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ସେହି
କଥାମାତ୍ର ଲେଖିବାର ପ୍ରୟୋଗକ ମାତ୍ର ।
ଗନ୍ଧାର ବଢ଼ି ସରକାର ବୃଦ୍ଧିମାନ ତେ-
ଲଙ୍ଘାନ୍ତି ବାହରେ ଶୁଭବାଚୁ ସେହିମାନେ ଶାସନ
ଦିଲ୍ଲି ନିବିଦୁରେ ଅଲ୍ଲାମଣୀ ଅନୁତଃ ବଜ-
ସବୁତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଏହା ଦେଖିବ ଦେଖିବ
ବୋଲି ମନେବଦ୍ୱୀପ ଏହି ତେଣୁକିବୋଲି ଏହି

କାଳୟ ଲେବ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରାୟ ମତେ
ବରନ୍ତି ଗାହୁ । ଦୋହରେ ମହାମାତ୍ରୀ
ମହୋଦୟ ବରଦମୟରେ ଉପଚାନ ଥିବା
କାଳରେ ଓଡ଼ିସ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକନ୍ଦିତପଥ ପ୍ରଦା-
ନ୍ତର ଅନୁମତି କି ଦେଇ ଗାହୁଟି ଏହେ
ଯେମନ୍ତ ପୃଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରୀରବ୍ଦରଥ ମେ ଶେ ଗଣ୍ଡମରା
ଗାହାକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରୁ ଅନୁର ବରଷିବେ କାହିଁ ତେ
ସେହିଦେବୁ ଓଡ଼ିସ୍ୟାମାନବିଦ୍ୟା ଶୁଣି ବାବୁ ଗାସ୍ତି
ବିଲେ । ଯାହାଦେହୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ତ ଉତ୍ସବମିତ୍ରର ପାଠ ପାଠ ଦୂର ଲକ୍ଷ ମତେ
ଦୟକର ବୁନ ଜ୍ଞାନ ଯାଇଥାରୁ ଏବଂ ସେ
ଜିଲ୍ଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିନେବ ଦୟାକାନ୍ତ ଏବଂ
ପ୍ରକାବଶ୍ଵଳ ଶାରଦକର୍ତ୍ତା ବେଳି ସ୍ଵର୍ଗାଶୀ
ଲଭଅଛନ୍ତି ଗହିବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୟା ଦୟାକାନ୍ତ
କିମ୍ବା ସେ ସଂଘୋଗ ପାଇବେ ଗଣ୍ଡମରା ଓଡ଼ିସ୍ୟା
ବିବ ଫୁଲ୍‌ମୁଖ ଦୂର ଦୟକାନ୍ତ ସୁଦ୍ଧାଦର୍ଶା କରିବେ,
ଯଦ୍ୟପି କି ସେ ବିଶେଷ ରୁଦ୍ଧାୟ କାରିବେ
(ସହି ର ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଦିଲ୍ଲି ଅମ୍ବେମାନେ କନ୍ଦଳ
ଦୟପାରୁ ଗାହୁ) ଗଣ୍ଡମରା ରଜଳଅଂଶକ
ନିଜଦାତାଙ୍କୁ ରଜଳପାଇଲେ ଗାହୁ ବିଦ୍ୟାର ଦେ
ଏଥା ଅଶ୍ୱିକାର ଦୂର ପାଇବେ ଗାହୁ ସେ
ଓଡ଼ିସ୍ୟାମାନେ ଅନ୍ୟତଥ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାପଦ
ଲବ୍ଧିମେଣ୍ଡିଟାରୁ ବ୍ୟାୟଦିଗ୍ରାର ଏବଂ ସୁଦ୍ଧାଦର୍ଶା
ଦ୍ୱାର ଶାରଦାର ସମାଜ ଅଧିକାରୀ ଓ ଶେମାନୀ
କର ବାପସ୍ତ୍ରାକରି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟର ଅଧିକ
ଦୂର ରଜ୍ଯକା କହାର ଉଚିତ ନୁହେ । ଆଜେ
ଦିନରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖାଇ ଦୟାଶାନାଥାରୁ ଦେ
ଇତ୍ତର ଗଣ୍ଡମରା ଲେବିଷଖନ ୫୯ ଲିଙ୍ଗ ର
୭ଟାର ମଧ୍ୟରେ ଦେବିଳ ୫୦ ଦିନାନ୍ତରେ
ଦେଇଲାଗା ଦୟକରଣ୍ତି କର୍ତ୍ତାର ଏକହିତ
ଅଧିକ ନହେ । ଯେଉଁଠାର ଲେବିଷଖନ ପାଇଁ
ପର ଓଡ଼ିସ୍ୟା ଶାରଦା ରଜଳଅଂଶ ଦୟା ଅନ୍ତରେ
ଦୂର ବୋଲିଯାଇ ପାରେ କି ? ଅଥବା ଏବଂ
ଅଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ସରହାରୀ ବାର୍ଷାଲୟ ଓ ବିକା
ବଳସ୍ଥରେ ଦେଇଲାଗା କଷା ଦିନର ପ୍ରଥମ ଉଚ୍ଚ
ଥିଲା ଏବଂ ଶ୍ରାବଦିଶର ତାର୍ଯ୍ୟାଲୟରେ ଓଡ଼ିସ୍ୟା
ଶାରଦା ଲୁଗପାତାରୁ ବାରପଈ ସହାୟ ପ୍ରଦାନ
କରିବା ଏବଂ ପଦକଷାରେ ଅମଲ ପ୍ରଦାନ
କରିଯାଇ ଦେବାର ଲବ୍ଧିମେଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେ
ଦେଇଶ୍ଵରରେହେ ଅଦେବଦେଶରେ ଦେବାର
ସେ ମାତ୍ରର କି ୧୦ ବା ୧୦୦ କି ୧୦୦୦
ବା ତତୋଧିତ ଦେବାର କି ୧୦୦ ବା ଦିନ
ଲୁଗକ ମଧ୍ୟରେ ଦେବାର କି ୧୦୦ ବା ଏତେ

ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କିଛିବେଳେ ତେଣୁ ସମ୍ଭାବନା
ଲୁହିଷ୍ଵାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କେବଳଶବ୍ଦ ଅଧିକ
କିମ୍ବା ଏତେ ଅବଶୀଳନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ପରିଚେତିତରେ
ସେଇ କିମ୍ବା ଅବଶୀଳନ ଉପରେ
ମାନଙ୍କର ଜୀବକ କେବଳ ସହିତ ପରିଚାର
ଗଞ୍ଜାମ ଓଡ଼ିଶାର ଏହି ଦୂରବସ୍ତା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟର ଅଖେଯକ କଟକ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣି ଏହି
ଏହିକୁ ପ୍ରତିହାତ୍ମକ ବାର୍ତ୍ତା ଅବଶୀଳନ ।

ବେଳ ୬ ଅନ କଞ୍ଚୁ ।

ମୟୁରବଜକ ହେବେବ ପ୍ଲାସଟିକ ଦୂରୀର
ଅଧିକା ହୋଇଥିବାକୁ ମହାବଳୀ ଚାହିଁର
ଗଢ଼କୁର ଘର ସେଟିଲମେଡ ଏପିଆର୍ଟ୍
ହେଲ୍‌ସ୍ଫିବା ଓ ସରତାରମନକ ପୁଣି ଦୁରୀର
ଜାରୀ କରିବାର ଶୁଣି ‘ମନୋରମା’ କେଣେ
ଅଛୁଟ୍ ବି ଗତ ଦିନମୁର ମାସରେ ମୟୁରବଜକ
ରେଇବାଟେ ବାରିଯାରୁ ୯ ୧୯୦୦୬ ଜାନ୍ମି
ମାର ଉପାନ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଗହମଧରେ ଆୟ
ଦାଂପ ମୃତ୍ୟୁ ଥିଲା । ଏଥରେ ବେଳମେ-ଏହି
ବ୍ୟକ୍ଷମ୍ୟାନାବଜକ ଲାଭ ଥିଲା ମାତ୍ର ଦୁରୀର
ଦୁରୀର ଦେବେ ପ୍ଲାବଜକ ଅଳବଦ୍ଧ ଦୋଷ
ପାରେ । ଅତିବିବ ସବ୍ସେବୀ ମୃତ୍ୟୁ ଉପାନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ଲାବଜକ କରିବା ଦାରି ମହାବଜକ
କୁ ଅନ୍ତରେ ବହିଅଛୁଟ୍ । ସବ୍ସେବୀର
ଅଳଙ୍କାର କାହିଁ ମେ ମୟୁରବଜକ ବଜାରରେ
ଠେବ ଡାଂପକକ୍ଷର ଭାଇର ବଜାର ଅନ୍ତରେ
ଝରେ କିମାତ ହେଉଥିଲା । ଭାଇର ପଦଟି-
ମେଡ ସବକାରୀ ଡର୍ମ୍‌ରମାନକକ୍ଷ ଦୁରୀର
ସଂକଳନ ବର୍ତ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପରେବେ ତ୍ୟକ୍ତ
ଦୂରୀର ପଦକର ତାମରେ ଏହି ବଦଳ ସାହିତ
ପ୍ରଶବ୍ଦିକ ଦରିଅଛୁଟ୍ । ମୟୁରବଜକରେ ଦୂରୀର
ଅଧିକା ହେବାର ମହାବଜକ ଜାରି ଥାଇଲେ
ତତ୍କଷ୍ଣରେ କର୍ମବାରକ ହେବେ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵର
ଅଧ୍ୟତ୍ମି ସେମ ବରୁଥିବା ଦ୍ୱାରାକର ଅଧି
ପ୍ଲାବଜକ ଓ ପ୍ଲାବଜକ ହେବ ସଜେବ ଜାରି ।
ମାତ୍ର ସବ୍ସେବୀ ମୃତ୍ୟୁ ଉପାନକ
ପ୍ଲାବଜକ ଲୋକବାହାର ଅଳମାନ ହେଉଥିଲେ
ଯେମନ୍ତ ମହାବଜକ ଗହମଧ ଗହମଧ ଅନ୍ତରେ
ଥିବ ମୃତ୍ୟୁ ର ଲିବା ଅଧିକା ଅନ୍ତରେ
ପ୍ଲାବଜକ ହେବ ଦ୍ୱାରା ବହମାନକୁ ପ୍ରତି
ଦ୍ୱାରା କରିବେ । ମାତ୍ର ହେ ଏହାରେ ଏହି
ଯୋଗୀ କିଛି ପ୍ଲାବଜକ ହେ ମାନ୍ୟାର ଦରିବା
ମଧ୍ୟ ସବକ ଦୁହେ । କ୍ଲାନ୍‌କ ବପନାରକରେ ପ୍ଲାବଜକ
କରିବା ପ୍ଲାବଜକ ତେମନ୍ତ ବେଳମେର
ଲାଭ ଅଛୁଟ ଦେଇବେ ଓ ପ୍ଲାବଜକ ଉତ୍ସୁକ ମହା
ବଜାରର, ଏ ବାହାର କିମି ବଦଳ କ ଥାଇଲା ।

ଅଗ୍ରାପ ଅଥବା କିହାନ୍ତି ଦୂର୍ଲ୍ୟ
ଦେଇବ ଯେଉଁ ମହାକଳମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ସେଇ
ପ୍ରାଚୀନ୍ୟକୁ ସେହିମାତ୍ର ଦେଇବାରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଅଣି ବିଦୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ମହାବାଦୀ ସ୍ଵପ୍ନ ମୁଖୀବ ସବାବେ ପାହା
ଦେଇବେ । ସୁତରଂ ଦେଇନ୍ତି ସବଳ ଦେଇବେ
ଅଗ୍ରାପି ବା ଦୂର୍ମୁଖବା ବହିବ ମାହି । ପ୍ରବୃତ୍ତରେ
ଏକମାତ୍ରରେ ଶୁଦ୍ଧବରସେଇବ ପ୍ରାପରେ ଦୂର୍ଲ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀନ୍ୟକୁ ସେଠାରେ ଦେଇ ଯୋଗ୍ୟ ଦାତାର
ଅନ୍ତର ଗଢ଼ କାହିଁ । ମାହ ମେହିମାତ୍ରେ ଗର୍ବବ
ଦୋଷ ପଢ଼ିବାକୁ ଦୂର ଦୂର୍ଲ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧକ ଦିଶ
ଦିନାହ ଦୋଷ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସୁତରଂ ଅଦ୍‌
ମୁଖ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଅଇଛନ୍ତି । ଦେଇବେ କଣ୍ଠି-
ଜୀବ ବାଣିଜ୍ୟର ଦୂର୍ତ୍ତମ ସହାୟ । ମାହ ମେହି
ଦେଇବେ ମୁକଦିଧାରିଗର ଭୟାୟ ଧାର ଶୁଦ୍ଧକ
ବନ୍ଦଗାହ ବନ୍ଦବସାୟ ପେଠାରେ ଦେଇବେ
ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଦୂର । ବରତରେ ବାହାର ବଣିଆତ୍ମି
କାଳର ପଦବିଭାଗ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଜଳ କୁରିଗାସ ।
ଦୂରଜପମାତ୍ରେ ଦେଇ ଯୋଗେ ଶୁଦ୍ଧଅନ୍ତର୍ମୁଖ
ଶୁଦ୍ଧକ ଗନ୍ଧମ ଲାଭାତି ଜୀବି ଶୈସ ଟାଇ
ଦେଇ ବିଦେଶକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଦେଶୀ
କୁଳ, କୁଣ୍ଡ ବିବିଧପ୍ରକାର, ମଳୋତର ଦୂର୍ମୁଖ
ବାଗାପ୍ରାଚୀନ୍ୟରେ ପଢ଼ିବାର ଭାବର ଶର୍ତ୍ତ ଜୀବି
ଦେଇଅଇଛନ୍ତି । ଏହିବୁପେ ଦେଇ ଦୁର୍ମୁଖବାର
ଦେଇବରକର ନିମ୍ନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଗ୍ରାପର
ବର୍ଷରେ ଏଥି ଦୂର କ ଦେଇବ ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ
ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ ସମସ୍ତେ
ବହା କୃଷି ଉପବେ କରିବ କ ଦୂର ବିଦେଶ
ପ୍ରିମ୍ ଓ ଶ୍ରୀ ଜାଗିଦୁବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁର୍ମୁଖ
ଦେଇବ ଦେଇବେ ଦୁର୍ମୁଖ ଅମ୍ବେମାକର ଦରା-
ଦୂରା ଦୂରଗାନ୍ତା । ଅତିଏବ ଦେଇବ ଯାଇଅଛନ୍ତି
ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭସ୍ତାବର ଦେଇଦ୍ଵାରା ବିଦେ-
ଶୀମୁଖର ଦୂର ଏବଂ ଏବଂ ଅମ୍ବେମାକର ଅନ୍ତର
ଅଛି ଏବଂ ସେହେବେଳେ ଦେଇବେ ଉଠାର
ଦେଇବ ଅମ୍ବେମାକର ସମବା ମାହି ଏବଂ
ପ୍ରାଚୀନ୍ୟବା ଦୂର୍ମୁଖ ଦୂରେ ବାରଙ୍ଗ ଗହିରେ
ତୁପ୍ରସରେ ଯେମନ୍ତ କରି ଅନ୍ୟପ୍ରକାରେ
ପଦେବ ଲାଭର ଭୟାୟ ଅଛି ସେ ପ୍ରକାର
ଅଛି ପ୍ରକାର ଶିଳ ଓ ଗ୍ରାମଜିତ ଦୂର୍ମୁଖ
ଦୁର୍ମୁଖ ପ୍ରାଚୀନ୍ୟବା ପ୍ରାଚୀନ୍ୟବା
ଦେଇବ କରେ ମାହ ପିଣ୍ଡାଦିବା ପ୍ରାଚୀନ୍ୟବା
ଦୁର୍ମୁଖ ଦେଇବେ ଏହିଅଛି । ମହାବାଲାନ୍ତି ଏବଂ
ଏବଂ ଦୂର୍ମୁଖ କରୁ କ ଯେମନ୍ତ ଦେଇବେ ଦିଶାର
ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଦେଇବ କରୁ ଗର୍ବବ ପ୍ରକାଦର୍ତ୍ତ
ଦୁର୍ମୁଖ ଦେଇବ ବାର ପିଣ୍ଡାଦିବା ପ୍ରାଚୀନ୍ୟବା
ଦୁର୍ମୁଖ ମମୋଗୋଗୀ ଦେଇବନ୍ତି ।

515

ଆଜନ୍ତୁପାଇରେ ଉପରି ।

ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ମାଧ୍ୟମରେ ୨୨ ପତ୍ର ପାଇଲା କିମ୍ବା ଅନୁଭବରୀତାରେ ବେଳୁଣ୍ଠର ମହାବଳାବର ଯୁଦ୍ଧରଗରେ ବବୁମାର (ଶୀତାଏତ) ଜନ୍ମ ହେବା କରିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ମହାବଳା ପ୍ରତି ଅଧିକେକି ପ୍ରତି ଅଧିକେକି ହେତିବା କାରଣ କରିବା ମହାବଳାରୁ ମମତ ଦିଇଥିଲେ । ସବୁ ଶୀତାଏତ ବାପରେବେ ଉଚ୍ଛଵ ଦେଖ ଆବଶ୍ୟକ ହେବାରେ ବେଳେବେ ଦୈତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ କରିବା କରିବାର ପ୍ରତିକାରି ସତ କାନାଦ ପ୍ରତାର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିଥିଲେ । କଳିତ ମାଧ୍ୟମ ତା ଓ ରଜରେ ମହାବଳା କରିବାରୁ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ଆବଶ୍ୟକରୀତାରେ ମାନାଦ ହେବା ବହେଣରୁ ମେଲାର ସମାଗମ ହେବାରୁ ଲାଲିଲା ରଜିତ ମାଧ୍ୟମ ତା ଓ ରଜର ବାହୁର ପାଇବାର ଦିବସ ପରିଷ ସହ ଆଧୁତ ଲୋକ ଆବଶ୍ୟକରୀତାରେ ସମବେଳ ହୋଇ ଥିଲେ । ମହାବଳାବର ସୁଭନୋକ ପ୍ରରେ ଏତେ ଜୀବାରେ ବୌଣେଷି ଅବସ୍ଥିତ ବରତା ଏହି ମାହି ଦିନ୍ଯା କାହାର ଅର୍ଥାର୍ଥକାହେତି ବୌଣେଷି ପ୍ରକାଳ ଚାଟି ଲାଗିବ ହୋଇ ଗାହି କରି ନିର୍ବିଦ୍ଧ ନିର୍ବିଦ୍ଧରେ ଉପରି କାନାଦ ପ୍ରତାର କାହା ସାମବେ ଉପ୍ରମାଣରେ ଗୋଲକ କରିବାରକାନ୍ଧରେ ଦରିଦ୍ର ପ୍ରତିକାରିମାତ୍ରେ ଘୋରାନ୍ଧାନ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ବନ୍ଦ ପ୍ରଣାମ ଓ ଅନ୍ତର କରି ପଲେ ।

ଯଦିଗୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଥାରେ ଚାହାଏ
ମେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିଶ ଓ ବାଜୀଳ ପ୍ଲେନିକ
ଆଫର ସ୍ବଦନୋଦୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ମହା-
ବଜା ଜ ୧୦ ଟଙ୍କା କବ୍ରିତ ବାମନକୁ କରିଥିଲା ।
ଆଜିନେଷୁରବାହିମାକେ ଘେରୁ ଅଛବିମାୟ
ବାଘାର କହାଣି ଦେଖି କଥାରେ ମିମା କେ
ବିବାର ଅଣା କରି କଥାରେ ବାହା ଦେ-
ମାହେ ଟାଙ୍କା ଏବଂ ବାଦେବନ୍ଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ଉପ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି । କେବୁ ସେମାକେ ପବନ-
ପିତା ପରମେସ୍ତବ୍ର ଠାକୁର ଠାକୁରବକ୍ରର
ଓ ମହାବଜାବର ଆର୍ଦ୍ଦିବନ ଓ ପଞ୍ଜାଳ
କାମନା କରୁଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ବଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟାନମନ୍ତ୍ର

ସନ୍ଦର୍ଭର ତୋ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ ଓ ତୋ ବଲେହଳର କାହିଁ
ଏହିଯୁଦ୍ଧର ପାଇଁ ମା ହ ଏକ ଛୁଟି ଗାୟରେ ।

କୁଣ୍ଡଳ ରାଜୁବାଟୁମାନେ କଥକଳୀ ସବୁ ଶୁଭୀନ
ଦେବୀ ଅନ୍ଧେତିବ ମାଟ୍ଟକୁ ପଦରେ ସ୍ଵର୍ଗ କିମ୍ବା
ଦେଲେ ଓ ଯୁଗୋର ମାନ୍ଦେ ତ ଆମରା ପ୍ରୟେ ହେଲେ ।

ବାରୁ ଜୀବନାଶକତ୍ର ସମ୍ବୂଧୀତିକୁ

ମୌଳିକ ଉପରେ ଲାଗୁ

ବାରୁ ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତା ହୋପ

ଶ୍ରୀକୃତିବନ୍ଦୁ, ସମ୍ବନ୍ଧ ଚୌଥୁମ୍ବା

ପୁରୁଷ ଦିଲ ସମ୍ମାନର କଣ୍ଠାର ୫୨ ସ୍ଥ ତେଣେ
ମାତ୍ରକୁ କହୁ ମଧୁକର ସାବ ଜୋହନାୟ ବାର୍ଣ୍ଣାଖ
ଆମ୍ବନ ଆ ପାଶ ରାଜ୍ୟରେ କେତ୍ରାବାଦ ଉପର ବଢ଼ିଅଛି
ଏହାର ପାଇଁଲେ ।

ପ୍ରାନୀଘୁ ସନ୍ଧାନ ।

ବିଜ୍ଞାପ ଲେଖନେ ଏ କରୁଣାର ଶ୍ରୀ ଗଠନାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀ ଶାଶ୍ଵର୍ତ୍ତନ୍ତ୍ରିକୁ ଶୁଣେ
ହେଁବ। ୧୯୭୨ ବର୍ଷର ଧରନାରୀ ଦେଶରେ ଆଶମନ୍ତର
ବିଭିନ୍ନ କାଳେ ।

ଏଠା ଗୁଡ଼ିକାର ଅପିତ୍ତ କୁର୍ଦ୍ଦ ମୁହଁଦେ ମହିନ୍ଦିତ ଲାଖଟ
ଚନ୍ଦ୍ର ମନେନନ୍ଦ ପଦ୍ମିର ଅନ୍ଧିକାଳ କିମ୍ବାତୁ ତସ୍ତୁ
ହୋଇ ଯାଇନାହିଁ ।

ଏ ମୁହଁରେ ଏ ଜୀବିତରେ କେବଳ ଯତ ଯୋଗାଦ
ଦେଖାଯାଇ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହିର ନେତ୍ର କାହାରୁଙ୍କର
ଏହି ହାତ୍ । କେପଥାବୁ ଯୋଗୁ ପାଇ ଫରାର କଷ୍ଟ
କରିପାରିଲା ।

ଏଠା କାହାରୁବାବର ଆଜିକେହିଥିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵଶୀଳ କବ,
ମୁଦ୍ରଣ ଗାହା ବରେ ଅଟିକ ଉତ୍ସବ ଅଗ୍ରଭାବେ
ଏ କାହା ରୋଗରୁବାବ ତଳିଟ ନିମ୍ନରେ ଚାପିବାର
କା ୧୫ ରାତ୍ରି ପରିମା ସହିତ ମା ୨ ବାବାରୁ

ପାଇଁ ଦୁଇଟି
ଶାରୀରିକ ପଥ ମନ୍ତ୍ରବାହୀନ ହେଲେଇ ମହାତ୍ମା
ବେବୁ ଧ୍ୟାନ ଉପର କରିବା ପାଇବା ତତ୍ତ୍ଵରେ ଯାଏ ପ୍ରଦେଶ
ପ୍ରେସ ମନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତିମ ମନ୍ତ୍ରରେ ଆପଣଙ୍କ ହେଲେ କବି
ତାତ୍ତ୍ଵର ଅନ୍ତିମ ହାତି ପଦାଳିଶ୍ଵର । ପୁରୁଷ ଅନ୍ତିମାତ୍ର
କର ମେହି ମନ୍ତ୍ରକାର କଣ କି କରିବି କାହାର କେଇ
କରିବ !

ତୁମରେହୁବୁର ଯାନାହା କପଟ ଯାମର ନ ଏ ଦେବ
ଲେଖି କବନାହ ଯାଇଲେ ଅଧିଶା, ଯାମୁଖରେ ଯାଏ
ଦେଇଦିନକୁ ସୁଧା ପଢିବୁ ଯାଇଛା ।

A decorative horizontal border element consisting of six stylized, swirling, circular motifs arranged in a repeating pattern. Each motif is composed of two interlocking, spiraling forms that create a complex, organic shape.

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଷୟ

CUTTACK, SATURDAY THE 3rd February 1906

୧୨୭. କମାଳ ସଙ୍କ ହେଲୁ ଶାଲ ଶନିଦାର

ବିହୁରାଜିତିକର ଦିଲଖି ବିଶ୍ୱାସର ଗଣ
ବିଳମ୍ବିତ କୁପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାଇଥିଲ, ଯଥା;—
ପ୍ରଥମକର ମୁହଁମେ ଅନ୍ତର୍ମୂଳ ଟ ୩୦ ଏ ଓ ଅନ୍ତର୍ମୁହଁର ଟ ୧୫
ଦୂର୍ବଳ ପ୍ରସର ଟ ୧୫ ମାତ୍ର ଚାଲିବାର କଷତିର ପେତେ କେବେ କେବେ
ଦେଇଲେବେ କହିଲୁ ରଙ୍ଗୀ ଟ ୧୦ ଏ କାହାର କାହାର ଦେଇଲୁ କାହାର
ଶିଥୁର ଓ କୁମୁଦିର ସକାଳେ ଗଣୀ ପ୍ରଥମ ଅନର ଦେବା ଓ
କୁମୁଦି ପାନାମେ ଦେବ । “ଅକ୍ଷି କଣ ମହାଶ୍ରୀ କୁର୍ବାନ
ଦିଲଖିବ୍ରତ ହୋଇଥାଇବ । ଶିଶୁର ମୂଳେ ଦିଲଖିବ୍ରତ
ଥିଲେ ପାନାମକ ଦେବ ।

ବହୁ କିମ୍ବା ଦିନାର ଟିକେଂକିଲାଗ ଏହିଙ୍କଳ ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ ମୁଣ୍ଡର ଓ ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ

{ ଅଚ୍ଛୀମ ଟ ୧୯
ପଣ୍ଡାବେଶୁ ଟ ୨୯

ବିଜ୍ଞାନ

୧୯୨୬ ବିଟକ ପିଣ୍ଡ କଞ୍ଚାଗୁଡ଼ିକ

ହୃଦୟ ପଞ୍ଜିକା ।

ଶାଲକା ପାଗ୍- ସତ୍ୟନେତ୍ର ୫ ୧୯୯୫ ଜାନ୍ମ
ଦୁଃଖର ସନ୍ଧିର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ବିକୟ ହେଉଥିଲା ।
ଏହି ପଣ୍ଡକା ଉତ୍ତରର ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ମହିଳାଘେରା ପ୍ରାଚୀନ, ଦୁଃଖ, ଉତ୍ତରମ ହାତରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଏବଂ ଉତ୍ସବ ବନ୍ଦମୁଦ୍ରାପତ୍ର ଥିଲା ।
ଅନେକର ହୃଦୟମତ୍ତର ତୁଳନାୟ ପଢ଼ିବନ୍ତରୁଗଲା
ଏହି ପଣ୍ଡକାର ଅଧିକାର ଅତିର ଏହି ପୁରୁ
ଶିଳାରେ ଏହାର ଅଧିକ ପ୍ରାଦୁର ଏହି ଏହା
ଏହି ଲମ୍ବାଥ ତେବେକ ଯାତ୍ରି ହୋଇଲି ବିଜ୍ଞାପନ ।
କୁଣ୍ଡଳା ମନୁଷ୍ୱର ଅଧିକ ଚାହିଁବା, ବାହୁଦୟ
ଆଏ ।

ବଡ଼-ପଣ୍ଡିତା । ୮୦

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଣ୍ଡବୀ ୯୦୯

ହେଉଥାନେ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଅଧିକ
ହଜାରୋ ଟଙ୍କାରେ ସତେଷ୍ଟୁ ଦିଲ୍ଲିଯିର
ପାଇବେ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀକର କ୍ୟା
ମୁଦ୍ରଣକାରୀ

NOTICE.

Wanted at once a B. Course graduate strong in *Mathematics* for the Jajpur H. E. School (Dt Cuttack) on a salary of Rs 50 per mensem.

P. C. Maulik
President

Wanted a B. A. with Educational experience and good knowledge of Oriya as Head Master on Rs. 50 to Rs. 70 a month for the "King Edward High English School," Nilgiri. Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 28th February 1906.

Nilgir, R. M. Naik.
Via Balasore. Government Agent.
31-1-06.

NOTICE.

Wanted a private tutor to educate my sons. None need apply who has not passed in the Entrance examination. Preference will be given to one whose character is good. Pay Rs. 10 and will be increased according to the competency. Applications with the certificates will be received by the undersigned up to 15th February next.

P. O. Anantapur
Via Soro }
Dist. Balasore } Bhabani prasad
Village Anantapur Das.

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରେଦ୍ଧାରୁ ଧରିବୋଇଲୁହିବା କିମ୍ବା
ଲେଖିବି ହାତପାତନ ବିକ୍ଷେପ ହେବେ ।

	ବ୍ୟାହାର	ଇକ	୩—୨ ମାତ୍ର
୧	ପଦ୍ମହାରୀ	୧୦	୫—୫
୨	ମାରହାରୁଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ	୧୧	୫—୫
୩	ମାରହାରୁଣୀ	୨୦	୫—୧୦
୪	ପାରହାରୁଣୀ	୨୦	୫—୫
୫	ମାରହାରୁଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ	୧୨	୫—୫
୬	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୭	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୮	ମାରହାରୁଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ	୧୨	୫—୫
୯	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୦	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୧	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୨	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୩	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୪	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୫	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୬	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୭	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୮	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୧୯	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫
୨୦	ମାରହାରୁଣୀ	୧୨	୫—୫

୧ ମାରହାତ୍ରୀ ଜଳ ପାଇଁନା ଦିନ
ଏହି ଦାତାଙ୍କ ବୁଝଗମିଲ, ଆଗ୍ରା ଏବଂ ସୁଶେଷିତା ଅଛନ୍ତି ।
୨ ମାରହାତ୍ରୀ ଜଳ ପାଇଁନା ଦିନ
ଏହା ବଜନ ଫେରିଯା ଏବଂ ଧୀର ଅଛନ୍ତି । ବେଳକି ଏହା
ଏହା ବାବୀ ଅଛନ୍ତି ।

ଦେବ ମାନେ ତାପ କଣ୍ଠ ବିଦିଷାରୁ ଉତ୍ତା ବଳସ୍ତ ସେଇ-
ଏ ଅନୁଭବ ଜୟତି କେତ୍ତି ବିଶ୍ଵାସ ଯାହେବନ
କବୁ ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ସବେ !

ଦେବତାଙ୍କ ପରିମାଣର ଅନୁଭବ ମାତ୍ରିକ ଏହି ଲୋକଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ପରିବାର ଥିବାର ଅବସାନ । କବିତା କେବଳମାତ୍ର ଆମେରୁଷ ଅନୁଭବ ପରିମାଣ ଅଛି ଯାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି କବିତାରେ ବାହୀନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଷ୍ଠା କୁଟୀ ଧାରା ସାଧିତ ହାତ । ନଂଦିନୀରାଜାଙ୍କ ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରା କବିତାରେ ବାହୀନ୍ଦ୍ରିୟ ପରିମାଣ ଅନୁଭବ କରିବାର ଅଭିଭାବକ ହେଉଥିଲା । Damodar Pattnaik ୨୦୧୩

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବୁରେ ମହାନାଶକେନ୍ତି କରାଇଥାଏ ଯାଇଥିର ଦୟା
ଏହି ଚାହିଁ ଫିଲ୍ ଗାନ୍ଧି ବନ୍ଦୀ କରିବାର ପୂଜିଷେଇ,
କରିବି ବସିବ ସବାର ମୋରିରେ ବସା ହୋଇଛି ।
ମୋରିବ କବ କଢା କାହିଁର ଅପର ସମ୍ମତ କର ଅବ୍ୟା
ଉତ୍ସମ ଅଛି । କେତାମାତ୍ର କବରେ ମୂଳ୍ୟ କବର କିମ୍ବା
କାହିଁ କେବାର କହାଇ ଦାଖି ଦିନ ପାଷକକାରୀଙ୍କ ବିନିକୁ
ଆମୀ ଦେବୁଥିର ମାତ୍ର କା ଏହି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା
କାହାନ୍ତିବେ ।

ଦମୋଦର ପଟ୍ଟନାଇଁ | Damoder Patnaik
୨୦୧୯୧୯୦୯ | ୧୯୧୯

ଦେଖିଏ ।

ସୁରା କଲେକ୍ଟ୍ରୁ
୨୩୧୯୫୦୭

ଏହିବୀର ସମସ୍ତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ ପଥେ
ଆହୁ ଅଛି ଯେ କେଉଁଠିର ଦୟାର ଅନୁର୍ଗତ
ସଦର ଅନେକପୂର୍ବ ଓ ଜ୍ଞାନକୁ ସଂ ଶାକ-
କର ବଜ୍ଞା, ବିକ୍ରି, ଅଣିମ, ସରପ, ବମଳା,
କାଣ୍ଡିଆ, ଚାତ୍ରୀ, ଜାତ, ବାଟ ମନ୍ଦିରଥ, କାଲ୍‌ପାନ
ବାଲ୍‌ପାନ, ପିଲା, ଉତ୍ତରା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ଦନାର
ଦ୍ରୁଷ୍ଟିକାଳେର ଜନମାନ୍ତ ସକ୍ଷମିତ୍ର ସାଲା-
ହମାର ଆଜାମୀ ମାର୍ଗ ମାତ୍ର ତା ୫୦ ଦିନ ଠାରୁ
ତା ୫୫ ଦିନ କବି କବା ଏ ୧୯ ଆ ଠାରୁ
ମହିନେ ଏ ୨୩ ପଦ୍ମାଳି କିଳାନକୁ ମୁହାମରେ

Sadar Office Keunjer 22-L-06 D. A. Macmillan Dewan of Keunjer

ହୋଲା ଶିଖିବାର ସହଜପ୍ରସ୍ତୁତି ।

HOW TO LEARN ENGLISH.

ବାରୁ ଶ୍ରୀ ଜେନ୍କିନ୍‌ସିଙ୍ହ ପାତ୍ର କି ଏ ଦୂର୍ବଳ ପ୍ରଣାମ;

Digitized by srujanika@gmail.com

ମେଁ ୫ ୦୯ ଅଠଶା

ଏଥେର ପୁଣି କାହାରୁଙ୍କ, ଶୁଭ୍ରାତ୍ମକ, ଉତ୍ସନ୍ଧି
ପ୍ରକାଶି ଏ ଅଳମାଦ କଥାକା ଲିଖିତ ଉଚ୍ଛବି ସହିତ ବନ୍ଦିଲେ
ଦିଶିତ ଥିଲା । ଏପରି ପୁନଃ ପୁନଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିବମାନମର
ଦିକ୍ଷିତାର ଦେଖେ ଉପରୋକ୍ତାଗୀ ।

ପୁରୁଷ ଗାଁଦାର ଠିବଣୀ—ଶ୍ରୀ ମହାବ ଗାଁଦାର କଳ-
ପାତ ପୁରୁଷଙ୍କ, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ, ବନ୍ଧୁ । ଏହି ଠିବଣୀରେ
ଠିଲେଖିଲେ ଦୀର୍ଘ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହଲେ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏହି
ଏକା ହତା ଘରେ ଜୀବନ ପ୍ରକାଶ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ଆଛି । କେବଳ ଗ୍ରାହକ ଏକାବେଳେ ଏଥିର ଅକାଳ
ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ସବୁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଚାଲାଯାଇ ।

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ସୁମଧୁରାଜୟ }   ଶ୍ରୀ ମନେନ ସାହୀ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶାରୀ ରହି ବନ୍ଦାଇ

ବୁଦ୍ଧ, ଅରାଣାମର ସହାଯାକ ପରିଚାରକାର ଦ୍ୱାରା
ଏଥା ଶିଠଳା, ମେଲା, ଖାଲୁମ, ଅପଦ, ବାଜାର, ନୀ
ଳଙ୍ଗ, ଦୁଇ ମନୋତ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଫଳପଦ୍ଧତି ବାନ୍ଧିବା
ଆରୁ । ନିର୍ମଳ କେତୋଟି ବିକଳେ ଉପର । ସମ୍ମା
ପ୍ରାର୍ଥନା । ଅରାଣାମର ଶୁଦ୍ଧର ଅଳାବ ଦୂରୁଥୀ ଯଥ ମୁଖ
ଅଛୁମ ତାମାର ନୟର । ଶାନ୍ତି ଅଛି ଦୁଇ କଷା
ପ୍ରେରଣାର ଅବଳୀପିତ ।

କଲେବର ପାଞ୍ଚଦଶ ଟଙ୍କା ୫୫, ୮ ଟଙ୍କା ୨୫ ଟଙ୍କା
ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଦେବତା ଦେବା ୮ ଟଙ୍କା ୧୦ । — କାଳା ୧ ଟଙ୍କା
କାଳ କୋଟି ୩ ୨୦ । ପାଞ୍ଜମୋହିନୀ କାଳ ଦେବତା
କାଳ ୧୦୦ ଟଙ୍କା । କଲେବରାମ ଦେବା ୧୦୦ । କାଳ
ଦେବତା । [ସବୁ ପ୍ରଥାର କାଳ ନାମ କରିବାର ଅବ୍ରଦ୍ଧିତା]
ଏହାରେ ୧୦ । ଅଶ୍ଵାମୀ, ମଧ୍ୟଦଶ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ । ଅଶ୍ଵାମୀରୁଦ୍ଧି
କମରେ ୧୦ ଟଙ୍କା ନାମର କାଳକାରୀ ।

ମେଘ ଦୟାଜ୍ଞ ହୋଇ କି ୧୫ ମର ଦକ୍ଷୟମ ଆସନ୍ତି
ଶୁଭମକାଳାନ, ବର୍ଷାକାଳ ।

ଅସୁମେଦ୍ୟ ଜୀବାଳୟ
କବିଶ୍ରଦ୍ଧା ଶାନ୍ତାପ୍ରମାଦ ଉତ୍ସରଣ ।

ଏହି ଜୀବଧାରଣରେ ସମ୍ପଦକ ଅବସିତି
ଶୈଳ, ଧୂର, ମୋଦିବ, କଟୀବ, ସୁତା, ବୁଝା,
ଲୁହା ପ୍ରଦତ୍ତ, ଧୃତ, ଅଥାବ ମନ୍ଦିରଧର୍ମ
ଦୟାର ସଲିବ ମୁଖ୍ୟରେ ଦିନଯୁ ହୁଏ । ଗଠିତ
ବୈଷଣି ଚନ୍ଦ୍ରା ସକାରେ ଯଥ କେବଳିଲେ
ପରି ପକ୍ଷକ ଶୀଘ୍ରଜୀବିଷ ପଠାଯାଏ ।

କୁର ପାଞ୍ଚ ମେଟେଲ୍ ପଥା କୁର ଓ ବାତକୁରର
ଏହମାତ୍ର ମହୋତ୍ସବ କୁରର, ସ୍ଵରତନ ପାଶ
ତାହପାଳ, ମେହୁ, ଘୋଷ, ବାର, ପିତ୍ତ, କଣଳ
ନିରବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା କୁର ଉପରେ ଅଗେଲା ହୁଏ,
ଏହି ସପାଦରେ ଫୀହା ସବୁର ବର କୁଏ ।
ଶେର ଡିବା ଟ ०. 1m/ କଢି କିବା ଟ ०. ୩m/
ବାର ସମ୍ମ ହେଲେଇ ଟ ०. ୧ମିଟିମୀ ।

ଯାହୁର ମନ୍ଦିର ଏ ୨୪ ବେଳାକୁଆଧି କହି
ପ୍ରମେତ ସଥା ମେହ, ପ୍ରମେତ ଓ ଗନ୍ଧାରୀ
କୃତ ଉଚ୍ଛିତ୍ରେଣ ବିଜାବଜ୍ଞରେ ଅବେଳା କୁ ଏ
ଅବେଳା କ ହେଲେ ମୂଳ୍ୟ ଘେରବ ଦେବୁ ।
୫ ତଥା ୫୦୧ ଡିଜନ ଟ ୩୫ ଡାକଟାରୀ
ଓମେର ୧୦ । କୁଳଶାନ୍ତି ଓ ଯାହୁର ମନ୍ଦିର
କନ୍ତୁ ତ ହେଉଛିଅଛି । ବିଜିବାଦେବେ
ତଥା ଉଥରେ “ଅବ, କ, ଏଶ୍ଵରୋପ”
ବଜାଲା ଅଶ୍ଵରରେ ଲେଖା ଶ୍ଵବା ହେବ
କିମ୍ବବେ ।

ପ୍ରମେହ ସୁଧା! ମେହ, ପ୍ଲମେହ
ଦେବର କୁଳା, ଯଦୁଜା ଏ ୨୫ ଦା ପଞ୍ଚମ
ଅବେଳ୍ୟ ତୁମ । ଧାରୁପତ୍ରା, ପୁଷ୍ପତ ରତ୍ନପତ୍ର,
କୁଳବେ ସପେତ ଦା ଉତ୍ତରା କରୁର ଦାମନବା
ବାର, ଅଛ ପ୍ରସାଦ ଓ ଦିନା ହୁରତା କୁଳା,
ଶୋଭା ପ୍ରଭାତ ଉତ୍ସବର ପ୍ରମରଦ ଦେଖ
ପରେ ଶାତ୍ର ଆବେଳ୍ୟ ଦାଶ ଏପର ତୀର
ଅଛ ନାହିଁ । ଥରେ ମାତ୍ର ପରିଶାରରେ ଆହୁର
ଦେବେ । ପୁର ଶୈଖ ଏ ୨୬ ତାତ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଦିନ ୧୯୮୮

ଦୂରଦୂରାଶିକା ଲଗାଯୁକ ।
ଆଜୁଦେଖିବଳ୍ପୁ, ଧୂତରଙ୍ଗର ମହୋଷଷ ଲୁହ
ଦୂର, ପୁରୁଷବ୍ରାନ୍ତି, ଶୁନ୍ମାତ୍ରା, ଶୁନ୍ମମୁଦ୍ରା
ପ୍ରଭତ ଅକ୍ଷସମୟରେ ଦିନମୁଁ କର ଦେବତା
ବର୍ତ୍ତ ଓ ମାତ୍ର ଦକ୍ଷବ୍ୟାଦ ପଣ୍ଡର ସତେଜା
ମନର କୁଠ ଲାଚ ଦର୍ଶନ । ଶର୍ମାନକର
ଦିନେଷ ଉପକାଶ । ହିନ୍ଦୀ ଓ ସୁରକ୍ଷା ଏହି
କର୍ତ୍ତା । ଅଧିକ ଅଧ୍ୟମୁକ୍ତ ଜଳିତ ମାତ୍ରମେ
ଦୂରକାରୀ ଅଣ ଦିନମୁଁ ଦରେ । ପ୍ରଥିତ
ଗ୍ରୀ ଡାକମର୍ଟ ଓରେ କିମ୍ବା
ଏହି ସବୁ ଜୀବିଷତ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମଳେ ଡାକାର
ଅନେକ ପ୍ରଣାଶପତି ଅଛି । ଆମୁକ ଜୀବିଷ
କାଲିକା ସମ୍ମରେ ଦେବିକ ଚିନ୍ତାପତି
ପଦସା ଅନୁକାମରେ ପାଠିଲାବେ ।

କବିରାଜ ଶାରଦୀ
ପ୍ରସାଦ କର୍ମଚାରୀ

ପ୍ରାଚୀ ଶ୍ରୀ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋପ
କାଳବିହାର, ହେଠାଳ

বিজ্ঞাপন

উজিঞ্জাহ দক্ষিণ রাট্চিকাৰস্থ গভৱ বার্ধিক
অধিবেশন আগামী কলা সকলী ৭ বৰ্ষাখা সময়ে
বানু শ্রী গৌরোপকুৰ রাজ ইচ্ছায়ের বাসগৃহে
হইবেক। কাহাত নহোদয়ের উপরিতি প্রাপ্তিনীয়
কটক } শ্রী অক্ষয়কুমাৰ ঘোষ
৩-২-৫ } সম্পদক।

ଅମୁର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ଗମନକୁ ତେ ଦିଷ୍ଟି
ଲୁବ ମାରିବାକି । ସା । ନିଯାସକୁ ପଦର
ହବୁଙ୍କର ଯେଉଁ ମାନବଠାରେ କୁମା ବାର-
ଶୁଣୁ ତାହାର ଶକ୍ତି ପାଇଗା ଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏ ନୋହିବାର ନିଶାଚ ଦିଅ ଯାଉଥିଲୁ
ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା ଦେବୁ ଟଙ୍କା ଚଳିବ
ଯାଏର ତା ୫୫ ରାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମୁର ଅଥବା
ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦୟ କରି କୁଣ୍ଡି କରିବ ନେବେ
କୁଣ୍ଡରେ ଅନ୍ୟଥା ହେଲେ ଅମେ ସେମାନଙ୍କ
ଦେଇବୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁରେ ନାହିଁ
ଦେଇବାରୁ ଆହେନ୍ତିର ଦୋରଥିଲୁ ।

Sachindra Kumar Sen
Pleader Judge's Court
Cuttack

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏବନାମ ସମ୍ବନ୍ଧାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଅ-
ଯାହାଙ୍କୁ ଯେ ଆମାମୀ ସତ ୧୯୦୩ଟ ସାଲର
ଏହୁ ଛିପିଥାଇଗାଇ ଆମ୍ବାକିମ ଅସ୍ତ୍ର-
ବ୍ୟାପର ବିଚଳର ଉତ୍ତା ଅନ୍ଦବାନ କରିଗାନ୍ତ
ପାଇବାର ବହାରକ ଧଳାଯେ ନେଇନିଷ୍ଠାର
ଅପିବେ ରଖା ହୋଇଗାନ୍ତ । କରିଗାମାଠେ
ଲୋଠାକୁ ହୁଏ କ ମଧ୍ୟରେ ପୁଷ୍ପାର ୧୮
ବୁ ଅପରଦ୍ଵା * କଟିବା ମଧ୍ୟରେ ଭଲ
କଲେଣ ଦେଖି ପାରବେ । ଯେଉଁ କରିଗାମା
ମାନେ ଉତ୍ତା ଅସ୍ତ୍ର କ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି
ପ୍ରସ୍ତାନ ପରିବାରୁ ଜଣା କଲାପୁ ଗବା
ମେଗାଠେ ଉତ୍ତା ଅଥ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଦାଖଲ
କରି ପାରବେ ।

ରମ୍ବକାର ରାସ୍ତାରେ
ପାଦପଥରେ ଅଧିକ ଯୋଗଦାନ
କରିବାକୁ ଆଶ୍ରମ କରିବାକୁ
ପାଦପଥରେ ଅଧିକ ଯୋଗଦାନ
କରିବାକୁ ଆଶ୍ରମ କରିବାକୁ

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସନ୍ଧୀପିକା ।

ତେବ୍ରାମାଳ ସଜ୍ଜି ଉଚ୍ଛରିତମେଥିବର ତଥା
ପଥାକରୁ ଦୂରୀ ହୋଇ ସେଠାର ଘଜା ଶା ସୂର-
ପ୍ରତାପ ମହିନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବାଦୁରବି ହସ୍ତରେ ସମୟକ
ଦେଖାଇ ଦିନ କେତେମାତ୍ର ବାଟୁ ଦିଲ ସୋନ
ବାର ଗର୍ବ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଶୁଭରାତ୍ରି
ପଥୋତିକ ସମାଜେବ ପୁରୁଷ ସଙ୍ଗକ ହେଉଥିଲ
ଅଯୋଜନ ହେଉଥିଲା ।

ଗତ ତା ୨୦ ରିଂରେ ଶେଷ କେବା
ସପ୍ରାଦରେ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରଦେଶରେ ୩୦,୦୫୭ ମହ-
ସୁତାରାବେ ୨୭,୦୫୪, ଭୁଅଳିଆରେ ୩୦,୦୦୦
ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରେ ୨୫୭୫ ଏବଂ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ୧୮୯୯
ଜଣ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରଦେଶ
ଏବଂ ବଳସୁତାନାର ଅଛି କିମାରତ ବୃକ୍ଷ
ଦେଉଥିଛି ।

ମହାମାତ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମ୍ରୀର ଚେକରିଲ ବାହାଦୁର
ଅସ୍ତ୍ରୀ ସୋମବାର ଆସ ରେଲ ଗାଡ଼ିରେ
କଲିକଟାର୍ ଶାଖା ଦର ବିଭାବ ବିଲ୍ଲିଙ୍ଗର
କାନ୍ତିପୁର, ଏକମା, ଗୁମ୍ଫା, ଭାଲଗଜନାୟ ଓ
ବିଧୋର ପରଦର୍ଶନ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ମାହ
ବା ୨୭ ରାତରେ କଲିକଟାର୍ ପ୍ରତ୍ୟେମତି
କରିବେ । କଙ୍କାର ଲେପ୍ତିରେ ଗବର୍ନ୍ମ୍ରୀର
ଗାହାର ସଙ୍ଗରେ ଦୁମଳ ଦିଲାବେ ।

ବ୍ୟୋମର ସୁନେଶୀ କଥାର ଘଟେ ମୋହି
କମାରେ ଯେଉଁ ତୁଳନାର ଦୂଷଳ ଦସ୍ତ ପାଇ
ଜଳସାହେବବାଟାରେ ଅଧିକ କରି ଲାଗିଲାରେ
ଅଳ୍ପ ପାଇଥିଲେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଅଧିକ କିମ୍ବାରେ ତେବେଳ କାରବାବ ଦୟ
ହାତିଦେଇ ନିମ୍ନ ଅଦ୍ୟାତର ଜରମାନା ଦୟ
କାହାର ରଖିଅଛନ୍ତି । ଅଧିକ ପୁନାର୍ ହେବାର
ସୀକାର କଲେ ମଧ୍ୟ ଜରମାନା ଅଛାନ୍ତି ଅଧିକ
କୋଇଥିବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ।

ଯାଇଥୁର ନାହିଁର କ ୧ ମର ଶାଖା ଯାଇଥୁ
କ ୨ ର ମର ଶାଖାଟିଲ କି ଶାଖା ଉନ୍ନରେ
ମା ଖ ଦଳପୁ କରୁ ଦେବ କହି କିମନ୍ତେ
ଅହସ୍ପୂର ବାଟିଯା ଓ ଯାଇଥୁର ପୁଜନାମାତ
ରୁଚ । ମୌ । କଷତ୍ରିୟ, ଅରୁଥ, କୁତଳା
ମୋପାଲିଧୁର ଓ ପାଇଶାଧାରରେ ଏହି ଏହି-
ବୁଢ଼ ଜନି ସରତାଙ୍ଗ ବନ୍ଦ୍ୟରେ ଶେରତ
ଦେବାର କଙ୍କାଯ ଗବର୍ଣ୍�ମେଆର ଦିଶାପଠ
କଳିକତା ପାଜେଟରେ ବାହାରିଥିଲା ।

ପାତା ୧୦ ଗାନ୍ଧିରେ ପେଣ୍ଟ ହେବ।
ସପ୍ରାଦୁରେ ସାଇକଲେ ପେଣ୍ଟ ମୂଳ୍ୟ ୫୫୯-
ଶଲ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କମେରେ ୨୨୭
କଞ୍ଚରେ ୩୦୨୭ ସୁନ୍ଦରେ କେବଳ ୧୦୭୭
ଏଣ୍ଟାକରେ ୫୨୫ ଓ ମଧ୍ୟକେନାଶରେ ୩୩୩
ମୂଳ୍ୟ କଟିଥିଲା । ଅଠା ପ୍ରଦେଶର ମୂଳ୍ୟ ବାନନ୍ଦ
ଥିଲା । ଦୁଇ ସପ୍ରାଦୁର ମୋଟ ମୂଳ୍ୟ ୪୨୫୦
ଶଲ । ସମ୍ବନ୍ଧ ମୁକ୍ତ ଗ୍ରାମ ଏହି ଜଳ ବର୍ଣ୍ଣର
ଏହି ସମୟର କୁଳନାରେ ଏ ସପ୍ରାଦୁର ଅଛିକୁ
ଜାରି କେବିବାକୁ ହେବ ।

ବ୍ୟାକରଣ ହିଂଦୁବିଶ୍ଵାରେ ପାଠ ବଳୁଁ ଓ
ବାମଗ୍ରା ଦେବରତ୍ନ ନିବରତନୀ ଜଙ୍ଗଲରେ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଟି (ଫେର୍ଲାଇ) ର ଖଣ୍ଡ ଅହସ୍ତନ
ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମାତ୍ର ବିଷ୍ଵବ ଶ୍ଵରା
ବଳିବତାରେ ଯଶ୍ରା କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ବାମଗ୍ରାଧିପତି
ବଳିବତାରୁ ଜଣେ ଲୋକ ଅଗାମ ଚନ୍ଦ୍ରମାଟିର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବସନ୍ତଅଛନ୍ତି । ଆଶାକରୁଁ ଚନ୍ଦ୍ରମାଟିର
ଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୃବ୍ୟ କମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୋଷ ଘରବର ମାତା ପ୍ରାଦରେ ବିଷ୍ଵବ ଦେବ
ଏହି ବାମଗ୍ରା ବଜାର ସୌନ୍ଦେଶ ଉତ୍ତରରେ
ଗୋଟିଏ ନିରତ କ୍ଷେତ୍ରମାୟର ବାଟୁ ପଂକ୍ତିକା ।
ସନ୍ଦେଶର ଉଦ୍‌ଦରରେ ବାମଗ୍ରାଧିପତିର ନିରନ୍ତର
ସାହସ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ସହ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରସଂଗର
ଦିପ୍ୟ ଅଟେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରିଲନଙ୍କର ସୁଜ୍ଜି ପାଖିରେ ୫୦
କଳାର ଗଲା ଲମ୍ବା ହେଲାଇ ଦେଖି ଚହୁର
କାର୍ଯ୍ୟ ନିଃଶବ୍ଦ କଟିଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହୋତ୍ସବ
କର ତୁମ୍ଭି କଲାରୁ ନିର୍ମିତ କରଇ ଆଶିକାର
ଓ ସେହି ମୂର୍ଖ ସ୍ଥାପନର ପ୍ରାତି ସମ-
କରେ ପ୍ରତିକଳାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହୋତ୍ସବର
ଅଭିପ୍ରାୟ ଜାଣିବା ଓ ବିଲାତର ଯୋଗୀ ବାର-
ବର ଦାଗରେ ତିର୍ମିଶର ଭାବ ଫେରାଇ ପ୍ରିୟ
କବିଅନ୍ତରୁ । ଏହି ପାଖିରେ ଯେତେ ଶୌଦ୍ଧ
ଅବଧିଗ୍ରହୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲମ୍ବା ହେଲା ପୃଷ୍ଠେ ହେତେ
ଦେଖାଇ ଥିଲା । କୋଖ ହିଅର ବିଲାତ ଏବଂ
ଦେଖି ଧରାବିଧ ବ୍ୟକ୍ତିବିର ଥୋଳ ହେଲୁ
ଯଥର ହୋଇଥାଇ ଏବଂ କଢ଼ି ଲଜ୍ଜା ଓ ଧରାତ୍ମ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପେଶର ଦେଖା ଦେଇଥାଇଲୁ
ମହିମା ଏବକ ହିନ୍ଦୁ ଯାଉଥାଇ ଥେ ଏ
ଦେଖିଲେ ଧନର ଅଭିକ ଅପେକ୍ଷା ଦୂରେ
ଅଭିକ ଅଧିକ ।

ଏହି କାଳିବନୀ ସେହିଦରେ କି ଏହି ତୁ
ଏହି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫଳ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲୁ
ଯାଏ କାଳିବନୀରେ ରେଖେଳକୀୟ ବିଜେନ୍ଦ୍ର
ନାମ କାହିଁ । ଓଡ଼ିଆରୁ ଗୋଡ଼ିବଳ ସଙ୍ଗ ତାମ
ଶ୍ଵରବନୀ ବଜ୍ର ଦୁଃଖର ଉଷ୍ଣତା ଓ ଏହା ଜୁଣ-
ପିଲା ପ୍ରକିଳ ଦିଗନ୍ବର ତତ୍ତ୍ଵ । ବିଏପାର ଦର
ଶାତିମ ପ୍ରାଚୀ କେବା ପାଇଁ ଯଥାସଂଗ ଚେଷ୍ଟା
ଦୁଇବାରୁ ସମସ୍ତେ ଲୃଥାନ୍ତି ମାତ୍ର କୁତୁହଳା-
ପର ଅଧିକର ଯୋଗ୍ୟ ଫଳନିରା ହେବେ
ଯାହା କୋର୍କୁଏ ବନ୍ଦର ବଜ୍ରକୁ କାହିଁ ।
କୁତୁହଳ ମଧ୍ୟ କୁମାରପାତ୍ର ମାତ୍ରରେ ହାତର ହେବେ
ପରି, ମୁହଁ ! ଏ ଶୁଭକାଳେ ସ୍ଵତ୍ତେ କୁତୁହଳୀ
କି ମଠ କି କଳାପରା ଧର୍ମର ସତତମାତର
କି ଲକ୍ଷାର କଥା ଘଟେ । ଏହି ସି ପାର କିମ୍ବ

ଶୁଦ୍ଧାଲଗ୍ନ କରିବା ପାଇଁ କେବ୍ଳା ହେଉଥିଲା
ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟା କର ଅର୍ଥାତ୍ କି, ଏ ପାଇ କର
ତୋଳଣ ପରାମର୍ଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର
କେବ୍ଳା କରିବାକାରୀ ବେଶର ଦେଖା ଅବ୍ଲ
କରି ହେବା ସଙ୍କୁ ଦୂର ଘାଇଅଛି।

ଦେଖିବାରକୁ ଜଣେ କହିଲେବ ଲେଖି-
ଅନ୍ତରୁଚି ଏ କଲ୍ପନାଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ସତ୍ତଵ କି
ଜୀବାର କମ ମାରିବା ମନ୍ତ୍ରକ ଅଟେ ତହିଁର
ତୁଳପାର୍ଶ୍ଵରେ ସବବାର ସେଇଁ ଅନ୍ତାର ଦୂର
ମାନ ଗେପର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ସମସ୍ତ କମଣଙ୍ଗ
ଦଢ଼ି ଆଜା ପ୍ରଶାନ୍ତମାତ୍ର ଯିତେବେଳ ବିଷ୍ଟାର
ଦରିଅଛି ସେ ସତ୍ତବର ତୁଳପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା
କୃଷ୍ଣକିଲ ଘୋଡ଼ାର ପବାର ପଞ୍ଚଲ କାନ
କୁରୁଅଛି ଏବେ ତଥାର ଗଞ୍ଜବଳିମାତ୍ରେ ଜୀବ-
ପ୍ରମୁଦିତାରେଣୁ । ସତ୍ତବ ରଜା ଏବି ପଞ୍ଚ-
କବୁରସତ୍ତବା କିମ୍ବନ୍ତେ ଗନ୍ଧ ବହିବା ଅବଧିକ
ମାତ୍ର ମୋତବ୍ରର ବିଳକୁ ମାତ୍ରାକୁ କରି
ଛକ୍ଷୁଇବା ଉଚିତ କୁଣ୍ଡେ । ଅଗରକ ଅମେ-
ମାନେ ଅଥାବକୁ ତ କିମ୍ବା ବୋରକୁ ଏହିର
କୁଣ୍ଡ ବନ୍ଧ ଅଧ୍ୟବ ମେଚକୁ ମାତ୍ରାରିଥିବା
ପ୍ରାଚୀମାନ ବରାପଦେବା ତ୍ରାବନ ତିର୍ଯ୍ୟିକଟ
ରହିଦିବୁବି ସବ ବିହିର ଅଦେଶ ପ୍ରଦାକ
ନାହିଁ । ଦେବେ ସତ୍ତବରେ ସମସ୍ତରେ
ପାଇ କରାଯାଇ ନିମ୍ନମ ହେବାର ହେଣିଅଛି ।
ମାନିବୀ ସତ୍ତବରେ ଗେପର ଜ ହେବାର
କୁ ବାରକ ଦୁଃଖାର କାହିଁ ।

ଶୁଭର ସୁତରକ ସପାହିକ ଦୁଇମଳି
ଦୁଇମଳିନ୍ଦୁର ଗପମାତ୍ର ଗା ୨୫ ବିଅବେ
ମାତ୍ରାଚେକେ ଉପରୁଁର ହୋଇଥାଲେ । ତ ଏକ
ସେଠିରେ ଅବସ୍ଥାକୁଠର ଦର୍ଶମାତ୍ର ନଷ୍ଟହୁବେ
ଅଛନ୍ତି । ଆମାର ସେମଳାକ ସେ ଜୀବି
ଜୀବନ ପରିଶିଳନାଲେବଢ଼ୁଣାକା ବରିବେ
ଧରି ସ୍ଵରକରେ ବଢ଼ୁ ସମାବେହ ସହିତ ତାହା
କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସିନୀ ଦେଉଥାଇ ।

ମୁଖ୍ୟ ଦେଶରେ କର୍ତ୍ତା ହେଲା ଗୋଟିଏ
ପିନ୍ଧି ଦେଖାଇଯି ପ୍ରାଚି ତ ହୋଇ ବରେ
କମାର, କୁମାର, ବିହାର ପ୍ରଦୂତ ତର୍ଫେ ଶିଖ
ଦ୍ୟୁମାରିଥାରୁ କର୍ଣ୍ଣର କାର୍ଣ୍ଣର ଦୟା କିମେ ॥
କଳାର କଳାଶାୟ କିମାରିଥାରୁ ଏହି ଶୁଷ୍କବୀର
କାର୍ଣ୍ଣର ଅୟ କର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରାୟ ॥ ୧ ॥ କଳାର ଟକା
ଦେଇ ଅଛି । ଏହି କିମାରିପୂର ପ୍ରାୟୀ ଦିନ କ
ଥିଲା । ମୁଖ୍ୟଦେଶର ଏହିଦର କଳାର କୁଳ
ଦୟାରେ ବୃଦ୍ଧ କିମୀର ଅବସ୍ଥା ତର ଯୁବରାଜ
କର ଦୁଇ କିମ୍ବେ ତାହା ଅପରାଧିକାରୀ
ଦୁଇଜନ ଅନ୍ତର ସହିତ କୁଳର ଶୁଭ ଦେଇ

କରନାଳ ର ମାତସ ପୁଣ୍ୟକଲେ ଏହି ସେ
କାଳରେ ଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନେତା ହୋଇଥିଲା ।

ଏଇ ଶୋମକାର ଶ୍ରୀପଞ୍ଜମୀ ଦିନ ଏଠା ମେହି
ଦଇ ତଥେଜର ଶୁଦ୍ଧମାତେ ମଞ୍ଜଳାଦାନରେ
ଓ ସରବେଷ୍ଟୁଲକ ଉଚ୍ଛବେଶୀୟ ଶୁଦ୍ଧ
ମାତେ କଳୁବଜାରରେ ଏବଂ ଉତ୍ତଳିୟ
ଶୁଦ୍ଧମାତେ ଦକ୍ଷତା ପାଠରେ ସରସାଗ୍ରେ ପ୍ରତିମ
ପୁଣ୍ଡା କରିଥିଲେ । ମେହିକଳ କରେଇ ଶୁଦ୍ଧ
ମାତେ ସମସ୍ତେ ମଣି ଏହିଥେ ପୁଣ୍ଡା କରିବାର
ଦେଖୁ ତେଣୁ ଅନନ୍ତର ହେଲା । ସରବେଷ୍ଟୁଲ
ଶୁଦ୍ଧମାତେ ଏହିଯୋଗରେ ପୁଣ୍ଡା କରିବାର
ହେଉଥିଲେ କହୁ ଯ ଏଣୁ କୋଇଆନ୍ତା
କଳା ପୁଣ୍ଡା କରେ ଯଥାବିଧରେ ପୁଣ୍ଡା ଦେଇ
ଥିଲା । ସରବେଷ୍ଟୁଲ ପ୍ରତିମାତ୍ରମ୍ଭର ଦିଃ
କୁଳ ପରବତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ମେହିକେ
କୁଳର ପ୍ରତିମା ଅଥବା ଦୂରଦତ ଦିଶାମ କରି
ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଦୂରଦତ ଯାତାକିତର
ହୋଇଥିଲା । ଏହିତାର କଣ ଅବଶ୍ୟ ଅଥବା
ଏହି ବାଳଗତ ହିଂସରେ ଅଳ୍ପ ଦେବାର
ଶୁକ୍ର ତୁଳ ଅଟେ । ବିଶେଷତଃ ବିଦୀଳ
ସରସାଗର ମନ୍ଦିର । ଯେଉଁ ମାତେ ପ୍ରତିଦିନ
<ବହେ ମେଠାରେ ତାହାକର ଅଭ୍ୟବ
କରିବି ପରବତ ପୁଥିକରୁଣେ ପୁଣ୍ଡା କରିବ
କର କି ?

ମର ଭବିବାର ଅସର୍ବୁ ସମୟରେ
କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟିପାଇ ଦରିଗୁରେ ସ୍ଥାପିତ
ହେବାପୁ ଶୁଣିମାନଙ୍କର ଖେଳର ପୂର୍ବମାର
ଦାନର ପୁଅମ ବାର୍ଷିକ ଅଧିଦେଶର ହୋଇଥିଲା
ଥିଲା । ଯେବେଳେକି ବାରୁ ବନନ୍ଦନାର ବାନ
ସରମରର ଅମଳ ଛବି ଦିନକୁମେ
ଅନେକ କରୁଣେବ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ
ବାନନ୍ଦନାରେ କୃବିତା, ବାନନ୍ଦନାରା
ଦର୍ଶକ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭୁ ପାଦପ୍ରତିକାର କାହା
ଦେଖାଇ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରଭୁ କାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସଜୁଗ୍ର
କ ରଖିଲେ । ଶାନ୍ତନୁମର ଦେଖିବାପୁରୁଷ
ବାରୁ ଧୀରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଚୌଥୁରୀ ଓ ଶକ୍ତିର କାନ୍ତି
ପଠି କୁମାର ସେଇ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ମାନକାଳ କରା
ବିଧାନରେ ପ୍ରବ୍ୟତ୍ତ ଅସର୍ବୁ ଧାର୍ମିକାରୀ ମନ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏହି କରେଇରେ କିନ୍ତୁ କୁଞ୍ଜ
ସେହେବଙ୍କର ଉପୋର୍ବୁ ପ୍ରତାପ ହେଲା ଯେ
ବାନନ୍ଦନାରେ ସତ୍ତବତା ହେବାରାପାଇଲା
ଦେବକ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ସବୁକ ପ୍ରତି ସଜେବ
ହେବାରୁ ବହୁଧ କ ହୋଇଥିଲା । କାହା
ପେର ହେବା ଉତ୍ତରେ ସବୁକର ମହାଦେବ
ଯୋଗ୍ୟ ଶୁଣିମାନଙ୍କ ପୂର୍ବମାର କରିବାର କରି

ଥିଲେ । କଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଘୋଟାଏ ସରଚ ମିଳିଥିଲେ ।
ଓ ଅତ୍ୟାବେ ସଦେଶୀଲୁମା, ବାଣ, ବିପଦ
ଗଜା ପ୍ରତିକ ସୁରସ୍ଵାର ଧାରିଥିଲେ । ସର୍ବ
ଅୟ ମେମରମାନଙ୍କ ପୁକାରୁ ଆବାୟ ହୋଇ
ଥିଲା । ସର୍ବପତି ମହୋଦୟ ସମ୍ମାନକା
ରିପୋର୍ଟ ଓ କୌଡ଼ା ଦେଖି ଅତିଶୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲେ ଓ ଟ ୩୦୯ ଲକ୍ଷ ରାଶିରେ
ଦେବାର ପୁକାର ଉଠିଥିଲେ ।

ଅମୁଖାଳିଙ୍କର କରିଶନର ଝାସୁତ୍ର କିନ୍ତୁ
ସାହେବ କର ସୋଜପୁର ଲଡ଼ଠାରେ ଗରମାସ
ତା ୨୫ ଦିନ ଘରରେ ତେବେବୁ ଦାତବାଦିଷ୍ଟ
ଓ କୁମାରଙ୍ଗା ବେଳେ ଯିବାର ଶୁଣି ଦୂଃଖିତ
ହେଲୁ । ସାହେବ ଘରରେ ତେବେ ମଧ୍ୟରେ
ଶୟତ କରିଥିଲେ, ତେବେ ଚକ୍ରଧାରୀରେ
ସୋଜପୁର ଘରବାଲ ଦୂରତଣ ପୋଲାଶ
ଓ ସାହେବଙ୍କ ସବରେ ସାଇଥ୍ରବା ପୋଲାଶ ପ୍ରଦର
ଥିଲେ ପ୍ରତି ଗ୍ରେଟମାନେ ତେବେର ଏହି
ପାଇର ହିନ୍ଦମିଶ କାଟି ପ୍ରଦେଶ କର ଲାଗୁ
ଦୁର୍ବଳମାନ ଏହି ସବବାର ଦେବଦେବ ଓ
ଜଣେ ପଥସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ମେଘର ଦେଇ
ଗଲେ । ଅପରାଧ କାତର ମଧ୍ୟରେ ସାହେବ
ମହୋଦୟକର କାର୍ଯ୍ୟରତନ ହେବା ଏହି ପ୍ରମୋଦ
କାମ୍ପ ଦେଖିବିପଦ ଓ ତାଗତମାତ୍ର ଥିଲା ।
ପରଦିବରେ ମୁଖ୍ୟମାଳରେ ଅଳ୍ପକାର ଦେବନାରେ
ବଜାରର ଜେଲଖାନା ନିରାକରି ଦେବନେତା
ଲୁଗା ପାଶ୍ୟାବଳୀ, ବାହୁମତ ଉତ୍ସବର ସମାପ୍ନୀ
ମିଳ ଥାହିଁ । ଜେଲଖାନା ନିରାକରି ଦେବନେତା
ଅପରାଧ ଦୁଃଖ ସତର୍କମାନଙ୍କୁ ଅକୁମାନ ଦେବର
ଅଛୁ ଦେବମାନେ ଜେଲଖାନାକୁ ଦୁଲାଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦେବର କାଟେ ଗୁରୁନାଳେ । ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆହୁ ମୁକ୍ତା
ଦେବଶର ପ୍ରଥମ ଦାତବାଦି ବୁଦ୍ଧର ମେଲାଶୀଳା-
ଦ୍ଵାରା ସେମାତର କର୍ତ୍ତାର ଦେବଦେବୁର ଅକୁ
ହେଲା ହେଯାକୁ ତାମ ହୁଣ୍ଟ ବୁଦ୍ଧାଶାଳାଥିଲା ।
ଏପରିପ୍ରକଳେ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦର୍ଶନମାଜର
ଅନ୍ୟକୁପାଳଗା ଅବତରର ଦେଇଥିଲା ବିଶ୍ଵାସ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ପରିଜନର ଅନୁମାନ କର
ପାଇବେ ।

ସମ୍ବଲପୁରର ଜୀବା ସମ୍ବଲପୁର ଇତିହାସକ
କର ସତ ୧୯୦୨ ସାଲ ଲିଖିତ ଅଣ୍ଡାଏ ବିବସ୍ତୁ
ମନ୍ତ୍ରବିଷ୍ଣୁ (ଅଣ୍ଡାଏ ଚନ୍ଦ୍ର) ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ
ସମ୍ବାଦ ପତ୍ର ପରି କଲ୍ପିତଗାର ‘କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର’
ଦେଖିବା ମନ୍ତ୍ରବିଷ୍ଣୁ ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଥିଲା ।
ଯେଉଁର କୋପନୀର ମନ୍ତ୍ରବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିକାଳ ଦରି
ଅବେଳି କୋର ପାଞ୍ଚମୀ କରଖିଲେଖି କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର
ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର କଲ୍ପିତଗାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ

ବାରେ ସମ୍ମାନକ ଉଚ୍ଚର ଦେଲେ ବି ଏଥେ
ଅତେବେ ଜାଳବୁ ଭାଙ୍ଗି ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଥିଲୋ
ତହିଁ ଉପରେ ଗୋପନୀୟ ଶିଷ୍ଟବୋଲି କେତେ
ବି ଥୁଲି ଦିନ୍ୟା ଗୋପନୀୟ ବୋଲି ବୁଝିବାର
କେତେ ସହେତୁ କି ଥିଲେ । ସେବେହାଳ ବେ
ଶ୍ରମଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସିତରେ ଥୁଲ ବହୁ ମଧ୍ୟରେ
ବେବେ ପ୍ରଥାପ କରି ଜାହାନ୍ତି, ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା
ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ପ୍ରଥାପ କରିବା ଅବ୍ୟାୟ
ଦୋଳ ଦାହିଁ । ଏହି କଲ୍‌ପିତୃତ ଭରତ
ନବର୍ତ୍ତମାନେଷ ସନ୍ନ୍ୟାସକଳତ ଭିନ୍ବେଳନା କର
ଯାହାକୁ ଏହି ଖେଳସମାଜ ପଢ଼ିଅଛି ଏ ଖେଳସ
ମନ୍ଦାତ ପଥ ହେଉଥିବା ପ୍ରଥାପରେ କହିର
ବୁଲୁହମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଅକ୍ୟାୟ ଅଭିରା
ନିରାନ୍ତ ଅବ୍ୟାୟ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରୀତି କରି
ଯୁଦ୍ଧୀଯାଗବର୍ତ୍ତମାନେ ଅବେଳି ଦେଇଅପରିବ୍ରାନ୍ତ
କି ହେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ପଢ଼ିବାରେ ଦୋଷ
ଶୀଘ୍ରର ପଥ ନ ବାହାରିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଭାଙ୍ଗି
ପଢ଼ିବାର ପ୍ରତିକିଥ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସରତାରୀ ସମାଜା
ଜୟରେ ପ୍ରଫର୍ଦ୍ଧ କରି ପାଇବ ନାହିଁ ଏହି
ତୋର୍କଷି ସରକାର ଲନେଟ ରଣ୍ଡାଟି ଯତ୍ନାକ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାପନ ଶିଖା ନିମ୍ନେ ପାଇବ ନାହିଁ ।
ଗୋପନୀୟ ସରତାରୀ ବାଜାଲପଦ ପ୍ରଥାପ
କିବାରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟରେ କବର୍ତ୍ତମାନେ ଅଭିଭାବ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଢ଼ିବାର ପାଇବାର ପାଇବାର
ପଦାଦ ପଢ଼ିବା ପାଇବାର କୋଟିଏ ପ୍ରଥାପ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତି ଏହି ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକାର କରିଥିଲୁଣ୍ଠି
ଯେ ତାହା ଦେଖି ଅମ୍ବେ ଏକିବ ସାବଧାନ
କେବେ । ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଧାତର ମହାପତିଷ୍ଠାନ
ପଢ଼ାପ ଥାର ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ପାଦବୀ ସ୍ଥାନେବ, ବାହୁ ସୁଦ୍ଧାରି
ଚଙ୍ଗ, କାମ୍ଯତ ଏବଂ ବାହୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରା ମର୍ତ୍ତଳ
ଆଜିକ ମନ୍ତ୍ରର ଗତ ପୃଷ୍ଠା ସ୍ମରିତାର କଥା
ସମସ୍ତରେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରାର କଥା ଦେ, ଆଜି,
ଲୋକ ଜୀବିତରେ ଉତ୍ସାହ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିନମେହିର
ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବିଦ୍ୟାଯ ଉତ୍ସାହରେ
ଏବଂ ସମ୍ମିଳନ ହୋଇଥିଲା । କି ଅକ୍ଷୟ କିଛି
ପେଣୀପୁ ଏବଂ ପ୍ରାୟ କି ୧୦ ଗ ଦେଖାଯ ଉତ୍ସାହ
ମେଳେ ଏବଂ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରସାଦରେ
ଯଥାବିଧ ଉତ୍ସାହ ଚର୍ଚା ହୋଇଥିଲା । ଆହୁ ସ୍ଥା
ନାହେବ, ବାହୁ ସୁଦ୍ଧାରିକୁ କାମ୍ଯତ ଏବଂ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ
ପୁଣ୍ଡି ପାଦବୀ ଲବଧେତର ମନ୍ଦାତ୍ମମୁଦ୍ରାର
କାର୍ଯ୍ୟର ସୁଖେତ କଥା ଉତ୍ସାହରେ କି ଏ
ମନ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ର ତ ଗଭିରାଗରେ ଧୀରା ବିଦ୍ୟାର
ତ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସେଷକଙ୍ଗ ହୀ ଧୀରା ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରତି
ବିଦ୍ୟାମହାକାଳୀ ଥାର କେ ସମ୍ମୁ ପରୁଷାତ୍ମ
ଅକ୍ଷୟମତ୍ତ ପରିମଳର ଅତି ତେବେବନ୍ତ

କହିଥିଲେ ସେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କରିବାହୀନ୍ତି
ଅବେଳ ଉପକାର କରିଥାଏନ୍ତେ । ଗାହାକ
ବନ୍ଦିଜରେ ଓଡ଼ିଆବାସୀଙ୍କେ ବଢ଼ି କୁଣ୍ଡର
ଅଯନ୍ତି । ସାନ୍ତୁମାର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଗାହାକ
ଶ୍ରାବରେ ଶୀଘ୍ର କୁଳବର ସାହେବ ନିୟମିତ
ଫୋରଅଛନ୍ତି ସେ କି କେବେବେ ମାସ ପରେ
କବୀୟ ଶିଳ୍ପୀ ବିଜ୍ଞାପନ ତିରେଢ଼ିର ଦେବେ
ଏବଂ ଗାହାବାହୀନ୍ତି ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପୀ ଦାର୍ଢି
ସମ୍ବନ୍ଧରୁଷେ ଅଗ୍ରପର ଦେବ । ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ
ଖ୍ରୀବାବ୍ ସାହେବ କିମ୍ବା ଶବରେ ସଥେତୁ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ପ୍ରତିକ ବଳ ଦ୍ୱାରା କେତେ ତଥା
ଦୃଳେବନ୍ଧର ଅକୁରେଖରେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ କୁଣ୍ଡର
ସାହେବ ବିଜ୍ଞୟ ବଚନରେ କହିଲେ କି
ଖ୍ରୀବାବ୍ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଠା ଲୋକଙ୍କର
ଅଦର ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛ ଦେଖି ସେ ଉତ୍ସାହର
କେବଳ ଅଯନ୍ତି ଏବଂ ଗାହାବର ଅନୁଜାମୀ
ଦେବାନ୍ତ ସେ ଧର୍ମାଧିକ ଲେଖା କରିବେ ଓ
କେବେ ସରତ ଓ କେବୁ କଥାପର ପରିମାଣରେ
ଅଧିଳ ଦେଲେ ଅଧିକାରୀ ଧଳ୍ୟ ମଣିକେ ।
ଅତଃପର କରୁ ଦଙ୍ଗ ଦେଲେ ।

ଓଡ଼ିଆର କନ୍ଦରସମ୍ପଦର ସନ ୧୯୦୩-୦୪
ସାଲର ବିବରଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଓଡ଼ିଆର
ସାମନ୍ତର ବାଣିଜ୍ୟ କିମେ ଜ୍ଞାନୋହାର ଅସୁଅଳ୍ପ,
ବନ୍ଦୀରବର୍ଷର ବାଣିଜ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୮୬,୦୪,
୨୫୨ ଲା ଏବଂ ଗତବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୮୨,୭୫,
୨୫୨ ଲା ଥିଲା । ଅଚ୍ୟତର ଗତବର୍ଷଠାରୁ
ଦେବଳ ସତତର ଟ ଟଙ୍କା ଦରରେ ଉଣା
ପଢିଥିଲା । ମାତ୍ର ଦରବର୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଥାରୁ
ସନ ୧୯୦୩ରେ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆର ଆମୁଦନ
ବାଣିଜ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧,୧୫,୪୪,୬୭୨ ଲା
ଥିଲା । ସୁତରଂ ଏବଂ ଦଶନାମେ ଗତବର୍ଷ
ଟ ୮୨ ଲା ଦରରେ ଉଣା ପଢିଥିଲା । ଏବେ
ଆମୁଦନ ଉଣା ପଢିବାର କାଳର ଏହିମାତ୍ର
ଦେବଳକେବଳ ଦୁଇଗୋଟିଟା ଅଟେ । ଓଡ଼ିଆର
ବୃଦ୍ଧି ଆଗେ ଯାହାକରେ ଯାଉଥିଲା, ଏବେ
ଦେବଳକରେ ଯାହାକର ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଉଣା ପଢିଥିଲା ।
ବନ୍ଦୀରବର୍ଷରେ ୧୯୨ ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଗତବର୍ଷ
୨୨୨ ଖଣ୍ଡ ମାତ୍ର ଦରବର୍ଷ ପ୍ରକାଶ ଟ ୮୭୪ ଖଣ୍ଡ
ଯାହାକୁ ଓଡ଼ିଆକୁ ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଅସେଷିଲା ।
ମେହି କାରଣରୁ ପରିବର୍ଷର ଅସୁ ଟ ୧୯,୮୩୨
ଲାକୁ ଏ ବର୍ଦ୍ଦର ଅସୁ ଟ ୧୯,୦୫୮ ଲାକୁ ଅର୍ଥରୁ
ଟ ୫,୫୨୮ ଲା ଉଣା ହୋଇଥିଲା । ପରାମ୍ବରେ
ବ୍ୟାସ ସଥାବନେ ଟ ୫୨,୨୫୨ ଟ ୮୨,୮୩୨
ଲା ଅଥବା ଟ ୮୩୨ ଲା ରହିଥିଲା । କନ୍ଦର

ଗଲିରେ ୮ ୧୦,୦୮ କା ଜମା ଥିବାକୁ
ଅଧିକ ମୟେ ଚହିବୁ ଦିଅ ମାରଖନ୍ତି । ଏକବୀଳ
ପବିତ୍ର ସାହାରୀ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଯାହିଁ ।
ଶବ୍ଦମୂଳର ଏହିବି ସେ ଠେଣ୍ଡା ଓ ବଲିବା
ମଧ୍ୟରେ ଆମୁଦିତ ମାତ୍ରା ବ୍ୟାପାରୀ ଏବଂ ଗାର-
ପ୍ରିଲ ବହିଥନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ଝଳିବାଲୀ ବଳିବକୁ
ଯାହିମାନେ ବଲିବଗାକୁ ଯିବା ଅସିବ ତରକ୍ଷ
ଏବଂ ବଞ୍ଚିର ବର୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ ୮୨,୧୮୮
ଲେଖ ଗାୟାକ ବରଥିଲେ । ତଳହିଲ
ଅବେଳା ମୁଦ୍ରିତ୍ତୁଣ୍ଡରୀର ବେଳ ସେଇବାର
ନିମନ୍ତେ ବଲିବଗାକୁ ଯିବାଅସିବ ତରକ୍ଷ ।
ବେଳବଢ଼ାତାକୁ ଲାହାଜରଢା ଅନେକ ଜଗା
ପଡ଼ିବା ତହିଁର ପ୍ରଧାନ ତାରିଖ ଅଟେ ।

ସାକ୍ଷୀର ଥାବା ରନ୍ଧା ବାଲିଯା ବାଥ୍ସୁଳ
ପ୍ରାମର ମାଳେଇ ସତ ବାମବ ଏହି ଗୋପାତ
ବିଲିକତାରେ ସରଦାଶ ବାମ ବରେ ଚାର୍ମ ସତ
ବାମବ ବାହାର ଏହି ବିଶ୍ଵଦଶ ପୁରୁଷ ବୃତ୍ତର
ଦ୍ୱିଧାରେ କୁଣ୍ଡ ମାଳେଇ ସତ କିଟକିଟ ପ୍ରକୃତି
ବୈଶାଖ ସେ ବାକୁ ଅଶ୍ଵାମ ଦସାବେ ଦେବେତୁ
ଦିନ ବରି ଘରେ ଆସାମ କୁ ବରିଲୁ ଅଭିଭାବ
ସହି ସରଜରି କର ତାକୁ ଅଭିଭାବ କିମା
ଦ୍ୱିଦେବାକୁ ସେ ଆସାମ କେବଳୁ ବରି
ଶିଳକାଠି କୁ ବରିଲୁ କୁଲିରୂପରେ ପ୍ରେସର
ହେଲା । ବାହାର ଦୁଇ ପିତା ପୁଣର ହୌରିହି
ଦ୍ୱାଦଶ କ ପାଇ କଲିବାର ସାମ ଦ୍ୱାରା ମାଳେଇ
କିଲାକୁ ପରିବାରେ ଦ୍ୱାରା ଚାର୍ମ ସତ, ତାହା
ନିକଳିଲୁ ଅର୍ଦ୍ଦୀ ଅସ୍ତ୍ରବାର ଅଶ୍ଵାମାର ହରକ୍ତ୍ତ୍ଵ
ବାହାର ଦୁଇ ପିତା ସଦେଇ ସତ କଲିବାର
କାମ ପ୍ରାପରେ ଖୋଲି ପୁରି ସନାତ ନ ପାଇ
ସବଲୁ ଫେର ଥେଲା । ଦୁଇ କରିପରେ କୁଣ୍ଡ
ଚାର୍ମ ସନନ୍ଦ ଏହି ଜୀବ ପହି ବାହାର ପତା ପାଇଲା
ଏହି ରହିବେ କେବାଥୁଲ ବି ବାକୁ ମାଳେଇ
ସତ ବହାନ୍ତ କର ଅଭିଭାବିତାମ ଆସାମ
ଶିଳକାଠି କୁ ବରିଲୁ ପଠାଇ ଦେବାକୁ ସେ
ସେଠାରେ ଦକ୍ଷ କଞ୍ଚିରେ ଅଛି ଓ ବାକୁ ଜାନ୍ମୁ
ଦ୍ୱାବାର କରି କ କିମେ ଜାର ପ୍ରାଣ ଉଜ୍ଜ୍ଵା
ଦେବା ଦୂରୀର ଦେବ ମନ୍ଦ୍ୟାଦ । ସଦେଇ ସନ୍ତ
କୁଣ୍ଡ ପରି ସହିବ ସଜ୍ଜପୁର ଦ୍ୱାକଳିଜନ ମାତ୍ର,
ଶ୍ରେଷ୍ଠବ ନିକଟ ଧରି ଦେବାକୁ ସବଜିଜନତ ମାଲିଶ୍ରେଷ୍ଠ
ମହୋଦୟ ଦୁଇ ଦରଖାସ୍ତରୁ ଅସମ ମଦର୍ଶି
ମେଷତାକୁ ପଠାଇ ଦେବାଥୁଲେ ପେଠାରେ
ଦ୍ୱାରା ଦରଖାସ୍ତ ଲାଭିବ ବିଷୟ କହନ୍ତ ହୋଇ
ଯାଏ ବୁଦ୍ଧମାର ପରେ କୁଣ୍ଡ ଚାର୍ମ ସତ ଦୁଇଜନ
ଦେଖାଯାଇରେ ଆସାମକୁ ଅର୍ପି ଅଗ୍ରା ପାଇ

ପାଇଁ ପଢ଼ିଥିଲୁଣ୍ଡା କୁଟୁ ବାଲିହା ନାଥାଶାହର
ଜୀବିତ ଦଶ ମୌଳାର ଯୁବରୂ ପରମାଣୁକରୁ
ଆତ୍ମମାରୀକେ ଦୁଇମାତ୍ରାମ୍ବଦ୍ୟ କିନବରଣ ଦେବ
ଛକ୍ର ଘାଲଗାଣି କୁ କରିବିଲେ ରାଜାଇଶ୍ୱରା
କୁଟୁ କୁଠି ସବ ଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ସରମାରୀକର
ପିତା ମଧ୍ୟ ପେ ନାମ ଏତା ସନତ୍ତତିକଳିନ ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ରବିହାର ଅଧିକାରୀ କରୁଣୀମେହିତାକୁ ଦେବ
ଶାସ୍ତ୍ର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଛୁଟା ଅଭିଭା-
ତ୍ରେର ଅଭ୍ୟାସର ଆନାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ।

ଶେଷର ବାହୁଦିଵ ସ୍ମରଣେ ।

ଏହି ଗାଁ ରଖି ଉଦ୍‌ଦିନର ପାଇଁ
ସମସ୍ତରେ ସଙ୍କଳିତ ଓ ସପ୍ତଶତାବ୍ଦୀ ମାନ୍ୟବର
ବଳୀୟ ଗ୍ରେଜେଟ ବାହାଦୁର ଲାହୋଜିରୁ
ଦୂରେ ଅବଶେଷ ଦେଲେ । ସେ ସମସ୍ତରେ
ବନ୍ଦ ଥିଲେ ବୋଲୁଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ମନୋଧୟ
ପାଇଁବ ଯୋଡ଼ା ଘାତରେ ସମୀକ୍ଷାର ଦେଇ
ଚରେଣ୍ଟ ବସ୍ତ୍ର ଓ କଢ଼ିବାଣ ବାଟେ କେଇବାନୀ
ଓ ଡାକୁରଙ୍ଗାଳା ପରିଦର୍ଶଣ କରି ବାକୁ କରେଇ
ଲକ୍ଷ ବୋଲି ଧର୍ମଶାସନ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରେ ବରଜମାତ ଦେଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସକ୍ରିୟ ବସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍‌ଦୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବାବାବଟି
ସତାବା ପକ୍ଷାଦକ୍ଷାର ସୁର୍ବିତ ଓ ଗୋପନାବ
ଓ ଦଶାଦାର ଧାତ ଦୋଷ ବନ୍ଧୁଯୁଦ୍ଧକ ଦେଇ
ଦ୍ୱାରା । ମାନ୍ୟବର ମନୋଧୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମରିବେ ଉପରକଷଣକାରୀର ସଦାଶ୍ୱର ବୋଲି
ବାହାଦୁରଙ୍କର ପ୍ରଧାନଠର୍ମବ୍ଲାଗ ମହାଶ୍ୱର
ଦୋଷଜହାଜ ଦାରୀ ଓ ସାଧାରଣ ଧର୍ମବ୍ଲାଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଣ ବର୍ତ୍ତନ କଲାପରେ ଥାବେବି
ବାହାଦୁର ଅହାନ୍ତର ସନ୍ଦେଶ ସବବାବେ ପାତାକ
ଧର୍ମଦାତ ଦେଇ ଦାତାକ ପ୍ରେରିତ ପୁଣ୍ୟ
କୋଳପ ଓ ମୁଦ୍ରା ବନ୍ଧନଠର୍ମବ୍ଲାଗ ଧର୍ମଶାସନରେ
ହାବେଦୁକୁଟିକଷ୍ଟବ୍ଲାଙ୍କ ଉଚିତରେ ପ୍ରଦେଶ କରି
ବୋଲିଲାଙ୍କ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଶାଲକାର ଉଧ୍ୱଳିତ
ମୁମ୍ବିତ ପୁଷ୍ଟିଗୋଡ଼ା ଓ ଦେହ କୋଳପ ଓ
କାନ୍ଦି କୁହର ତଥ କଲେକ୍ଟରଙ୍କର କେଟିଲୁ
ମନ୍ତ୍ର କରେ । ସେଠାରୁ ଜଳଗୋମ ଉତ୍ସବ
କେବେବେ କବୁଲେକଳୁ ସାମାଜି ପ୍ରଦାନ ଏବଂ
ରିଅଜାପରେ ଉତ୍ସବା କରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲାହୋଜରେ ସେଠାକୁ ପ୍ରସାଦ କରେ ।

ପ୍ରାଚୀରେ ଗଜା ଓ ଅକ୍ଷି ଦସ୍ତୁ ।

ଗାଲିକେ କଷାଯ୍ୟ ଦିଷ୍ଟର ହେବେବ
ମୌଳାର ପଥର ଏକର୍ତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଭୂତ କଷା
ଦେବାର ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ସେଠାର ପ୍ରକାଶକୁ
ବୁଝା ସ୍ଵର୍ଗ ସେ ପରିବର୍ଷକ କର ଆହା
କିନ୍ତୁ ତରାକୁ ଗାନ୍ଧା ଜଡ଼ିଲାବବଦିମନେ
କରୁଣାକରେ ବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଅଛୁଟ କଥା,

ବେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମୌଳିକ ପ୍ରକୃତି ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କାହାର ଦେବାକ ଦେବା ଏବଂ ସେ ମୌଳିକ
ପ୍ରକୃତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣ କାହାର ପ୍ରତାର ବଜାଯେ
ଦେବି ଓ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଲନା । ଏକବୀ
ପ୍ରକୃତ କଳ, ଖରଳ ଅଛି ରହିଗାନ୍ତି ଶହ କଷା
ପନ୍ଥ । ସରଗାସା ଏମାର ବା ଅଥେ ମହାକାଳର
ମାତ୍ରକାନ୍ତି ପ୍ରକୃତିମାତ୍ରର ଖାତ ପରିଜ କରି
ଅଛିଲୁ ଏ ବର୍ଷ ପରିଶୋଧ କରିବେ ନାହିଁ
ସେ ମୌଳିକରେ କାଳ ଅଛି ଓ ପ୍ରକୃତିମାତ୍ରର
ଅର୍ଥାତ୍ ବଧିରୁ କରାଇ ଓ ପାଇବା ଦେବି
ଜୀବିତ କାହାର ଦେବିର ଅଛି ସେ ମୌଳିକମାତ୍ରର
ଦିବେତତା ମନେ ଏହିକିମ ବା ଦୂରପକ ଦେବା
ଦେବାରେ ସରକାରୀ ବାଦାଯାଏ ଦୟା ଯିବାକି
ଅଦେଖ ହୋଇଥାଏ । ସଜାତକ ଏପରିହାର
ବାଦପ୍ରକାରେ ପ୍ରକୃତିମାତ୍ରର ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରିତି ହୋଇବା
ଏହି କଥା ବହୁଅଳ୍ପି ଓ “ଆମର ବଜା
ବଜୋତର ସାହସିକ କରନ୍ତି ବାନ କରନ୍ତି ସେ
ସ୍ଵର୍ଗ ଅଛି ଆମୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାମାଣିକ ଦୂର ପ୍ରକାଶ
ମାତ୍ରକର ସନ୍ତୋଷ ଧରି ମଧ୍ୟର ଲାଭରେ କାମ
ଉପଦେଶ ଓ ଆମୁମାନଙ୍କର ଦୂର ଦେଇ
ମାନା ହିତର କଥିବାପାଇବ କରି କାଳଅଳ୍ପି
ଏହି ବଜାରେ ଆମୁମାନକେ ଆହାର କିମ୍ବରେ
ସତର କୁଣ୍ଡର ରହି ସପରିବାର ମରିଲ କିମ୍ବରେ
ଆମୀକାମ ନହୁଅଛି ।”

ଅମ୍ବେମାରକ ସତ୍ୟୋଳିକ ସହିତ ଏକ
ଗୋପ ହୋଇ ଏହି ପୁଣ୍ୟବିଷ୍ଣୁ ନିମନ୍ତେ ଚାଲ,
ଦେଇ ଘଜାଇଁ ଧର୍ମନାଥ ଦେଉଥିଲୁ । ପ୍ରମାର
ତଥୁ ସମସ୍ତରେ ଖଜା ତାହାର ଦ୍ୱାରା ଶୋଇ
ସହାରୁତ ଦେଖାଇବା ଓ କଞ୍ଚି ମୋତେର
ସଥୀସାଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହ କରିବା ପ୍ରକଳିତ ପ୍ରକାଶକତା
ଥିଲେ ଏବଂ ଗଜା ପ୍ରଜାକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚି କରିବା
ଓ ଉତ୍ସବର ମଙ୍ଗଳ ଦେବାର ଏହାର ପ୍ରକଳିତ
ପତ୍ର । ଅମ୍ବେମାରେ ଅଶ୍ଵା ଦର୍ଶନ କି ଅବଶ୍ୟକ
ଜଳା ଓ ଜନଦାରମାନେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗାଳ୍ପ
ଦେବତାକେବେଳେ ଉତ୍ସବେ ଗାହଁ । ଯକ୍ଷନ୍ତି
ଠାକେରୀ ସରବାରୀ ମୋର କର ସଥୀସାଧ୍ୟ
ପରିମାର ଧାର ସହିତ ରଖି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ କରନ
ଦେବା ଓ ଗଜର ଅଦ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରକଳିତ କରିବା ଓ
ଆଶ୍ୟକ ମନେ ଗଢ଼ ଦେବା ଅବକଞ୍ଚ
ନିବାରଣର ଅବ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଉତ୍ସାହ ଆଛେ ।
ସ୍ଵାମୀ ସତ୍ୟଗର୍ଜା ଓ କ୍ଷେତ୍ରମାନେ ସରବାର
କରାର ଅଛି । ମାତ୍ର ସେପରିମାର ଧାର ସମ୍ମଦ୍ରିଷ୍ଟ
କରିବାକିମାର ଅନ୍ୟତଃ ସେ ପରିଲେ କୁଞ୍ଚ
କରିବା ଉପର ।

ତେଣୀ ଓ କଲାଙ୍କ ଦାଢିମାନ୍ତର ପାଇଁ
ଧନ୍ୟବଦିର ତେଥୁଟି କମିଶନର ବାର୍ଷିକେ
ଅସୁର କିମ୍ବା ସାହେବ ଛୟାତ୍ତ ଦେବାକୁ
ପ୍ରାମଣ୍ୟ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶକ' ଅବ୍ୟାକୁ ଅନନ୍ତର
ଦେବାକାନ୍ତରୁ । ଏବେ ଅନନ୍ତର ତାରଙ୍ଗ ଏହି
ଓ ଧନ୍ୟବଦିର ବଜାରର ଧଂସକ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶକ
ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଇ । ତେବେଳ ବିଶେଷ କାରଣ
ନିଶ୍ଚିତ ନାହିଁ ଯାହାର ଜୁଣେ ତେଣୀମୁଁ ଦାଢି
ଧନ୍ୟବଦି ଅଧିକାରୀଙ୍କର ହଞ୍ଚିବା । ଏଥିରେ କି ବିଶେଷ
କ୍ଷମି ଦୋଷାତ୍ମକ ସବ୍ୟାମୀ ପଣ୍ଡି ଲେଖି
ଦେଇଥାଏ । ମାତ୍ର ତାହାକୁ ଦିନ୍ଦିବରେ ଏହା
ଧନ୍ୟବଦି ମହିଳା ତେଣାର ଧମ୍ପତ୍ତ ବଜାର
ପ୍ରକାକ , ଦାଢିମ ଧଂସକ ଦେବା ବାହ୍ୟରୀ
ତାରଙ୍ଗ ଉତ୍ତଳ ଅସାମର ଅଧିକାର ପାଇବାର
ପ୍ରୋତ୍ସମ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି ତଙ୍ଗାକି, ମାହୁାଙ୍କ,
ମରଦାଙ୍କ, ଏହି ହନ୍ଦେପ୍ରାୟ ଏ କଳିବୁ ସର
ହାତ କାର୍ଯ୍ୟାପଳନରେ ଅପି କାହିଁ କରିବାକୁ
ଧମ୍ପତ୍ତକ ନାହିଁ କୋଇଥିଲୁ । ଏହିତ
ଅବସ୍ଥାରେ ଲାଙ୍କଜ ବିଜ୍ଞାନ ଦେଖିବା
କାହିଁମ କରିପେଶିବରେ ସରନାଥ ପାଇଁ
କରିବାକୁ ସରମ କିମ୍ବରେ ଏହିପରି ସବ୍ୟାମୀ
କରି ଅବସ୍ଥା କଣାଯାଏ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଏହି
ମହାବେ କଥ୍ୟ ବେବାକୁ କରିବ ଏବି ଉତ୍ତଳ
କାହିଁମାହେ < ମରି ଅନୁମୋଦିତ କରିବେ
ବୋଲି କହି ଘାରୁ ନାହିଁ । ଉତ୍ତଳାରେ ବେଳେ
କିମ୍ବ ତେଣୀମ୍ଭେତ କିମ୍ବ ଦାଢିମ ଓ
ଉତ୍ତଳାମ୍ଭ ଦାଢିମ ହୋଇଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୀ ବୋଲି କେ
ମାରେ ଅମୋଳ ଏମନ୍ତ କଥା ବେବେ କିମ୍ବ
ଶାର କା ହେ । ବାତ୍ରବନ୍ଦେ ଅର୍ଥମେଣ୍ଟ କୋମ
ଲେବ ଦେବି ଦାଢିମୀ ପଦ ହଥିଲୁ ତେଣୀ ଓ
ବନ୍ଦବିର ଦେବି ଲାଙ୍କଜ ମହିଳା । ତେଣୀ
କିମ୍ବରେ କରି ଉତ୍ତଳର ଅନ୍ତର୍ମାନ ସମ୍ମାନ
କନନ୍ତିଶୋଇ ଦାସକୁ ସରନାଥ କିମ୍ବ ଦାଢିମ
ପଦକୁ ଉଠାଇ ଦେଇପୁଣ୍ୟ । ଉତ୍ତଳର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପ୍ରଦବୁ ଯେତେ ସେ ଗାନ୍ଧି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ
ଉତ୍ତଳାର ଅଥବା କଲାଙ୍କାର ଲୌକିକ ଜୀବନ
ଦାଢିମୀ କରୁଆନ୍ତେ । ଉତ୍ତଳାର ବେଳେ କେବେ
ପର୍ବତରେ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ହୁଅନ୍ତା କି ଏ ତେଣୀମ୍ଭ
ଦାଢିମ ଦେଖିମୁଁ ଲେବକି ଅତ୍ସ୍ଵ ଓ କାହିଁମାନ୍ତର
ବୁଝିବାକୁ ଯେନ୍ତି ଯନ୍ତ୍ର ଦେବେ ସମାଜକୁ
ଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବଦ୍ଵାରା କାହିଁମ ସେପରି ଦେବାର
ଯଥା କରିପାରି କାହିଁମ ପାରେ । ଏହି ଦେବ
କାହିଁମାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ସଙ୍କଳନ ଦେବାର
କାହିଁମାନ୍ତର କରିବା କାହିଁମ । ଅବଧି ଏ ତଥ
ପାଇବାର କରିବାକୁ ଦେବ ତେଣୀମ୍ଭ ନାହିଁମ

କୁଳ ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ବିଦେଶୀ
ମହେ ତେଣିଠାରୁ ଶେଷ ନୁହେ । ବିଦେଶୀ
ଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମନ୍ତରେଣୀ ଓ ବିଦେଶୀ
ମଧ୍ୟରେ କେମନ୍ତ ସ୍ଥରେତ୍ତା ଅଛି । ଯତ୍ନସମାଖୀ
କରଇ ଅଧିକ ଓ ସ୍ଥରେତ୍ତାରେ ଚାହୁଁର
ଜୀବନ ସମାଜ ନୁହେ । ଏକବିନ୍ଦୁ କୁମାର
କୁଳରେ ଏକଶ୍ରୀର ବିପ୍ରେଷଣ ସ୍ଥରେଣୀର
କ୍ରେତାବାଦରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରିବା କାହିଁସଂଗରେ
ନୁହେ । ଯୁଦ୍ଧ ବିଦେଶୀ ଧାରନକର୍ତ୍ତାମାନେ
ଭାବନାରୁ ଦେଖିୟ ଦାତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର କିମ୍ବା ପ୍ରେତ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦାତାଙ୍କ ବିଷ୍ଵର ମେନ୍ତ୍ର
ଦୟାବନ୍ତି କାହିଁ । ଏ ବିଦେଶୀଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ
ଦେଶୀ କିମ୍ବା ଦାତାଙ୍କ ଅଧିକରେ ହେବ
ଶୈସର ଅଟେ ।

ମାହାତ୍ମାର ଗୋଦଳ୍ପଥ ମାନ୍ଦିଲ

ସବେ । ସକ୍ଷାବ୍ସର୍ଵେ ଥାମାର ସଂଭାବ ପାତ୍ର
ରେ ଉପରୁଚ ହୋଇ ଚଦନ୍ତି କରିବାରେ
ବିନାର କିମ୍ବା ବହୁଲ କି ଗାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ
ବିଶ ଅଛି କି ଯାତ୍ରାପରି ମରଣାପରି ହେବେ
କାହିଁ ନିମ୍ନେ କରିବାକୁ ହେବାକୁ ନିର୍ଭେଦ ମର-
ମଳେ ଘେରିବା ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଦୋଷ ଲାଗିବ ଏହି
ହେବୁ ସେ ଜରେ ବଳ ମାତ୍ର ଲୋଭରେ
କରି ଯାହିଁ ମନ୍ଦାରକରିମାକେ ବହୁରେ କି
ମାତ୍ର ପଢ଼ିବାକୁ ବେ ଆହୋ ପଢ଼ିବୁ । କି
ବଳ ତଥା ବିଦୃଷ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା କି ବଳ ବଠକ
କିମ୍ବା ବର ଏକବୋଧ ଅନୁଭବେ ଥିବା
ବିଶେଷରୁ କରାଇ ପଠାଇଥିଲୁ ଓ ବିଶେଷ
ଆସ୍ତି ବାରେ ଏ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ଶୁଣ ପେଇ
ମନ ଅବସନ୍ନ ମାତ୍ର କରି ଲୋଭରେ ସେ
ଜରେ କରିଅଛୁ । ଏହି ଲାଗ ବହୁରେ କି ଏ
ମାମଳ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରେ ସେ ଏଥର
ଉପୋଚ କରି ହରାପାଇୟ ଦୟ ସବୁଥ କରୁ
କର ବନ୍ଦକୁଳକୁ ବନ୍ଦକ କରିବାରେବେ ଓ
ପୌଜିଦାସ ମାମଳ କି କରି ରଖା କରିବାର-
ପ୍ରସ୍ତାବ କରେ । ତତ୍କାଳ ଦୋଷୀ କରିଥିଲୁକର
ମାତ୍ରେ ପ୍ରାମବାସିକଠାରେ ସମା କହ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ତାକୁ କା ହେବାର ଅଜୀବାର
କରିବାରେ ରଣ୍ଟା ହୋଇଗଲା । ମାତ୍ର ସଂ ଯୁଗ
କି ଉପୋଚରେ ପୁଣ୍ୟ ସାହେବ ଭକ୍ତ କି
ଦୂରକୁ ସବସେତୁ କରି ଗାହି କାମରେ ମାମଳ
ଚକାଇବା କାରଣ ହୋଇ ଏହି ଲାଗ ପ୍ରତି
ଅବେଦନ ଦେଇବ । ମାହାତ୍ମ୍ୟ ପଞ୍ଚବିତ
ମେଚ୍ଛର ସାହେବଙ୍କ ବଳୁରୁ ଏଥର
ଉପୋଚ ପଠାଇଗରେ ସେ ବାଚୁମୋର ପ୍ରତି
ବଦନ୍ତ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଛି । ଏଥର
ଅବେଦନ ଦେବା ଓ ଏହି ଦୂରେ ସବସେତୁ
ହେବାରୁ ସେମାତେ ଅଜୀବକ ତାକୁ କା କ
ଦେଇ କୁଳିଯାଇଥିଲୁଛି । ଏଥରୁ ମାମଳର
ଉପାକୁ ହାକିମମାକେ ପ୍ରାଦ୍ୟ କି କରି ମାମଳ
ଚକାଇବାର ଯେ ଅଫେର ଟହନଥିଲୁଛି
କିମ୍ବା ହୋଇଅଛୁ । ଏଥର୍ଥାତୁ ମାମଳ କାବର
କୋର ଯାହିଁ ଓ ହାଲୁଗୋଲଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ଉପୋଚ ଅସି ଜାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଗଂଗା

ଗତ ହାତେ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକାଶକୁ ରେ ଉଚ୍ଚ
ମର ବଦେଶୀର ଲୁଗା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ୟ
ବିଜଞ୍ଗମେଖର ସତ ଧୀରଙ୍ଗ ଥାଇ ଯା କଥର
ମାର୍ଗର କୁଣ୍ଡିଳ କର୍ବାରିଶ ଓ ଅକବଜ୍ଜିତ
ବାଗକମାଳ ପ୍ରକାଶର ଫୋଟୋଫଲ୍‌
ଦେଖିଲୁ ଏହି ମାନ୍ୟମର ପ୍ରେତେବେ ଆଶରିଲୁ

ପରିଜଳବ୍ୟାଙ୍ଗ ଦେବାମ ଅହାରତ ସମ୍ମରଣ
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଉତ୍ତରା ଦେବି ଗୋକୁଳ କରିବାର
ସବ୍ରିମେସ୍ତର ରଜ୍ଞୀ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଦାରିଦ୍ରୋହ
ଏବଂ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରଙ୍କୁ ଟମାକେ ଉତ୍ତରେ କି ତାମ
ସୁଧାଜଳକ ଦୂରେ ବାରଣ ସେ କଷାୟ
ସବଳ ଅଂଧରେ ଉତ୍ତରା ଓ ଦେଲକ୍ଷାନାଥ
ଲିଙ୍ଗଅସ୍ତବରେ ମେଣାମଣି ହୋଇ ବାର ବକ୍ତୁ
ଥିଲା । ଅଚ୍ଛବ ଉତ୍ତରା ଉତ୍ତରା ଓ ଦେଲକ୍ଷା
ଅହାରମାନଙ୍କର ଭାଷା ଦେବା ଉତ୍ତର ମାତ୍ର
ଆସନ୍ତାରେ କରିପଣ, ବରତମୟରରେ ଅଠେତା
ଏବଂ ଶିକ୍ଷାବୋଲରେ ଖୁବଧର ଉତ୍ତରା ବାହି
କରୁଥିବାରେ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାକର କରେଇ
ମାନଙ୍କରେ ସାଧାରନେ ଅନୁଧାରରେ ଉତ୍ତରା
ଜାଗିବା ଲୋକମାତେ ବର୍ମଣଲ୍ୟପ୍ରକୃତ ନିମ୍ନତା
ହେବେ ସେ ବହୁବ୍ରାତ ଉତ୍ତରାମାନଙ୍କର ଅସୁତ୍ତା
ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ପରମାଣୁ ମାନ୍ଦୁଜଳ ମହା-
ମନ୍ଦ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମନ୍ଦ ଅଧିକ ଏବଂ ବନ୍ଦନ୍ତ
ସାରେ ସେ ଉତ୍ତରା ଓ ଦେଲକ୍ଷା ଉତ୍ତର ରଖି
ପ୍ରତକଳ ଦେବାର ଏବଂ ଉର୍ମଲଗମାକେ
ଉତ୍ତରା ଜାଗିବା ଲୋକ ଦେବାର ଅଧେଶ
ଦେଇବ । ସେହି ଅବେଳା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ
କହିଥିଲୁ ମାତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ତାହା ବକ୍ତୁ
ପ୍ରକଟାଳିତ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁର ରହନ୍ତ ହୋଇ
ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାମାତେ ଘନଃୟ କହିଥିଲୁ
କରେ ମଧ୍ୟ ଦେହ ଶୁଣିବାକୁ କାହିଁ । ତେଣା
ଦାତମ ଓ କରଦାତ ଅମଲମାତେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପ୍ରେ
ଦେଲକ୍ଷା ଓ ସେମାକେ ଉତ୍ତରା ଜାଗିବାର
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଜଜ ମାତ୍ରଙ୍କୁ ଟମାକେ
କିଟିକୁ ରହିଲେ । ଦେବିର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ତରାରେ
ଦେଉଥିଲି ତାହା ଅଛୁ ବିଦ ଦେଖିବ ? ସେ
ସମୟର ଗବର୍ଣ୍ଣର କାହାକୁ ସେବେ ଜଜ ଓ
ମାତ୍ରଙ୍କୁ ଟକର ଅନ୍ତର କଥାରେ କିର୍ବର ନ
ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାହାର ଜନସଂଖ୍ୟା ଦେଇ
ଉତ୍ତରାର ଭାବ କିମ୍ବୁ କରିଥାନ୍ତେ ଉ
ସହିରେ ଉତ୍ତରାର ଭାବ ଅଛକ ପହିରେ
ଉତ୍ତରାର ଭାବ ସହିର କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ
ସବିନ୍ଦର ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏମାତ୍ର କୌଣସି କିମ୍ବା
କା ସବିନ୍ଦରକ କାହିଁ ପେଣ୍ଡାରେ ଉ
ଏହାର କୁଣ୍ଡର କଷର କାହିଁ । ମାତ୍ର
ସେଇଠାରେ ସେଇଁ କୁଣ୍ଡର ସଂଖ୍ୟା ଅସ୍ତର
ସେଠାର ଅଦାକର ଭାବା ତାହା ଦେବା,
ନେତ୍ୟାବର ଅବେ । ଏହି ନ୍ୟାୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେତ କରୁଥିଲି କିମ୍ବା କ ହୁଲେ ଉତ୍ତରାମାନଙ୍କର
କାହାର କୌଣସି ଦେବୁ କ ଆନ୍ଦ୍ର । ସେ
ସମୟରେ ଲୋକବାଜାର ଭାଗଳ କଥର ପ୍ରକୃତ
ଦେଇଥିଲା ଅମ୍ବେଲାକେ ଜାରୁଳ ମାତ୍ର ବର୍ଦ୍ଧି-

ମାତ୍ର ଗଣ୍ଡାମ ଛନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳିତ
ତା ଏଇବାର ହାମକୁ କହିଲେ
ଯେହେବେଳେ ଓଡ଼ିୟା ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାସ
ଦର୍ଶି ନିଶ୍ଚ ଯାଦିଷ୍ଵରା ସ୍ଥଳେ ଧୂର୍ବ ଅବେଶ
ପୁଣିର୍ଭବିତ ହେବାର ସମ୍ଭବ ସ୍ଥୋମ
ଉପର୍ବ୍ରତ ଦୋରଥାଳୀ । ଦଇଁ ଗଣ୍ଡାମର ବେଳେ
ହଂଶ ଓଡ଼ିୟା ଗଢି ମହାମାତ୍ର ସଂକଳିତ
ନେତରଙ୍କ ବାହାଦୁରଙ୍କର ଦେଖିନ୍ତାର ଓ
କରୁଣ ସମକୌଣ୍ଡ ପହରେ ଶ୍ରୀରାଧେ ତିଳାର
ଦୟାକାରଙ୍କିଣୀ । ଅଚ୍ଛବ ଯେବେ ନାନାକ
ଦେଖୁଣ୍ଟମେଣ୍ଟ ତଣୋମର ଉତ୍ତରାଂଧକୁ ନିଜ
ଆହରେ ଓଡ଼ିୟାକୁ ନାୟି କରେ ତାହା
ଛାଇ ନହେ ଦୋଳ କହି ଦ ଘରକୁ ।
ଜଳନକ ଦେହ ଅଶ୍ଵର କରେଇମାନଙ୍କର
ଭାଣ୍ଡ କରିଲୁଏ ଓଡ଼ିୟା ଦେବ ହାରଗ ପ୍ରାର୍ଥନ
ଦେଲେ ସେ ନାୟି କର ଶାରବେ କାହିଁ ।
ଅମ୍ବେଦିନେ ଗଣ୍ଡାମର ଓଡ଼ିୟା ଦ୍ୱା ମାନ୍ଦି
ଏ କିମ୍ପରେ ଗନ୍ଧାର୍ମ ବେବା ପାଇଁ ଅଜ୍ଞ
ବୈଶ କରିଥିଲୁ ।

କେତେହି ଦେଖାଯୁ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ

(ହତକାରୀର ଛୁଟିକ)

ବାରେଖୀଲୁହିନ୍ଦୁ ପୃଷ୍ଠମରେ ସେ ସମ୍ପଦ
ଦିଲ ଦେଖା କି ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣର ବିଶେଷ
, ବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଥିଲ ଗହି ମଧ୍ୟରୁ ହେବେ
କୁତ୍ତଏ ନିର୍ଯ୍ୟ ଦୂର୍ଘୋକମ୍ପୁ କୁଳର କିନିଷବ
ଦିଲା କିମ୍ବେ ରେଖ ଗଲ ଯଥା;—

(୫) କାରିଗର ଜନସ;—ତିନି, ଘଣ୍ଡ,
ମୋହନ, ଦେଶୀବ ଉଦ୍‌ୟାବି ।

(୭) ଟିକ୍କା—ଶହୁ ମନ୍ଦିର ପାଦା ଲାଭ,
ଅପାର ଉତ୍ସବାଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓଷ୍ଠାର୍ଥ ଅମୃତାଲାଭିତ ।

(୫) ହିମାଳୟାକ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାଧା ଲିମାନ୍
ପାଇଁ, ଗଜପଥ, ଚତୁରତଳ୍ଲୁ।

(a) Pb-Sc ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ଶ୍ଵାର୍କପଣ୍ଡିତ ନାଥଙ୍କୁ

(v) ଏହି ମେଳେବ୍ଲି ପୋର୍ଟପ୍ରାଇ
(Pehwala) !

ବୁଦ୍ଧିକାରେ ମଧ୍ୟ ହାତର ନେତ୍ରର ଜିଲ୍ଲା
ପରିଷରୀର ରୈପାର୍ଡ ୩୫.୭୯ ଅନ୍ତର ଏବଂ

କୁଳମୂଳ ପରି କରି ହୃଦୟକ ତର ପାହାନ୍ତର
କୋଣହୁଏ କୋରେ କୃତ କସ୍ତୁକ ଶୁଦ୍ଧିଲାହୁ
କଲିକାରିନ୍ଦ୍ରିୟ, ଅନ୍ତର ତିଳଘର ବେଢ଼ିଲେ
ଦେଖିଲୁ ପାଗର ତେଣେ ମିଳେ ।

(୧) ପ୍ରେସରିଲ ।
(୨) ଲୁଣାଶାରଙ୍ଗଜ ପ୍ରେସରିଲ — ଲେଖ

୪ ୦ ୧୩ ଏକ ପଦାଳରେ ଝୋଇ ଏକ ମୋହା

କଣ୍ଠାରମାନେ ଏ ପ୍ରେସାବ ପ୍ରୋତ୍ସହ ପାଇଁ
ପାରିବୁ । ଦେଖା�—

(৭) কাশিবাই নবেশভাই আয়ার
(Kashibhai Jhavesbhai Ayer)
হাজিখানাবজার (Hazikhanabazar)
ব্রোচ (Broach) বেঙ্গল (Bombay
Precy.)

(୫) ଦେବ ମନ୍ଦିରପୁଷ୍ଟକ୍ଲାନ୍ଡ୍ କୋଂ ଲିମି-
ଟେଡ୍ ଅତ୍ରା ।

ପାତ୍ର ଏଲେଟ୍ ପ୍ରେସ୍‌ରୁ—

(ଭ) ଏଁ, ଟି, ଆମିନ (M. C. Amin)
ଅନିଲକୁ ଅନ୍ତରୀମାଳ ଜାର୍ଖ ହୃଦୟ ଧ୍ୟାନର
ଅବସ୍ଥାନାଳାପ

(୫) ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁଧିତାମାର ମନୁଷ୍ୟବାଚ ମସି
ମନ୍ଦିରିତାରୁ ହେବେବନ୍ତିକି ବା ବାଧାବଳ
ଏବଂ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଗ୍ରାମୀଣଙ୍କର ବିନ୍ଦୁକା ପଠାଇ-
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି, ଯେଉଁରେ ମନ୍ତ୍ର ଦଳ ଲୋକାମାଧ୍ୟ,
ଦେଖିଲା ।

୩। ଦେଖିଯଗା—ଦେଖିଯଗା କରିଲ,
ଅମ୍ବୁଳ ମାଦୁପୁଷ୍ପାକଲୁଗର ମାଦୁକର ତୁମା ନବ
ଜତ, ଗୋମାର ।

୪। କୋଗାମ—କୋଟର ଓ ଦେଖିଲୁ
କୋଟର କୋଗାମ ମୂଳ୍ୟ ଏକ ଦଳ ଟ ୦ ୫
ଠାରୁ ମଧ୍ୟ କର ଗୋପ । ହିଲ୍ଲେ ଦଳ ଟ ୦ ୨
ଠାରୁ ଟ ୧୯୯ ଟା ଗୋପ ।

ଠକଣ୍ଡ—ବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାବଳ ମଧ୍ୟାଂଧ୍ରପ୍ରଦୀପ
ହୋଇଥିବେ ଆଂଗ୍ରେସର୍ସ୍‌କ ଗିରଗାର୍ଡ୍
ଗେମାର (Angreswadi Griguam
Bombay)

ହୋଇବ ଏହି ସାରକମାନାହିଁ କୋଟାମ
କଲିକତାର ଅବେଳା ସ୍ଥାନରେ ଦିଲେ ।

* । ସୁତା ପଳା, ସାଦା ବଜର ସ୍ତର
ଓ ଲକ୍ଷ ମରଠାରୁ ० ६୦ ମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ-ମାତ୍ର
କିନ୍ତୁ ଫେଟିଟ ମଧ୍ୟଦୂଷିତଶୀଘ୍ରରୁ^o କୋ
କେମ୍ବାର ଏହି ଟେକଣାରେ ମିଳେ । ୧୯୫୦ାବ୍ଦୀ
ତଥ ୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁତା, ବଳଦିଅ ଏବଂ ସାଦା
ସୁତା, ଖାଟି ଏଣ୍ଟ କିନ୍ତୁ ସିରିଜରୁ କଟିଛି
(Sewing cotton) ବଣେସ ମଲିମ କାଗଜ
ପରି ଏହି ଟେକଣାରେ ମିଳେ ।

୨। କତଳରସଗା (Plantain yarn)
ମାହାପ୍ରତାପ ଚକ୍ରାବୟ : ଶ୍ରୀମଦ୍ ବନ୍ଦି
(Srimula Ram Varma) ପ୍ରେସ କଲାକାର
ପ୍ଲଟଟୁରଟ୍—ନାଗେରାଳେ Nagercoil.

କଲିତା ସହର ଶକ୍ତି ପୋଡ଼ି ଦେଖି
କ ୨୨ ମୁଗ କର କେଣ୍ଟାଳଟିକ ଜିତିରେ
ଲେଖିଲେ ଉପରକାରୀର ସମ୍ମ ଦୂର୍ଯ୍ୟ ଦେ

ତାକୁପ୍ରତିବାଳ ସାଧାରଣ ଦୟନିହାର୍ମ୍ମ ଫେରୁଗର
ମି ହାତର କଲମାଦିଦ୍ୱାରା ଧରାଇମ ଏହ
ପ୍ରତିବେଦନ କର ।

ମେଲିବାରୀ

କହ କୁମର ଗାନ୍ଧିରେ ବଜାରବିଷୟ
ରେ ପାଇବ ଜାତର କୁଥିଯାଇଶିବେ ମୋହିବ
ପ୍ରକଳି ପ୍ରକାଶିବ ଦେବାପାତ୍ର । ଏ ପ୍ରକଳି
ଛୁଦୟ ଉତ୍ତରୀ ଜଣେ ପଥିଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବାହାରର
ଲୋକାର ମର୍ତ୍ତ ଏହି କୁମରବିଜର ଅନେକବ
ପାଠକ ଦାତା ରତ୍ନାଗରେ କୁମା ମସିଲପଦିତ
ବ୍ୟକ୍ଷସାୟ ନର ଦେବତାକ ଜଣ ଧର୍ମ ଦେବେ-
ବେ ଅଧିକାଂଶ ଦେବତା ଦେବକାନ୍ତ ଦେବ
ନାହାନ୍ତି । କୁମା, ରେଖ ଦଶ ଦରକା ଏହି
କୁମର ଜାତରେ ବିଶେଷ ଶ୍ରୀବା ଓ ବାହା କଲେ
ଅଜାତ ହେବା ଚର୍ଚିର ଜାରଣ ଦେବି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଇଥିଲୁ । ସହିଯାମୀ ଏହି ଜାରଣ ସ୍ଵ-
ଭବ ଦିବେବା କର ଦେହ କୁଥିଯାଇ ଗ୍ରାମ
ଦେବା ଜାରଣ ପାଠସମାଜକୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ଅଛିନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ମତେ କରୁଁ ବି ପୃଥିବୀ
ବାଲର ମେରୁ କୁଠାକାନ୍ତ କରୁଥିବାରୀ ନାହାନ୍ତି
ରମାକେ ସମାଜ ଧରନା ନିମନ୍ତେ କରି
ଜ୍ଞାନର ଜନ୍ମ ବାନନ୍ଦସାୟ କରୁଥିବା ଦର ସାଧ-
ଅଛିନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କୁଠାକାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ମହିତ
ଶ୍ରୀ । ସେ ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ବି ପୁରୁଷାନ୍ତକମେ
ଏହି ଜାତର ଲୋକ ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ଷସାୟ
ଦିଲେ କରୁଥିଲେ ପରିପ୍ରକାଶ ଲଭିବେ ଅପରାଧ
ବରେ ବାଦା ଶୈଶବ କରିଲୁକ ଏହି ବଜାର ଯାତ୍ରା
କର ହେବ ଚର୍ଚିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦହିଲେ ପୁରୀ
ଦେବକ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଅଣାରେ ଅନ୍ୟର ନିର୍ମା-
ସ୍ତ୍ରୀର ବସ୍ତ୍ରରେ କରିବେ ଦାର୍ତ୍ତ । ଏହାକୁ
କୁଠା କୁଥିଯାଇ କହିବେ ଜାତିଦେବକୁ ଏକଥି
ଦେଲେ କୁଥିଯାଇ ଦୋଷିବାକୁ ଦେଲା ଯାଏ ନାହିଁ ।
ସେବେ ଶୈଶବ ଓ ସର୍ବତା ଚର୍ଚିର ଜାରଣକୁ
ଦେବେ ଅନ୍ୟ ଜାତମାନେ ସେ ଅବସ୍ଥା ଲଭିବା
ପରିଚିଲୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ପରାମ୍ବରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଶାଫ୍ତ ରେସ୍ତୁ ଜାରିରେ ଦେହ ପ୍ରଥାର କ
ଦେବେବ ବି ଧରନା ଶେଷାନ୍ତରା ବଜୁଆରୀ
ଏହି ଅନେକ ଅମ୍ବକ ଘଟିଲୁ । ନାଥ ଅବ
ଜାତର ଦେବେବ ପ୍ରକାଶ ଅବନ୍ତି ସମ୍ମାନରେ
ବ୍ୟକ୍ଷସାୟ । ଏ ଅନ୍ୟରେ କୁଠା ଜାତିକୁ ନ
ଜାତର ଅବନ୍ତି ଦେହ ଦେବାରବା
ହେବ । ଧରନ୍ତ ପାଠମାନେ କୁମା କେ
ବ୍ୟକ୍ଷସାୟ ଦିଲେ ଯେ ଏହାବେଳେ କୁଠା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠୀର ପରିଚୟ ସହି କାବ୍ୟକାବ୍ୟ
ଅବେଳା ହୋଇଅଛି ।

କୁଟୀ ଦେଖିବାରୁ ପାହିଲେ ଏ ଅଳକରେ ଏକଅଶ୍ରୁ ଜଳ
ଦେଖିଲେ ଯାଇଥିଲୁ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରବୋଧ କଳେ ହୋଇଅଛି । ସାମାଜିକ ସାହିତ୍ୟ
ବରମ !

ବାଧାରେ ସମ୍ଭବ ।

କହ କାହିଁମାନସେ ତା ୨୫ ଦିନ ଅନ୍ତରୀମରେ
ପ୍ରସ୍ତରଠାରେ କିମେଣିରେ ଯତ ବିଦ୍ୟା ବାଜନ ୧୦ ଲକ୍ଷ
ଦିନରେ ଏକଟିର ହୋଇଥିଲେ । ସବ ବଳିବାଟି ଏବା
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏମନ୍ତ ଦିନ ହୋଇଥାଏଇଛି ଯତଙ୍କ ଏକାନ୍ତରେ
ତ ୧୦୦ ମିନିଟ୍ ଏହି ୨୫ ଏବା ୧୦ ହୋଇଥିଲା ।

ଦିଲ୍ ପ୍ରତିକାଳ ଚାନ୍ଦପଦାମଣୀରେ ଗୋଟିଏ ଧରାଯାଇଲା
କୁଳ ସଂଶୋଧନ କରିବା କାଳକ ଦେଖାଇ ଉତ୍ସମ୍ଭବ
କୁ ହେଲାମ୍ଭାବୁ କାହାକି ବିଜିତିରୁ । ଏ ସମ୍ପଦରେ କେବେ
କେବେକେ ମୋଟ ୫ ମାତ୍ରକୁ ଉତ୍ସମ୍ଭବ କାଳକ କରାଯାଇଥାଏ
ହେଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତାରୁ କୁ ହେଲାମ୍ଭାବୁ କାହାକି ବୁଦ୍ଧିରୁ
କୁଳରେ ଅଧିକାମ୍ରାମାନ ହିତିରୁ ହେଲା କୁ ହେଲାମ୍ଭାବୁ
କାହାକି କରିବାକୁ ବସାନ ନିର୍ମାଣ । ଏ କାଳ ମହିନେ ଅଧିକ

ସମ୍ପଦକବିଲୁ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ପଦାକଳ ସାମନ୍ତ ପ୍ରୟ—ଶୁଦ୍ଧଦିଵ୍ୟାଖ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧଦିନରେ
ଶୁଦ୍ଧଦିନରେ ଶୁଦ୍ଧଦିଵ୍ୟାଖ୍ୟ ପାଇଁ ଜାଗାମାନେ ଆଗାମୀ ଦିନରେ
ଶୁଦ୍ଧଦିନ ଶୁଦ୍ଧଦିନରେ ସାମନ୍ତରେ ଶେଷଦିନରେ ଶୁଦ୍ଧଦିନରେ
ଶୁଦ୍ଧଦିନ ଶୁଦ୍ଧଦିନରେ ଶୁଦ୍ଧଦିନରେ । ଏହିପାଇଁ ଏହି
ଦିନ ହେତୁ ପରେଣିତ ହେଁ ।

ଶାକାନ୍ତର ସତ୍ରା—ପ୍ରବୃତ୍ତିମାଟ କଳ ହୁଏ କ ଯିବାର
ପ୍ରସେକିଲ ଦେଇ ।

ପ୍ରକାଶକ

ଅଧିକ୍ରମିତ ମନୋମାନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଲ୍ଲିତିରେ ପାଇବାକୁ
ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନ କାଳିତ ପଦିବା ସମ୍ମାନବ
ସଂହାରେ ସମ୍ମାନ

ନହାଇଯୁ
ତଳ ଲୁହିର କୁଣ୍ଡପୁଟ ଅପରମବ ସହିତାରେ
ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣରେ ଥାରାବଳି ଅନେକ ଲୁହିକାରୀ
ହୋଇଥାରେ । ବିଷୟଟ ଏହିବ ଯେ
କହିବିଲାର ଯୁଦ୍ଧରୁ କାନ୍ତିବଜାଗରୁ ତୀରମ୍ଭ
କିମନ୍ତେ ଚେତିଲାସ ବାହୁ ମନ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ
କରସନ୍ତ୍ରା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯଥାକୁ ଘରା ଦରମକ
କିମନ୍ତେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଉଚ୍ଚ ଜାନ୍ମବଜାଗାର
ଅନେକ ହିତ ଓ ଉଚ୍ଚ ମଳର ରେଟ ପେଣ୍ଟର
ଆଜେ ଅନେତ ଦରାପ୍ତ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ହରୁ ଶ୍ରୀର କରଇ କିମନ୍ତେ ୫ * ୯ ୯ କି
ଧେବାରୁ ଶାକୁଳ ଗୋଲମ୍ବଲେ କିନ୍ତୁ ଦୂଃଖର
କୁଣ୍ଡ ପଥାର ମ୍ନାର୍ଥିପଳ କର୍ତ୍ତାମାତେ ଭାବୁ
କେବେ ଗୋପର କଟେ ମାହଁ । ଅବଶେଷଦେ
ସେମାନେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେଇ ତଥ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମା
ତ୍ରା ୯ ରତ୍ନେ ରେତ୍ତ ଦଳ ସ୍ଵର୍ଗ କଲେକଟର
ଅନେକ ବାହୁ ଶ ଗୋପନକୁ ପୁଣ୍ୟକର
ତରେ ସୁରକ୍ଷା ଓର୍କିଂ ଓ ନୂନତ ପନ୍ଥ ଦିଦ୍ୟା
କୁଣ୍ଡ ଦେଖିବା କିମନ୍ତେ ଅଧିକରେ ଉଚ୍ଚ ଦଳ
କେବେ ପରିପାଳନାକୁ ପାରିବା ମନ୍ତର

ଦୟକୁ ଉତ୍ତର କଥାପୂର୍ବରେ ଓ ଉଚ୍ଚି
ଘସ୍ତା ବଶଦେହରେ ମଧ୍ୟ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ସମବାୟ ଘସ୍ତା ଗାନ୍ଧ ବାହରେ ପରିଦର୍ଶକ କର
ଥିଲେ ଓ ଉତ୍ତର ବଢ଼ୁବଣ୍ଡିମାରଙ୍କୁ ଦରଖାତ୍ତ-

ହାବ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅଧେଖ ଦେଇ
ସୁଲେ । ସୁଅର ବିଷୟ ଏହାକ ସେ ତରୁ ପିଲ
କବିଧିକ୍ଷାରୁ ଦର୍ଶକ କହିଲେ ସାହେବ
ମହୋତ୍ସୁ ଗାନ୍ଧାରିର ଗା ୧୦ ଯେ ଉତ୍ତିତ
ମନୁବୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି ସେ ତରୁ
ବସ୍ତା ବିଷୟରେ ସେ ନୀତିଧ୍ୟାତ୍ମିକୁ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦରଜାପ୍ରତି କଲେ ସହ ପାରିବୁ
ଆସମାନାଙ୍କ ମଳଚାରୁ ଥାହାପାଇ ଦେଇଲେ
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି । ଅମୁମାନବର
ମୁହଁଷିପାଇଟ ଟିକଟ ଅବାସ୍ତୁ ପଢ଼ିଲେ ଏହା
ବ୍ୟକ୍ତିରେ କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ କେତେଷ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଥାଏ । ତାଙ୍କ ହାର୍ମିବେଳକୁ ଦଳାରେ
ମୁଣ୍ଡ ଟିକେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି କାହାକୁ । ସହ ଦେଖ-
ପେଶୁଇମାନଙ୍କର ଟିକଟ ମାତ୍ର ଶୁଭତା କରିଲେ
ଗାନ୍ଧା କେଇଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏକାକିଳ ଟିକଟ
ଦେବା ହାତା । ମଧ୍ୟ ଜରଇ କ କରି ଥାଇ
ଦେଖ ମହେବା ନ୍ୟାୟ ସଂଗାତ ନୁହେ ଅଜୟନ
ଏହାହାର ମୁହଁଷିପାଇ ତେଣୁଭାବମାନଙ୍କ ତିରା
ଦୂରେ କରୁଥିବୁ ହେଉଗଲି ବେ ସହ ଆଜି
ଦୟାଏ ଜାମି ପାଇଁ କରିଲେ ।

ପ୍ରକାଶକ | ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପୁଣ୍ୟ

ମହାପୟ !
ଦୟତବୀ ମହାପୟଶବ୍ଦୀ ପ୍ରଥାତିରେ “ତେ-
ପ୍ରାଚୀରୀ” ନାମକ ଜଣ୍ଠି ଏ ଉତ୍ତଳ ସମ୍ମାନପଦ୍ଧତି
ଥାର ଅଭିଷୟ ଅନୁଭବ ଦେଇ । ସମ୍ବାଦ
ଆସୁତରଙ୍ଗେ ଉତ୍ତଳର ଅଳ୍ପକଣ ପରିବା
ମଞ୍ଚରେ ଦୃଢ଼ତ ଅଟେ । ହାଲାଟ ଓ ଶରୀ ଅନ୍ତରେ
ସୁନ୍ଦର । ଏଥରେ ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଓ ଦେବେଶର ସମ୍ମାନ
ମାତ୍ର ଅଛି ସୁରକ୍ଷାକୁଣ୍ଡଳ ନିହିର ହୋଇଥାଏ
ସମ୍ମାନ ପରିଷ ଦେଖିଲାମାତ୍ରେ ଘର୍ବି ବା ପାଇ
ଛା ଦେଲା; ମାତ୍ର କଲମେ ଦେଉଛଇମ ପଢ଼ି
ବି ଦେଉଣ୍ଣ ମନ୍ଦ କିମ୍ବାଲା ; ଆଜି ଅକ୍ଷର
ପଢ଼ିବାପାଇଁ ଯତ୍ତା କଲାଲ କାହିଁ । ବାରବ
ଏହାର କଥା କଲ କୁହେ । ବଳୀ ଓ ଉତ୍ତଳ
ଉତ୍ତଳ କଥା ମିଶିବରେ ଖେଡିତ୍ତି କଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୋଷ ମଞ୍ଚ ରହିଥିଲା । ଏପରି ବିକଳ କାହାର
ସମ୍ମାନପଦ୍ଧତି ପଢ଼ି ଲେ କଥାକୁ ପାଇ ମଞ୍ଚରେ
ପାଠକର କଥା କିମ୍ବା ଦୃଢ଼ତ ଦେବା
ଆସିଲା ।

“ଭୁଲବାରୀ”ର ସମ୍ପଦ କଣେ କହାନି
ପର କୋଧ ହେଉଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟୁତିରେ

ବନ୍ଦର୍ଦ୍ଦର ସମ୍ମାଧପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଓଡ଼ିଆ ପଣ୍ଡ ମେଳେ ସହାଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁଛି ତହିଁ ଜିମର୍ଗ୍ରେ କିମ୍ ଓଡ଼ିଆ ନାମ
ଟରେ ବିଶ୍ଵେଷ ଧର୍ମବାଦୀ ଅବଳ୍ମୁଳ୍ମୀ । ସରଳ
ଶେବେ କେହି ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ମାଧର ପୁସ୍ତକୋ
ସବୁ ଆଖିଲୁ ପାଦର ସମ୍ମାନୋ କରୁଥିଲୁ ତେ
ନିଜ ମାତ୍ରଭାବର ମୌଳିକତା । ସବଳଗର୍ଜନ
ସବଧା ଶହୁକାଳ ଦେବେ । ସମ୍ମାଧପତ୍ର ଚାର
ଦବା ମୋହିଏ ଅଜ୍ଞାନ ଦାନ୍ତିର—ପୂର୍ଣ୍ଣ କାନ୍ଦା
ଥିଲେ । ଅଜ୍ଞାନ ଜାହାଜରେ ଅଜ୍ଞାନ ରୁକ୍ଷୀୟ
ଦୂରତ ସମ୍ମାଧପତ୍ରର ଅନିର୍ବାକ ହୋଇଥିଲା
ଦେହ ହୃଦୟ ଚାଲୁ ଦାନ୍ତାଙ୍ଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ , କେହି
ବାଜୀ ମହାଶ୍ଵରାଜର ଦୀପାର ଶେଇର ପ୍ରଥମ
ଶେଇ କାନ୍ଦା , ଦେହ ନା ନିରଦ୍ଵାତ୍ର ବନ୍ଦର୍ଦ୍ଦ
ଦ୍ୱାରେ ଜାନ କରିବର ଧର୍ମ ଉତ୍ସାହରୁଙ୍ଗ
ମାତ୍ର ସମ୍ମାଧପତ୍ର ମର୍ମଧା ଦେବତଙ୍କଣ ବାଧ
କରୁଥିଲୁଛି ? “ଉତ୍ସାହ”ର ଉପରିମଳିତାର
ପ୍ରକାଶ କେ ଏହାର ଉତ୍ସାହ ମହତ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଶେଇବ ଏହା ନିର୍ଭ୍ୟାଦ୍ୱାଶ୍ଵାସୀ ବାର୍ଷିକ ତରେ
ଅବରେ ଜାହାଜର ପ୍ରଦେଶକ ମୁହଁରେ ସମ୍ମାଧ
ଶେଇ ଅବତ ହେବ ।

ପରମେଷ୍ଠରେ ନିଜୀତତ୍ତ୍ଵରେ ଏହି ସାହୁରୁ
କବେଦତ ଯେ, ସେ ସେବେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସବରେ
ବିଭିନ୍ନ ଜାମନା ବର୍ଷାତ୍ତ୍ଵ ତାତା ହେଲେ ଓଡ଼ିଶା ରୂ
ଜଣେ ପାରବାଟୀ ଭାବୁଳସାହକିର୍ତ୍ତ ପତ୍ରର ପାଇଁ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ହେଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଥକ ଗ୍ରାମ ବିଶ୍ଵକ ହୋଇ ଅଚିରେ ଏହା
ଭାବୁଳଗାସିବର ବରିଷ୍ଠକ ହେବ, ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନର
ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସମୋପରେ ହିଁ ହେବ।

କରେ । କଷମ୍ପିତ
କାନ୍ଦିତ ଉଚ୍ଛଵିକାଳ
ଏ କଥାରେ ଆଜି କହିଲା ଏହି କାନ୍ଦିତ ।
ଆଜି କହିଲା ଉଚ୍ଛଵିକାଳ କହିଲା କାହିଁ ।—୧

१८०

କେବେଳକ ଦିତି ହୁମ ଦିବସ ଦିଗନ୍ଧାପତ୍ର
ବାହୁ କୁ ବାଧକ ମହାତମ ଦିବସ ଦିବସ
ଦୋଷକାରୀ ମହାପ୍ରାଣ ଶାଖା ମୋତାଟି
ଶାଖା ଦେଖାଇ ପ୍ରସ
ପାଇ ଏହାଟିରେବେ ଦୂରଚିତ୍ତ
ଦେଖିଲେଖିଲା ବାହୁ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା
ଦେଖିଲେଖିଲା ବାହୁ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଖିଲା ମୁଖରିତ
ବାହୁ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା ଏହା ଏହାକୁ

• १८०५ वर्षात् डॉलर बढ़ा। ४८
• सदाशास्त्र डॉलरवा करारी बदलावन नहीं

ବ୍ୟୋପନ ।

ସକ ୧୯୦୭ ମୟାତା ମାର୍କ ମାସ ତା ୨ ର-
ଗଲେ ଦୂରପୁଣୀତାରୁ ଶାତପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୌଳି ପ୍ରାୟ ଏକଷବ ମୁଣ୍ଡେ ଆଜହାଠ ବାଲୁକା
ଦେଇପ୍ରେସବତାରେ ଲଜ୍ଜା କରାଯିବ । ଏହି
ମୁଣ୍ଡେ ଆଜହାଠାର ଫେରୁପ୍ରାୟ ମାସ ମଧ୍ୟରେ
ଏହି ପ୍ରେସବରେ ପ୍ରାହବମାନେ ଦେଖି
ପାଇବେ

ଶ୍ରେଷ୍ଠା } ୩, ୧୮, ମଣିଥ
ପ୍ରମାଣେ } ପୁଣ୍ୟ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ଜିପୋଟୀ
ମସିହା } କରସବେଶ ।

କ୍ଷେତ୍ରକାଳର କବିମାନଙ୍କରେ ଥିଲା
ଜାଗନନାଥ ଓ କୃତ୍ତବ୍ୟରେ ସତ ୧୫୦୭ ସାଲ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ମାତ୍ର ପା ୨୦ ବୀରେ ଖୋଜିଥା
ମୁକ୍ତାମ ଜଙ୍ଗର ଶତିଷ୍ଠାରେ କଲ୍ପମ ବସ୍ତିବ ।
ଚହୁଁର ଶରୀରମାତ୍ର ସେହୁଁ ବାହିରେ ଦୂର
ଦେଖିବ ।

କେଳୁ	...	୫୨	୫୦୮
ଜନବା	...	୨୦୯	୨୦
ପାଲୁଟିଶ୍ଟା	...	୨୨୨	୨୦
ବିଲୁଖ୍ରାମ	...	୩୨	୧୧
ଧାର୍ଯ୍ୟବତୀ	...	୫୮	୧୧
ବୁଦ୍ଧିତୀ	...	୨୮	୧୧
ଧିକ୍ଷା	...	୫୨	୧୧
ବିଲୁଅଧ୍ୟେତ୍ର	...	୫୨	୧୧
ପ୍ରମୟୁକ୍ତି	...	୨୨	୧୧
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ	...	୨୨	୧୧
ପ୍ରସାଦାଳୟ	...	୨୪	୧୧
ମାନ୍ୟା	...	୧୦	୧୧
ଜୟନ୍ତାଳୟ	...	୧୦	୧୧
କାର୍ଗାମି	...	୫୨	୧୧
ବିଲୁଗାଳ୍	...	୨୮	୧୧

ମେହି ମାନେ କଲାମତ୍ତାର ଅଭିନ କଲା
ବାକୁ ମଜୁ ବରନ୍ତି ସେମାଠେ ଅଣ୍ଟୋବର ମାପ
ତା ୨୦ ଟଙ୍କା ପୁରୁଷୁ ଛପିବେଳୁ ପ୍ରାକମାନ
କରେ ଖୁବା କଞ୍ଚକମାତ୍ର ଦେଖି ପାରନ୍ତି ।
ଫରେଖୁ ଉଚିଜଳ ଅଧିକଲ ସମୋତ୍ତ କିମ୍ବା
ଦୌର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବକାଳ ମନ୍ତ୍ରର ବିରକ୍ତାକୁ ବାପ୍ର
ଦେଖି ।

ଶ୍ରେନିଧା । ୧, ପତ୍ର, ମର୍କେଟ୍
୨୩୮୯୯୭ } ଓ କଠିନାଗ୍ରୟ ଲିପୋଟ୍ସି
ପକ୍ଷବରତେଜୁ ।

১০৪

ଏହାକୁ ସବୁରାଖାରେବ ଜୀବ ବିଦ୍ୱାନରୁଙ୍କୁ ଦେ
ଚାହିଁ ଯେବୁଥାର ମାରଇ ॥ ୧୩ ଶୁଦ୍ଧିକାର ଦିବ
ର ॥ ଆ ପରମ୍ୟତିର ବଳ୍ପ ନିରାକାର ପରମ ଅଧିକାର କରି
ଦିଲେ ଯାଇ । ୧୪ ମାତ୍ରରେ ଦିବ ହାତର ଏ ପରମ

ଯେତା ଶାକମାଳ ଅପାମା ସଂ ୧୫୦୭ ମସିହା ଏତେବେ,
ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଲିଖିଥାଏ । କିମ୍ବା ସଂ ୧୫୦୭ ମସିହା ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ତାଙ୍କ କିମ୍ବା ଗର୍ଜନ୍ତ କମଳ ଏକ ଦର୍ଶନମଣ୍ଡଳ କରିଲ
ଦେବତା କୁରୁତେଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱମାଳେ ଭାବୁ କରିବ କରିବ । କିମ୍ବା
ତେ କରୁ ବନ୍ଦୁଦେଵ ଉପରେ ହୋଇ କମଳ ତାଙ୍କ ଜାତ
ପାଇବେ, ସବେଳା ଆକାଶରିଷ୍ଟ ଅଥି ଅହାର ଦୁଃଖ
କ୍ରିୟା କରସିବ ତ ନମମ ତାଙ୍କ କେତେ କୁରୁତା । ସମେ
ବନ୍ଦୁ କରୁ ଦିନରେଇ କରିଲାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତାରୀଧିମ କରସି
ମନ୍ଦ କାଣ୍ଡର କରିଲା ଏ ହେବ, ଯେ "ମେହିଁ କିମ୍ବାରେ
ଶାରୀମାଳ କଲାପନାଦୁ ହେବ, ମାତ୍ର ଅତି ନିରଜିଷ୍ଠର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦର ବନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କବରଣ କରିପାରିବେ ।

RAMSANKAR ROY
Chairman
7-2-1966 Cuttack Municipality.

ଏହକୁ ଯ ସମସ୍ତାମାରଖଳି ଜାଗାର ଦିଅ
ଶାର ଅଛି ଯେ କେଉଁଥର ବିରାମ ଅନୁର୍ଧତ
ସଦର ଆଜଳପୁର ଓ ଉତ୍ସାହକୁ ସଠି ତାଙ୍କ ମାନ-
ଦିଇ ବଜ୍ଞା, ଦିକ୍ଷି, ଅଧିମ, ସମ୍ପଦ, ଚନ୍ଦ୍ରା,
ଭାଣ୍ଡିକ, ପାତ୍ରୀ, ଭାବ, ଏବଂ ମହିତାଥ ଦ୍ୱାରା
ଦାର୍ଶନିକ, ଶିଳ୍ପ, ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଅଭ୍ୟାସର ବିଭିନ୍ନରେ
ଦ୍ୱାରା ପାଇଲାକ ଜମାକାର ମଳ ୧୫୦୩୨୭ ମାଲ
ସହାର ଅନାମୀ ମାର୍ତ୍ତି ମାସ ତା ୧୦ ରିଖ ଦାରୁ
ତା ୨୫ ରିଖ କକ ଦିବା ଏ ୧୯ ତା ତାରୁ
ସନ୍ଧାୟ ଏ ୨ ଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜନକୁ ମୁହାରବେ
କିମନ ହେବ ।

Dadar Office } D. A. Macmillan
Keunjher } Dewan of
22-1-0-6 Keunjher

ଅମୁଖେମୟ ଶିଖଲୟ
କହିଲା ସାରଦାପ୍ରକାର କହିରଙ୍ଗନ ।
ଯୋ : ଅ : ଗଢ଼ାଗୋଳ ବଳବଜ୍ଞାର କହିଲା

ଏହି ଉତ୍ସାହପୂରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଭିଜାତ
କ୍ଷେତ୍ର, ଦୁଇ, ମୋଦତ, ବର୍ଣ୍ଣା, ସୁତା, ଶୁପା,
ଲୁହା ପ୍ରକଳ୍ପ, ବନ୍ଦ, ଅନ୍ତର ନାଚକ୍ଷୁଟ ଓ
ବନ୍ଦୁଶ ସଙ୍ଗକ ନୂହାରେ ହତ୍ୟା ହୁଏ । କଠେଜ
ବେଳର ଚତୁର୍ବା ପକାଯେ ପରି ଲେଖିଲେ
ପର ପଞ୍ଚାଶ ଶୀଘ୍ରତଃକୁ ପଠାଯାଏ ।

କୁର ଶାନ୍ତି ମେଲେଇଥା କୁର ଓ ଦାତକୁଳର
ଏବନ୍ଧୀ ମହୋପ୍ରକାଶ କୁଳ, ସୁରତର ମହୀ
ତାବପାତି, ମେହ, ଶୋଆ, କାତ, ପିତା, କଟକ
କିନ୍ତୁ କୁଳର ବିଷ୍ଣୁରେ ଅଗେମିଥ୍ କୁର,
ଏକ ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରିୟା ସବୁତ ବର କୁର
ଜେତ କିବା ଟ । ॥/ ବଢ଼ କିବା ଟ । ॥
ଆଜ ସମ୍ମାନ ତୁରେବ ଟ । କୁରଅଣା ।

ଶାବୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦିର ଏ ୨୪ ବେଳାକୁଆହି କହୁ
ପ୍ରମେତ୍ର ସ୍ଥାନ ମେନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରମେତ୍ର ଓ ଗନ୍ଧାରୀ
ତ୍ରିପ ଚର୍ଚିବେଳ ବିଜ୍ଞାନକୟରେ ଅବେଗ୍ୟ ହୁଏ
ଅବେଗ୍ୟ କି ହେଲେ ମୂଲ୍ୟ ଷେଇବ ଦ୍ୱାରା
୫ ତକା ଟ ୦୧ ତକଳ କି ଟ ୩ ଡାକଟାରୀ
ଓଗେଇ ଟ ୦। କୁରଣ୍ଧାକ୍ଷୁ ଓ ଶାବୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦିର
କହୁଛି କନଳ ଦେଇଅଛି । ବିଜ୍ଞାନକୟରେ
ତ୍ରିପ ଜ୍ଞାପନେ “ଅର, ତି, ଏଣ୍ଟରେ”
ବଜାଳା ଅଯକରେ ଲେଖା ଥିବା କେବେ
କିମିକେ ।

ପ୍ରମେଦୁ ଯୁଧୀ! ସେହି ପ୍ରମେଦୁ ୬ ଜତାଯା,

ବେଗର କୁଆ, ସହିତା ମୁଁ ଥା ମନ୍ଦିର
ଅବେଳେ ଫୁଲ । ଖାଲିପଡ଼ା, ଶୁଯଦ ବଲୁଷକ,
ଲୁଗାରେ ଜଣେବ କା କରକା ବର୍ତ୍ତର ଦାନାରେ
ଦାନା । ଅଛୁ ପ୍ରମୁଦ ଓ ଧନୀ ଜିନଦା କୁଆ,
ଧୋଡ଼ା ପ୍ରଦଳ ଉପରର୍ଗ ପ୍ରମେଦ ଦେଖେଇ
ପରେ ଫୀଦୁ ଆଗେବା ତାଥୁ ଏହି ଜିନ୍ଦା
ଅଛୁ ଲାହୁ । ଥରେ ମାହ ପରାହାକଲେ ଆହୁର୍ମୟ
ଦେଇବ । ପ୍ରତି ଟିକି ଗା ତାକ ଅଳ୍ପ ଉଦେଇ
ଟାଙ୍କ ୫୫

ବଡ଼ବୁଲକା ଜଣାସକ ।

ଧାରୁତେବୀବଳ୍ୟ, ଧୂଳହଙ୍କର ମହୋଣିଷ ଏବଂ
ତନ୍ତ୍ରି, ସୁରୁଲିବାନ୍, ଶୁରାଲିତା, ଶୁରମେଳ
ପ୍ରଦୂତ ଅଳ୍ପମୟରେ ହିନ୍ଦୁ କରି ଚନ୍ଦ୍ରର
ବକ୍ର ଓ ମାଞ୍ଚ ଦୂର ଦସ୍ତର ଶରୀର ସନ୍ଦେଶ ଓ
ମନ୍ଦର ତୁର ଜାଗ ତପ୍ତି । ଗୃହାନୀରାଜ
ଦଶେଷ ଉପକାରୀ । ଦୂର ଓ ସୁରଳ ବନ୍ଦୁ
ବର୍ଣ୍ଣ । ଅଧୀକ ଅଧ୍ୟୟତ ଜନିତ ମାନସକ
ଦୁର୍ଲଭତା ଅଣ ବିନ୍ଦୁ ଦରେ । ପୁର ବିଦ୍ୟା
ମ୍ୟ ପାଠ୍ୟର୍ । ଡେମର ମ୍ୟ

ଏହି ସ୍ବର୍ଗ ଓ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ଆମଙ୍କ ଅନେକ
ଅନେକ ପୁଣ୍ୟପାତ୍ର ଥିଲୁ । ଅମୃତ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ
ଦାଖଳା ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖିବ ଉଠେଇ କହା
ଯଦୁଆ ଅମୃତାମରେ ପଠାଇଲେ ।

କବିରାଜ ଶାରଦୀ
ପ୍ରସାଦ କବିରଞ୍ଜନ

ପୋ: ଶ. କୁଳନା ଗୋପ
କୁଳବିହାର, ଓଡ଼ିଶା

বিজ্ঞাপন

ଉଡ଼ିଶ୍ବାହ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ଯକାର୍ଯ୍ୟ ମତାର ସାରିକ
ଅଧିବେଶନ ଆଗାମୀ କଲ୍ୟ ମୁଁ ୨ ଘଟିକା ମଧ୍ୟେ
ଥାବ ଶ୍ରୀ ଗୋପିଶ୍ଵର ରାଜ୍ ମହିଶ୍ୟେର ବାସାଗୁହେ
ହଇବେକ । ଅସ୍ତ୍ରବିଧି ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଗତ ବିବାର ମତୀ
ହିତେ ପାରେନାହିଁ । ଅତିବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିଛି
କୁହିଙ୍କ ମହୋଦୟଗମ ଅଛିଏହ ପୂର୍ବକ ଆଗାମୀ କଲ୍ୟ
ମହିଶ୍ଵର ଯୋଗଶ୍ରଦ୍ଧାନ କରିବା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବେ ।

ନାଟକ ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷୟକୁମାର ଦୋଷ
୧୯୮୫୫୩ ସମ୍ପାଦକ ।

ଭକ୍ତିବୀପିକା ।

ବାନ୍ଧଥର ମହାବାଣ କଲିବଚାର ମହାବାଣ
ଶାଂଶାଳର ଗୃହ କରୀଏଇରେ ୩୫୦୦୯ଟା
ଟଙ୍କା ସେହି ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉତ୍ସାହେଜଣ
ହାରୁ ନିମନ୍ତେ ମାଟେକ ୮ ୫୦ ୯ ଟା ସାହାର୍ଯ୍ୟ
କାହିଁ ଦରଅଛନ୍ତି । ଏ ଦାତ ପ୍ରଥମ ଏକ ମହା-
ବାଣୀର ସମ୍ମୋହ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ଟଙ୍କା ୨୨ ରାଶିରେ ଶେଷ ଦେବ
ପ୍ରାଦୁରେ ଛାଇରେ ପେଲେମ ଗୋଟିରେ
୨୨୫୨ ମୂଳ ହୋଇଥିଲା । ତହଁ ୧୨ ସପ୍ରାଦୁର
ରାଶି ୩,୬୮୮ ଶ୍ରିଲା । ଅଛି ଏକ ମୋଟରେ ଶ୍ରାୟ
ଦୁଇପଦ ଜଣା ହୋଇଥିଲା । କରି, ସମ୍ମାନଦେଶ
ଓ ପଞ୍ଚାବରେ ଜଣା ପଢ଼ିଥିଲା ଦେବଜ ବମେର
ଓ ମଧ୍ୟପଦେଶରେ କାହିଁ କବିଅଛି ।

ଭାବରେ ଅପିତାରେ
କେ କଥା ବୋଲି ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ ଶୈଳୀବାସି
ମେଳେ ସେବକଥା କ ପଢିବାରୁ ଭାବରେ ଅପିତାରେ
ଭାବରେ ପଦିବାର କିରଣ୍ଧେର ବାବେ ଦୋଷାବେପ
କରିଅଛନ୍ତି । କି ଯ ? ଅନ୍ତରି ଓ ଅର୍କାଣିନ
କଥାର ଉଚ୍ଛେଷ୍ଣ ହାତ ପେଟପାଇଁ ବାଜିର
ବୋଲି ସେବକଥା କରି ବାହି । ସୁତରଂ ନିବନ୍ଧେନ-
କାର ବାଧା ପରେ ନାହିଁ ଜମା କରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପଦମୁଦ୍ରା କରିବାକୁ ଲେଖିଥାଇଛି ଓ ଏହାକୁ
କହି ଯଶୋଧନ ବିଷ୍ଣୁରେ ଗଡ଼ ଛାଡ଼ା ଅଥେ
ତୌରେ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନପଦ ପାଇଁ ;
ଅନ୍ତରେ ସୁମନ୍ତରୁ ଲିଲାକେ ଗୋଟିଏ ଜାତି
ଦର ହେଲେ ଅନେକ ସୁଧାଃ ଦେବ ।
ଅମ୍ବେଳାରେ ଅପାକରୁ ଯଶୋଧନର ବନ୍ଦୁ
ଦେଖିଏଇବୁ ଏ ପ୍ରତି କି ସୁଲ୍ଲିପଙ୍ଗର ବିଦେ
ବାଦ କରେ ତାହା ସହି କରିବା ପ୍ରତି
କରିବାକି ହେବେ ।

ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ୨୨ ଦିନରେ ଧେର ହେବା
ସପ୍ତାହରେ ତୁଳିଷ ଶାକାଖୀ ପାଇବା ବନ୍ଦିଲ
ଦିନରେ ସ୍ଵତ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶରେ ୮୦,୫୩୪, ବଜାଯୁଗା
ନାରେ ୨୫,୩୬୭, ଅନ୍ତରେ ମେରବାଜରେ
୪୨,୩୦୫, ମଧ୍ୟ ଲୁଚର ସ୍ଥାନରେ ୨୨,୦୦୦
ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତିବେଳ କିଲାରେ ୫,୨୩୦,
ବରେହାରେ ୨୫୧୦ ଏବଂ ବମ୍ବେଇରେ
୧୨,୫୮୮ ଥିଲା, କେବଳ ବରେହା ଛଢା ଆଉ
ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ଅବ ପୂର୍ବ ସପ୍ତାହଠାରୁ କରି-
ଅଛି ।

ଗନ୍ଧାମର ତେଣୁ ସ୍ଵର କମ୍ବକର ତେଣାର
ଶୁଣ ଅକ୍ଷୟରେ ପଥ ତାହାର ଲମ୍ବାର ପଣବିଯୁ
ଶିଖା ଦେବା ବଦଳରେ କେବଳ ଗୁଣବିଯୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ଅଞ୍ଚ୍ଚା ୫୦ ଏଇବି ଶିଖା ଦୟା ଯାହା
ଥିଲା । ପ୍ରାକାନ୍ତର ସଙ୍ଗାତର ଶା ସତ୍ତ୍ଵର ଜାଳ
ମଞ୍ଚ ବିଦ୍ୟାରକ୍ଷଣର ଅଳ୍ପବେଧମତେ ସେ ଅଛୁ
ଳର ଶିଖା ବିଶ୍ଵାଗର ଅଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରବଣୋଡ଼ର
ତେଣା ଶାତରେ ପଣବିଯୁ ଶିଖାର ତେଣୁର
ଅଳ୍ପବ ବର ବଦଳସାବେ ଶିଖା ଦେବାର
ଆବେଦ ଦେବାତେଣୁ ସ୍ଵରବ୍ରତ; ବିଷ୍ୟ ଅଛେ ।

ପ୍ରତିବିନିଧିକାଳୀର ହମିଶକରମାନଙ୍କ
ଅଞ୍ଚଳ ସାହାରଣ ନିର୍ବାଚିତ ଅଗାମୀ ମାର୍ଗମାନ
ତା ୩୦ ପଥରେ ହେବାକ ବଜ୍ରାସତ ଗର
ବଲିବାକୁ ମେଲଜେଟେରେ ପ୍ରଫାଣିତ ହୋଇଥିଲା ।
କର ପାହମାନକେ ଅପଣାଁ ଉତ୍ସତ୍ତଵ ସକାରେ
ଦିନେଶକର ମନୋଦେଖ ଅବେଦନ ରହି ଥାଏ
ଯବ ବିନିଷ୍ପାତ ପୁଣ୍ୟ ବିଜନିଧିକାଳୀର
ତେଜ୍ବୀରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ନିମନ୍ତେ
ସହବାକ୍ ହେଉଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଁ
ଖାତର ଅନୁରୋଧରେ କ ପଢ଼ି ଉପରୂଳ
କାନ୍ଦିଲୁ ତ ଶିଖର ମନୋମାନ ବରଗାୟାଇଁ
ତେଜ୍ବୀ କରିବେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତରେ
ଗୋଟିଏ ବୈଠକ ଦର ଉନିଶତର ମନୋମାନ
କଲେ ଭାତ୍ରମ ହେବା ।

ଗତ ସ୍ମୃତି, ପାଞ୍ଚମୀରେ ସମସ୍ତକୁଆଜଟଙ୍କଣ
ଧୀର ବନ୍ଦିଅଛୁଟି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଡେବଳ କି ୧୦ ଟ ହୁଅନ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଶୁଭ
ଧୀର ଅଛୁଟି । ୧୦ବର୍ଷରେ କି ୧୦ ଟ ଲାଖ
ଦରେ କି ୮୮ ଏ ଯଥାର୍ଥ ବିଦ୍ୟାରେ ଲାଖର
ଭାବଦର୍ଶି ଓ ମନୋବିଜ୍ଞାନରେ କି ୨ ଟ
ଲେଖାର୍, ସହୃଦରେ କି ୩ ଟ ଏବଂ ପାରିଷିରେ
କି ୨ ଟ ଉତ୍ତର ଟ ହୋଇଅଛୁଟି । ସହୃଦରେ
୫ମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧୀର ଉତ୍ତରାପାଳ । ରାଜ୍ୟରେ

ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ତି କରେଇ ସବ ଗଣିତରେ
କେବଳ ଅଧେମରି କଲେଜର ଶାଖ ଅଧିକ
ପରମାଣୁରେ ବୃଦ୍ଧାର୍ଥ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
କଲିବ ଗାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲେଜ ମଧ୍ୟରେ ଉପ
କଲେଜର ଶାଖ ଅଧିକ ।

ଶୋଭୟରତାରେ ଅମୃତାଳକର ମାନମହୀ
ଦିନଶତର ଜ୍ଞାନକୁ ଉଚ୍ଛଵ ସହେଦର ସେଇ
ବାବସ ଶ୍ରେସ ସାଇଥୁଲ ତାଙ୍କ ପେଠା ଫେରି
କଥରୁ ଧ୍ୟାଯାଇ ଥିଲା । ସରତାଳ ତାଙ୍କର ଓ
ମୋଟ ସବୁ ଲାଗ ଯାଇଥୁଲ । ଯାହାଦେଇ
ଶ୍ରେସମାକେ ବନ୍ଧୁ କର କାହାକୁ ସୁଖର
ବିଷୟ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଅକ୍ଷୟ କୌଣସି ପରାପର
ନିଜ ତାହିଁ ଅବା କେରାମାନେ ଧର ପଡ଼ିଲେ ଏ
ତାହିଁ ଜଣାଯାଇ ତାହିଁ ଏ ସୋଭୟର ଗଲା
ଉଧବେକୁ ବରାନତ ମାନନ୍ତ କରିବନର ସାହେ-
ବବ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଲେଣ୍ଟି । ସାହେବ
ମହୋଦୟ ବିବାହାରାତିରେ ଥୁଲେ ସେଠାରୁ
କଳମାଳକୁ ଅସୁଅଳ୍ପକୁ ଶୁଣାଯାଏ ଏହି ମାପକ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବରେ ଏଠାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ ।

ଏହୋଠେବାଟାରେ ସରସ୍ଵତୀ ପୁରୀ ଉପରେ
କରେ ସେଇର ବର୍ଣ୍ଣକୁବର୍ତ୍ତ ବାଟକାଇଲୁ
କୁଆର ଏବର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଖେଳିପରି ହୋଇଥିଲା ।
ମୋ ମବାର ଜୀବନମୀଦିନଠାରୁ ରହିବାର ବିଶେଷ
ଯାଏଁନ୍ତି ଏ ତ ନ କାଳ ଅରୁଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ମହିନ୍ତ ଚପୋଳିଥ ରଦନାଥ୍ୟକୁ ଘୋଷାର
ଏଥର ଅରୁଳେଖାନଙ୍କର ସାଜୁଷ୍ଟା ଦିଗେଲା
ବ୍ୟାରେ ତୁମକ କରୁଥିବାର ଦେଖି ଅଜ୍ଞବ
ଅବିଜିତ ହୋଇଥିଲୁ । ମୁକ୍ତବସ୍ତୁ ପ୍ରାମର
ହେତେଗୋଟି ଶିଳ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ ଏ ହିଂରେ
ଯୋଗଦାନ କର ଥିବାରୁ ଏବର୍ଗ ଅରୁଣ୍ୟ ଦେଖି
ଲୋକେ ଆଶାଜିବ ଆଜନ ଲାହ କରିଛନ୍ତି ।
ସୁରଧର୍ମ, ଉତ୍ସବଧ, ଜୀବନବେଶ ଓ ବାହ୍ୟ-
ମାନ୍ୟର ଅରୁଳୁ ସକାମେଜେ ଭଲ ହୋଇଥିଲା

ଦେଇ ପୁଣ୍ୟଗରେ ବାରଳ ହେଣା କୁମୁ ମେଳା
ହୋଇଥିବାରୁ ସେମନ୍ତ ବିପ୍ରର ଯାହା ହୋଇ
ଥିଲେ ତେମନ୍ତ ସାଧୁ ସଜ୍ଜିତତଳ ନଥ କରିଛିଲା
ନିଷାଠୀ, ନରୀଙ୍କୀ ଏବଂ ଦରମଣୀ ସଙ୍କୁଳାପର
ବଳ୍ୟାସୀ ସଙ୍କୁଳାୟ ମଖରେ କି କରିଲୁ
ଦିବାତ ଦେଇ କିମେ ମରନ୍ତ ପରେନ୍ତ କଥା
ବାଯଥିଲା । ପୁଣ୍ୟଗର ପଶ୍ଚ କହୁରେ
ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗର
ଦେବେକଣଙ୍କୁ ଧରି ଝଲନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ପ୍ରେତୀମାନଙ୍କର ସବେ ବର୍ଜ ସେମାନେ ସହ୍ୟକୀ

କାହୁଚ ହୋଇଅଛି ? ସନ୍ଧିଲୁ ଏହି ସଦ୍ୟାବୀ
ସଙ୍ଗୀଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକଜଣ ଏମନ୍ତ ସାଧୁ ଘୁରୁଳେ
ଯେ ବାତିଲୁଗାର ଖାଦ ହୁବା ଥିଲାକିମୁ କିମିବା
କେତେବେଳେ ଥାଇ ପବେ ଉଥୀ ହୁବା କି କହ
ଅଳେ ରହିଥିଲେ । ଧନ୍ୟ ସାଧୁ ।

ତଳକାର ଖେଟସନାକ ସମ୍ବାଦପକ୍ଷ ସମଜ-
ରେ ଲକ୍ଷ୍ମିଦୀ ଗର୍ଭମେସୁ ସେଇଁ କାଳେଅଥବେଷ
ପ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଉଚ୍ଚ ପଢ଼ିବ ସଙ୍ଗାତକର
କଠିଏସୁଳ ହୃଦୟ ଏହି ପଦି ଯାଇ ତହିଁରେ
ହର୍ଷକୁ ହୋଇ ସେହି ଗର୍ଭ ଛାତାର ଦେଇ-
ଅନ୍ଧକୁ ସଙ୍ଗାଦବ ମନ୍ଦାଶୟ କଲାପୀୟକରେ
ଦୂରକୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ କଲେ କି ଘେରୁଁ ମନୁକ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ତାମାକର ଦୋଷ ଧର ହୋଇ-
ତତ୍ତ୍ଵ ହାତୀ ସେ ତୌରେ ପ୍ରକାର ଅଦେଖ
ରୂପାୟକେ ପ୍ରାୟ ଦୋର କି ଥୁରେ ଏକ
ଦେହକାଳ ମନୁକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ରଦ୍ଧିତିନେତର ଦାତା ସାକ୍ଷାତକ ଦୋରି ସେ
ଅଧିକାର କରୁ କାହାକୁ । ମାତ୍ର ଉପରୁ ତ
ତତ୍ତ୍ଵକାରେ ସେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାୟ କରି କାହାକୁ ।
ଉଦୟ ପରେ ସହାତ ରହି କଥାର ବୁଝିଲା
ତତ୍ତ୍ଵ ଅଭିଜଳ ବିଷୟ ଅରେ ।

ମାଟିରେସା ଅଭ୍ୟାସ ହିତପୁରେ ଜୀବିକ ମନ୍ଦ
ଓ ଜୀବତ୍ତ ହୃଦୟ ସାହେବଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଦଳ
ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନି
କରି ଦେଖିଅଛନ୍ତି ମାଟିରେସା ଅଭ୍ୟାସ ଏକା
ହୃଦୟରେ ଅବଦି ଥାଏ । ପୃଥିବୀର ଅନେକ
ଦେଶରେ ପ୍ରକଳିତ ଅଛି ଏକ ଜୀବବା ମାଟିରେ
ଭ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ କେବେଳେକ ବରଣ୍ଣି; ସୁରୁତ୍ତ
ଠାରୁ ଝାମାକରିବ ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରଚଳନ ଏବଂ
ଗର୍ଭଶା ହା ଏହାର ବିଶେଷ ପରିପାଳିତା । ଏହା
କାହାଟି ଏକାନ୍ତ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଯେ ବୌଦ୍ଧମନେ
ମାଟିରେସା ପ୍ରତିନ୍ଦି ବାହୁ ଏହି ସେମାନେ ପ୍ରାଦୁ
ଶମୟେ ଲୁହୁ ଜୀବିତ ଆବଶ୍ୟକ । ବିଜ୍ଞାନରେ ଏବଂ
ପୁରୁଷେ ଅବେଳା ଘୋଡ଼ାମାଟି ଜୀବି ନିମନ୍ତେ
ଦିନଯୁ ଦୃଢ଼ । ମାଟିରେସା ଅଭ୍ୟାସ ନିବାସ
ମନ୍ଦ । ଏଥରେ ଦୂରକାଳ, ବାମଳ, ବିଜ୍ଞାନର
ଏକ ଦେଲେ, ଜୀବବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଜୀବ
ବୁଝି । ଅବେଳା ଏହି ଜୀବବିଜ୍ଞାନ ସମାଜରେ
ପରିଚ୍ୟତ ।

ଜାତୀୟ ଅଧିକାରେ ଚକରରୀ ଭାରତୀୟ
ଲୋକର ସମ୍ପଦ ; କିମ୍ବରେ ଅନାହି ଦେଉ-
ଥିବାକୁ ଏହି ଘୂର୍ବେ ପାଠମାଳକୁ ଜଣାଇଥିଲା
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜାତୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନରୁ ଅବଗତ ଦେଲା

ଯେ ବରଦମୟୁଳର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ତର
କୁ ଘୋଡ଼ିଶୀର ବେଳନା ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରାୟ ମା ଟ ଏ
ଲଦିରେ ଚେଇବା ଦୂରି ଗହୁର ପରିସ୍ଥିତି ଓ
ପରିବର୍କର ଜଳାଶୀ ଜାଇ, ପାଉଁଶ ପ୍ରଭାବ ସାର
ଦୂର ମୂଳରେ ପ୍ରସ୍ତୋତ୍ର ଏବଂ ସଥା ସାର ଜଳ
ସେନାଧ ବରାର ପ୍ରାୟ ଟ ୩୦୦ ଟ କାର
ପରିବର୍କ ଅଧାୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ମାର ପ୍ରତି ପ୍ରାୟ ଟ ୨୦୦ ଟ କାର ପରିବର୍କ
ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏବଂ ଚେଇବା ପରିବର୍କ
ସାମାନ୍ୟ ଜୀବଜଳର ନୁହେ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଖରିଅଛୁ ଯେ ଏହି ପରିବର୍କ କଥା ପ୍ରଥମେ
ସାଠ କର ଅମ୍ବମାର୍ଫିକର କେହିଁ ପାଠକମାନେ
ଗହୁର ସର ପ୍ରଶାଳା ଜାଇବା ଓ କାଳ ବସନ୍ତ
ନମକ୍ରେ ଚେଷ୍ଟା କର ପିପଳ କୋରିଥିବେ
କୋଡ଼ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚାନର ଦିବିର ମହାଶୟଦ
କିମଟକୁ ଧରି ଲେଖି ଧୂଳବାର ଚେଷ୍ଟା କରେ
କାହିଁକାମ ହେବେ ନାହିଁ ।

ପତ ବି, ଏଲ, ଘର୍ଷନାର ପଳ ବାହାର
ଅଛୁ । ନେ ଶୋରେ କ ଟ ଏ ଓ ଟ ଯୁ
ଶୋରେ କ ୧୫ ଗ ଗାବ କ ୧୦୦ ଗ ପାଥ
ବରଅଛୁ । ବାଗପୁର ମରବ କଲେଜର
କୁ ଏ ସକୋଳପ୍ରାଚ ଓ ସେମାନଙ୍କ କଲେ
ରପତ କଲେଜର କୁ ଗ ଅଛୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣ
କ ୨୫୫ ଗ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମେହେ ନେ
ଶୋରେ କ ଟ ଗ ପାଥ ବରଅଛୁ । ଏକ
ଯୁ ଶେଷୀରେ ଶୈଶବାଳ କ ୨ କ ଥିଲେ ।
ମତବ୍ସ ଏବି ତହିଁ ପୂର୍ବ କର୍ତ୍ତର ଭୁଲନାରେ
ଏବରଗ ପଳ ବିହାର କିବୁଝ ଅଟେ । ମରବ
କଲେଜ ଗତ ବ ୩ ର୍ଦ୍ରୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଚ ଏବି
ଉପକ କଲେଜ ଯୁ ପ୍ରାଚ ନଇବା କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଥମବାଳ ବିଷୟ ବୋଲିମାତ୍ର ହେବ । ଅନ୍ତର
ଅନ୍ତରେ ମଲଦିଗୀମାକେ ବଜାନିବ ଉପରେ
ଶେଷୁର ଦେଖାଉଥିଲୁ । ଶୁଣିନ୍ ପ୍ରାଚ
କ ୨୦୦ ଗ ପର୍ମାଣ ଦେଇଥିଲେ । ସତର
ମତବ୍ସ କ ୨୨ ଗ ପାଥ ବରଅଛୁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା-ବେଦଜୀବୀ କଲେଜର ଜୀ ॥ ୧
ଶ୍ରୀ ଗତକର୍ମ ପାତ୍ର ହରିଅସ୍ତିତ୍ବେ । ଏଥର ଜୀବନ
ପରିବାର ଦେଇ ସବ୍ବା ଦେଖ, ଉପର ଦେଇ
ନେତ୍ରାନ୍ତି କହୁ କୁଳକର ଦିଷ୍ଟୁ । ଏ କଲେଜର
ପରି ଅବେଳା ଫର୍ମରୁ ଭଲ ଦେଖାଯାଇ ଗାହି

ଏଠା ମେଉଳିଶାଲଗୁଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟା
କଟୁରର ଦାର୍ଶି ଆଜି ଥିଲା । ଧର୍ମପତ୍ରକାଳୀନ
ଏଠାର ଓ କର୍ଜଲାର ଜାତ କହାଇ କଷ୍ଟକାର
ଅବେଳକ ଦବ୍ଦିଥିଲେ । ଗତ ମଜ୍ଜାଲବାର

ମର 'ଖୁବ ଅବ ଉଛୁଟ'ରେ ଏ ମନ୍ଦର ଶୁଭାଷିଷ୍ଠର ବନ୍ଦରକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ପ୍ରଦବ ସୁବାର ଜୋଇଥିଲା । କହୁବ ମର୍ ଏହି ବିନ୍ଦୁକଷେତ୍ରରେ ଅଟେବଳ ବେଅଇଲା ଶୁଳ୍କ ଦିଅନ୍ତି ସେଇଁ ଅଳବର ମାତ୍ରଙ୍ଗେ, ମାତ୍ରକି ଏହି ସହିର ଭାବର ବରନ୍ତି ବେଗାଳକୁ ମନ୍ଦରେ ଅଖରାଂଶ ଅଇଲା ଜୀବନ୍ତ ନାହିଁ ଓ ବେଶର ପ୍ରେସରାର ସେମାନଙ୍କର ଅଇନହାବା ଅବଶ୍ୟ । ଅଇନରୁଠି ବୌଣି ରୂପକଥ ଜୀବ ଦେବାର ନ ହୁଏ କେବଳ ତେବେରମାନ ଓ ମାତ୍ରଙ୍ଗେର ବ୍ୟୁତର ଦେଖି ଦ୍ୱାରାକାଳ ତୁଳନା ଏବଂ ଶକେବ ହେଲେ ଜୀବପ୍ରକାଶ ଭୂଲବକଥା ବା ଦୂରପରିଷା ନାମକା କରି ମନ୍ଦର ମୋହ ଦିଅନ୍ତି । 'ବନ୍ଦରକରଣର ମାତ୍ର ବା ପରିଷା ଦେବାର କେବଳ ହତର ପୁଲକ ଅବଳ ବରୁଷାର୍ଥୀ ମାତ୍ର ପୁରୁଷ ଶୁଳ୍କର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ମିହିଲମ୍ବାଲିଃ । ଅଭ-

କର ଖାଗ୍ନି ଏ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ନିଜନିଧିପଳ
କର୍ମଶଳ କୁଳର ଦ ଅନ୍ତି ଓ ଅବରେସମାଜ
ପ୍ରେସ୍‌ମୋକ୍ଷ ଦଣ୍ଡ ଦର୍ଶନ । ଜଣେ
କହୁଦଣ୍ଡ ଓ ଅଭିନନ୍ଦ ଅବରେସମାଜପ୍ରେସ୍
ଏପର କୁଳକ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ମାତ୍ର ବିକେଂ
ତାଙ୍କୁ ଶତରେବା ରେ ତେ ଅଭମାନକ ଲେଖା
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ମାନିଗ୍ରେଟ ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏପର ମୋକବମା ଏହି ଅବରେସମାଜ
ପ୍ରେସ୍‌କୁ ଆର ସଧରତ ଦେବ ନାହିଁ ! ମାତ୍ର
ପ୍ରେସ୍‌କ ବିବେଚନରେ ସେପରାର ମୋକ-
ବମାନାତ ପ୍ରତି ଉତ୍ସୁଖାର ଏତମ । ସେହିଠାରେ
ଆରମ୍ଭଗା ଜାଗମାନିଗ୍ରେଟ, ଚେଅବମାନ ଏବଂ
କର୍ମଶଳ ଅବରେସମାଜପ୍ରେସ୍
କର୍ମଶଳ ବିଦ୍ୟାର ବିଦ୍ୟାର ବିଦ୍ୟାର
ଜୀବନରେ ଦେଲେ ମାତ୍ରବିଦେଶାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖନ ଓ ସେ ଦ୍ୱାରା ମୋରୀ ଗଥାତ ଠିକ୍
ଆରମ୍ଭମତେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ହୁଅଛି । ଅଶାତ୍ମକୁ
ଚେଅବମାନ, ମାନିଗ୍ରେଟ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ,
ଅବରେସମାଜପ୍ରେସ୍‌କରାତେ ସପର ସମର୍ଥକ
କରୁଥାର ଅପ୍ରସର ହେବେ ।

ଶୁଣାର କହୁ । ନିଲରେ ପଚିବ ଅର୍ଥାତ୍
ସୀ ୧୯୦୫ ମେ ମାରରେ ସେବେ ଛମିରେ
କଥା ଉଦ୍‌ଦିଲ ଦୋଷାତ୍ମକ ଏ ଦୃଢ଼ ବର୍ଣ୍ଣ ଏକ
ନବ ବା ଝର୍ଣ୍ଣର ଦାଶବାର ସେବେ ଜମ୍ମେରେ
ବୟା ରୂପ ଦୋଷାତ୍ମକ ସବହାର ଘର୍ଯ୍ୟୋଗକୁ
ଚାହା ନିଯମ ଉତ୍ତାର କଲ ସଥା—

କଳିତକଣ୍ଠ ପୁଷ୍ପବନ୍ଦ କଣ୍ଠରେ
ହାତଧାରୀ

କର୍ତ୍ତା	ମା ୨୨୪	୧୨୦୦	୨୨୮୮
ବାରେସର ମା	୨୨୩	୧୨୦	୨୦୦
ଅଳ୍ପଲୁଳ	ମା ୧୯୦୦	୧୯୦୦	୧୪୭୦
ପୁଣୀ	ମା ୧୯୨	୧୨୫୮	୧୫୪୦
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିଷ୍ଠାନ	ମା ୧୨୨୦	୧୨୦୦	୧୦୨୪୮

ଅଳ୍ପାଳ୍ପି ଥରେକ ପରିଷଳ ଯର ତପାଳ
ଦୁଇ ପରିଷଳ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହୃଥିଲ ସଥା ଆଶ୍ରମ
ଓ ଶାଶ୍ଵତ ବର୍ଣ୍ଣପାଳରେ ଏକ ଦୈମନ୍ତିତ ଚି
ରାତା ଶିତକାଳରେ ଗୋପ ହୃଥିଲ । ସବ-
ତାରୁ ଗାଲିକାଳେ ଦୁଇ ପରିଷଳର ମୃଥକ
ଦେଉଥ ଥିଲ । ମାତ୍ର ଧର୍ମସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଉପରେ
ଦୁଇ ପରିଷଳର ମୋପ ଜନେ ଲେଖିଲ । ଦୈମ-
ନ୍ତିତ ଥରେଯା ଶବ୍ଦ ପରିଷଳର କୃତ ସତଳ
ଜିଲ୍ଲରେ ଅଧିକ ଏକ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଚିତ୍ରରେ
ଏଠମାତ୍ର ଆଶ୍ରମ ପରିଷଳ ହୃଥିଲ । ଗାଲିକାଳୁ
ଦେଖାଯାଏ ଗେ ତୀରାଳ ନମରିବିଛ ଅର୍ଥାତ୍

ଦର୍ଶକ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଆମେରିବରରେ କପାଳ କୂର୍ମ
ଜଗାନ୍ତ ଜଗା ଓ କମେ ଜଗା ଧର୍ତ୍ତ କର୍ତ୍ତମାନ
ମାର ମାତ୍ର ଉହଅଛି । ଦେବଙ୍କ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଓ
ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟବରେ ଦୃଢ଼ କି ହେବେବେବେ ବିଧେସ
ଜଗା ହୋଇ ନାହିଁ । ମୁଖଲବନରେ ତରକ-
ତଳୟା ବିଲଙ୍ଗ ଲୁହାରେ କୁଳ ସ୍ତରୀଯ ସହାୟେ
ଜଗାନ୍ତ ପଞ୍ଚରେ କିନ୍ତର ଜର୍ଦାକ ସହାୟେ
ଦୟା ଧସଙ୍କ କର କହିବେ ଲିଗା ବୁଝାଇ
ଦିକ୍ଷକା ଅଭ୍ୟାସ ଶିତ ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ତେଣୁ
ଜଗା କୃତର ଅଦର କାହିଁ ଓ ବିଲଙ୍ଗ ଲୁହା
ତଥ ଶତପତ୍ର ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ହୂର୍ବର ସୁଦେଶା-
ଭାବ ମନରେ ଜାଗ୍ରତ ଓ ହେଲେ ରକ୍ଷା
କାହିଁ । ଅଭ୍ୟକ ଜମଦାର ପ୍ରଜା ସମସ୍ତଙ୍କର
ଅତ୍ୟାନ୍ତ ଧସଙ୍କ ପରି ଦୟା କୃତରେ ସଥେତତ
ମନେ ଘୋରୀ ଦେବା ଏହାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲେ ।

କଣ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରସିଦ୍ଧକୁଟି ବିଜ୍ଞାନର
ଏତ ସତ ୧୯୦୦ ବୀଳର ଅପ୍ରେର ମାସଠାରୁ
ସତ ୧୯୦୫ ବୀଳର ମାରଗମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆଇବର୍ଦ୍ଦିର ବିବରଣୀ ମାତ୍ରବର ବଙ୍ଗେଷ୍ବର-
କୁର ମନ୍ଦ୍ରବନ୍ ସହିତ ଚଲିଥିବା ଘେରେଟରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲି । ସେହି ମନ୍ଦ୍ରବନ୍ରେ

ଶ୍ଵାସ୍ମୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ଅଛି କି ସେ ଦିଲ୍ଲିଗର
ସାଧାରଣ ଶ୍ଵାସ୍ମୀ ସନ୍ତୋଷଜୀବି କି ଥିଲା ଏହି
ତହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ୧୯୦୭ ମାର୍ଚ୍ଚର ଅବସ୍ଥା
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅପ୍ରିଭାବର ଥିଲା । ଇଲ୍ଲ ବର୍ଷା ଲକ୍ଷ
୫୭ ଦିନର ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳବର୍ଷାନ ଅନୁଗ୍ରାହକେ
ପ୍ରଭାବଜୀବ କାହାର ମୂର୍ଖ ହୋଇଥିଲା ଏହି
ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବଜୀବରେ ୫୦-୫୫ ଟଙ୍କା
ସଂଶୋଧ କିମ୍ବା ରେ ୪୦-୫୦ ମୂର୍ଖ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଧିକାଂଶ ମୂର୍ଖର କାରଣ କିମ୍ବା ଏହି ଏହି
ସ୍ଥାନରେ ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବର୍ଷ ଉପ୍ରାପ୍ତ
କରିଥିଲା । ଯେଉଁ, ମର୍ମିଦାବାଦ ଏହି
ସଂଶୋଧରେ ପ୍ରଭାବର୍ଷ ଲୋକବନ୍ଦଙ୍କର ଅନୁ
ଧାରରେ ଜଳବ ଦର ଜଣା ଏବଂ ମୂର୍ଖଦିବର
ବଢ଼ିଥିଲା । ଧଳେ କଥାପାଇଁ ଓ ସଂଶୋଧରେ
ଜଳବାନ୍ତ ମୂର୍ଖ ଅଧିକ ଥିଲା । ବର୍ଷାର ପାଇଁ
ବର୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷରେ ସଂଶୋଧରେ ଏହି
ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟନା ଘଟିଥିଲା ଏହି ଏଥିରୁ ସେ
ସ୍ଥାନର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥାତ୍ବର ଅବସ୍ଥା ଏହି
କିମ୍ବା ପ୍ରେଗରେ ସେ ସ୍ଥାନବାସିଙ୍କର ଜୀବନ
ପଞ୍ଜିଯି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶୋଭନାୟ କିରାର୍ଥର ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିଲା । ଏବେଳେ ଆଶା ବରତ୍ରୀ କ
ଅଛି ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏମନ୍ତ ପାଇଁ
ବନ୍ଧାର ବିପ୍ରାଦିତ ଜୀବାୟ ଅବଳମ୍ବନ ହେଉଛି
ଅଛି ଏହି ଜଳ ନିର୍ମିତ କାନ୍ଦୁର ପ୍ରକାଶ

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା କବ୍ରାପ ଉଦ୍‌ଧରଣରେ ଏହି
ଅସମ୍ଭାବନା ଅବସ୍ଥା ଥିଲେ ଉତ୍ସମାଗରେ
ଲାଭବ ହେବ । କବର୍ତ୍ତମେଘକର ଅଧ୍ୟସ
ବାଣୀ ସଙ୍ଗଳ ହେଉ ଅମ୍ବେଲାନେ ଏହାର
ଦାମନା ଦରୁ । ମାତ୍ର ଦୂରେର ଉତ୍ସମ୍ଭାବେ
ପଢ଼ି ବ ୨୦ ଟଙ୍କା କା ଚକ୍ରକୁ ବାଲକୁ ଜଳ
ନିର୍ମିନର ବାଟ ଅବସେଧହାର ଏହି ସମସ୍ତ
ଅନୁକରେ କ୍ରିଯା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାର ମୁହଁରେ
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଜାଖିବା ଲେଖନ ଲେଖା ଓ
ଦର୍ଶିତା ଏବଂ ବଜ୍ରୀୟ ବିବରଣ୍ୟାପତ୍ର ସମ୍ବାଦରେ
ପ୍ରକାଶକାଳୀ ଗୋରେ ଘୁରୁଟି କବର୍ତ୍ତମେଘକର
ଗୋରେରେ ଅଧୁନାବା ଏହି ଗତ ଦେବତାଙ୍କ
କର୍ଷ ଦେଇ ଅଭିଭାବର ଅର୍ଥକା ଅବସ୍ଥା ଭାବ
ଦୋଷହିତା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏ ସର୍ବାଳ୍ମୀକୁ ବହୁବ ପ୍ରବିହାର
କାର କୋର ତାହିଁ ଏକ ବାର୍ଷିତ ନବତାକୁ
ମୁନ୍ଦୁ ଦୃଢ଼ି କେଉଁଥିଲା । କିମାଗର ଏହି ଅକର୍ମା
ମନ୍ତ୍ରମୁକ୍ତରେ ଦେବେକ ବର୍ଷରେ ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ
କିଳାଟ ଦେବକାର ହସ୍ତ ଦେଉଥାର । ସମାଜେ
ତିବି ବିବରଣୀର ଅନ୍ୟତ୍ଵାତ୍ମକ ଜାଗାଯାଏ ସେ
ସେହି ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଫସଇଲ ଅବସ୍ଥା ଭାବ
ମୁକ୍ତ ସୁତ୍ତରେ ଅଧିକ ମୁନ୍ଦର ତାରକ ଅଭାଗକ
ନ ଆଏ ଦେବକ ଅସ୍ତ୍ରମୁଖର ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ।

ବାଲେ ଶରକେ ପ୍ରେଟ୍‌କାନ୍

୧୭ ପୋତକାର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଜାଗରେ ଦଳୀଳ
ଶେଷିଣୀ ମାନ୍ୟକର ସଇ ପ୍ରେଜର ବାହା-
ରୁଚ ବାଲେଖର ବନ୍ଦରେ ବିବା ଦିନ କବ
ନିମ୍ନ ଶେଷିଣୀ କିମ୍ପେକଥର କାମକ ଜାଗର
ଆଗାର ଦ୍ୱାର ଉଦ୍‌ଘାତନ ବନ୍ଦରୁଲେ । ଯେହି
ବାର୍ଷୀ ବାହାର ଶୁଣୁଗମନର ଏହି ମାହ
ଅଛିପ୍ରାୟ ଶୂନ୍ୟ ଏହି ବନ୍ଦରୁଲୁରେ ଜାଗର
ଆକାଶରେ ଗୋଟିଏ ମନୋଦର ଅବ୍ୟାହନୀ
ମଧ୍ୟ ରଚନା ହୋଇଥିଲା ଏହି ନମରବାହୀ
ଅନେକ ରଜ୍ୟପେଣ୍ଡିନ୍ ଓ ହେଣ୍ଟିଯୁ ଦେବ
ଲେବ ଉତ୍ସବରେ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ
ବନ୍ଦରୁକୁ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରୁରଙ୍ଗର ନବାବଙ୍କା
ଶୁଣୁଗମନ କରିଥିଲେ । ଲାଟ ମନୋଦରୁ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସବ୍ୟାକହର ନମ-
ସାବଦ କୁଣ୍ଡଳ୍ୟାତ ଆସିଥି ହେଲାବୁ ଜାଗର
ଦେବକୁରତୀଥ ଦେ ଦାଗଦୂର ତତ୍ତ୍ଵାଳୟର
ଉତ୍ସବ ପାଠ କରେ ଏହି ଜଳମାଳିତ୍ତ୍ଵ
ସହେବ ସେ ସମ୍ମରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦରୁ
ପ୍ରତାଙ୍ଗ ଦେଖି ମାନ୍ୟକର ଅଭ୍ୟାସମ୍ମର୍ମ କରିଥିଲୁ
ଅନ୍ୟ ପେଣ୍ଡାଲଗାର ଅନ୍ତରେଖ କରେ । ମାନ୍ୟ
ବର ମନୋଦରୁ ଯହୁରବାରେ କୁଆର ଗୋଟିଏ
ଦେବକା କଳନ ହେଲା ଯମା ପ୍ରାର୍ଥନ ତଥା

ଏହି ଦୟୁରକ୍ଷଣ ମହାରାଜା ଏହି ବୃଦ୍ଧ ନିର୍ମଳ
ତେ କଣେଥିଲା ସାହାରୀ କରିଥିଲୁକୁ ତାହାକୁ
ଅଛିବାତ ଦେଇ ଦିନରେ କି କାଳେଯରର
ଆଶାର ଅଛିଲୁ ସବହାର ଶାହାରୀ ବର-
ଦିନରୁ ଏବି ଏଣ୍ଠିବ ବର୍ଷର ତନଶାବେଶର
ରେ ଉପରବାହି ଉପରେ ଚାହିଁଲା । ଖାନ୍ଦୁ
ଗ୍ରାହିବ ଧାରେବ କରିଛନ୍ତିକବଳ ମୁଖରେ
ଦୋକ ପ୍ରତାପ ଏବି ତାହାକୁ ଖାଣାର ପ୍ରସଂସା
ବର ତାକୁ ରାଜାଙ୍କର ଫୁଲ ପିଲାଇବା ହାର୍ଯ୍ୟ
ସମୀକ୍ଷା ଦିଲେ । ତତ୍କାଂ ସେ ତମେକୁର ମାହେ-
ବନ୍ଦର ତୋଟିରୁ ଉପର ହରି ସେଠାରେ
ଲମ୍ବୋଗ । ଜାଗିଲୁ ଅପରଦ୍ଵା ଗା ଗା ଥିଲ-
ସରେ ବୁନ୍ଦିମୁଗୁରୁ ଏବି ସେଠାରୁ ତାହାଜରେ
କଲିବଗାର ସାହା ଦିଲେ । ସହା ବାହୁଦୂରକୁ
ଫଟିବ ଫଟେଟ ଏହି ତମେବର ମାହେବନ୍ଦର
କୁହା, ମାନେବର ମହୋଦୟକର ଭାବର
ପରି ଗର ଓଜପ୍ରାଣ କରିବନ୍ତିଦିରେ ପ୍ରତାପିତ
ଦୋଷାଙ୍କ । ବର୍ଷର ସାର ମର୍ମ ଏ ପରେ
ପ୍ରତାପ ବରିବାର ଲଜ୍ଜା ବହିଲା ।

ଶେଷ କରନ୍ତୁ ଗ୍ରେଜ୍‌ରେ ମାମକୁ !

କରୁଥୁବାର ଆପ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧକଲାର ମାନଙ୍କରେ
ଦ୍ୱାରା ତୋରିବ ପ୍ରଧାନ ବିଗ୍ରହପତନ କିମ୍ବା କରୁଥୁବା
କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧକଲାର ଅତ୍ତମ୍ଭେନେଟ ହେବରକ
(ପରିଚାର କାର୍ଯ୍ୟକାର) ଜଣାଇଲେ କି ବିଶ୍ଵ
ଯତ୍ତ ମହୋତସ୍ତମ୍ଭର ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟପୂର୍ବବଳୀ ଓ ଅସାମ
ପଦ୍ମମେଣ୍ଡକୁ ଜଣାଇବାରେ ହାତୁ ବଦ୍ଧମେଣ୍ଡ
ଦେଇ ପରମର୍ମରେ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲା ।
ଅହେବ ଏ ମୋତବମା ବହୁତାବେ ଫେରୁ
ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲା । ପ୍ରଧାନ ବିଶ୍ଵବିଷୟ
ମହୋତସ୍ତମ୍ଭ କହିଲେ କି ଅମ୍ବ ବିଦେଶଜାରେ
ଏହି ମୋତବମା ବର୍ତ୍ତିତ ବାପଦ୍ମବାହୀ
ଅନୁଭବରୁପେ ମିଳାନ୍ତିର ଦୋଷଗଲା । ଅମ୍ବ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିତ ବିଦା ଉଚ୍ଛିତ
ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କଥୁଅଛି କି ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟର ପାଞ୍ଚମା ସ୍କଲାପ ପ୍ରତିକି ହର୍ଷ ସବାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉପର୍ଦ୍ଧବାର ତେ ଗୋପନୀୟ
ଦୋଷଗତି ଉଚ୍ଛିତ ତୌରେ ଦେଇ ଓ ଅବାକ
ଦିଲ୍ଲିବିଷୟ ଦେଖି ଓ ଉଚ୍ଛିତ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଯାହା ବିନେବନା ଉପର୍ଦ୍ଧଗତି କହିବେ ଅମ୍ବ
ଦେଖି ଅଛି । ମୋତବମାର ଏହି ପରମାଣ ଅବର୍ଦ୍ଦିତ
ଅନୁଭବରୁପରେ ଅଛି । ମହି ତ ୧୦ ଏ ବର୍ଷ
ଲୋକ ଅବାକରରେ ଜୀବ ଦାକମାଦକର
ମନ କବିତରେ କହେଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏହି
କୁଳ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ମର ଧର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏହିର
କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରରେବର ଜୀବନ ଏକାନ ଉଚିତ

ଦେବତାଙ୍କିରୁ । ବନ୍ଦି ମହିମାର ଏବଂ ଉତ୍ସବ
ଦେଇ ଛଲ ପରିଚନରୀ ଅଧାରଗଠାରୁ ବାଜ
ବୋଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାମଳ ଲାଭି ବା । ସହିତ ତଥା
ନୁହେ ଏକ ବହୁରେ ସାମାଜିକ ଥର୍ଟ ବ୍ୟସ
ହୋଇ ଚାହିଁ । ବଦ୍ରମେତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ
ପରିଶେଷରେ ଅନ୍ୟାୟ ପାଇଲେ ସତ୍ୟ ମାହି
ରେଣ୍ଟ ମୋକାରକାରେ ସେଇବ କ୍ଷମ ସବ୍ରି
କରୁଳ ବାହା ଏ 'ହସ୍ତରୁ ବରେ । ବହୁରୂପରେ
ମତସ୍ତ୍ରୀଯ ଓ ମାନୁଷଙ୍କ ଅଛି । ପ୍ରକାର ଏହା
ହୃଦୟ ଦେବା ମୋଘିବାକୁ ବକ୍ଷମେଷର
ମୋର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ । ଅନୁଭବ ଏଥର ପ୍ରକିଳିଖାଳ
ଅବଶ୍ୟକ । ଏହି ମୋରଦିମାହ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କର
ଦ୍ୱାରାପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଧିକାର ଅପେକ୍ଷା ଏଥର
ରତନାହୀନ ରବର୍ଣ୍ଣିମେଣ୍ଟ ଭବ କର୍ମବ୍ୟସର
ସେଇ ଅସମ ଗୋଟିଏ କୋରାଅଛି ଅନୁମାନର
ଦିବେରତାରେ ଭାବୀ ଅଧିକତବ ଶୋଭନୀୟ
ଅଛେ । ରବର୍ଣ୍ଣିମେଣ୍ଟ କିଛି କର୍ମବ୍ୟସର ସମ୍ମାନ
ରକ୍ଷାର୍ଥୀ ସହଦୀ ଯତ୍କବାକୁ ଏବଂ ଭାବୀ ଅନ୍ୟାୟ
ନୁହେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବର୍ଣ୍ଣନାକେ ଅତ୍ୟ
ମଧ୍ୟତ ବନ୍ଦାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରନ୍ତି ମେଗା
ଦଲ୍ ଉଚିତ ପର୍ମା ଦେବା ରବର୍ଣ୍ଣିମେଣ୍ଟର
କର୍ମବ୍ୟସର ଅଛେ ।

କୋରିଲ୍ ପ୍ରକାଶନ

ପତ ଗାସ କା ୩୯ ରଙ୍ଗ ଚିନ୍ହବାବ ଅଧି-
ବନ୍ଦରେ ବଳିଦାର ଶାର୍କର ଦଲ ଅଣ୍ଟାକହା-
ରେ ବଜ୍ର ବଜ୍ରର ପ୍ରକଳାଦ ମିଳେ ସୁଖ
ଗୋଟିଏ କିରଣ ସର୍ବ ବୋନ୍ଦିଲ । ପ୍ରାୟ ୨୦-
ଦଶବ ଲେବ ଏବଂ ତ ହୋନ୍ଦିଲେ ଏହ
ବେମାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାବା, ବଜ୍ରରୁଷ, ମର-
ମନ୍ଦିରିତ ଉତ୍ତାଦ ପୁଷ୍ପବଜଳ ତଳ ସମ୍ମଦ୍ର
ସନ୍ଧ୍ୟାରକ ପ୍ରଦଳିତ ଥିଲେ । ଦ୍ଵିତୀ ହେଲୁଛିଲେ
ଏମନ୍ତ ଦରକ ହୋନ୍ଦିଲେ ଯେ ଅତେବେଳେ
ଜୁଡ଼ା ହୋନ୍ଦିଲେ । ଏହ ପ୍ରାଚୀର ସମସ୍ତବାର
ଶୁଣିବା ଅଧିକ ଫିବେରମାରେ ଉଠିଲାଯେ
ଜଣ୍ଯ ସର୍ବପତି କରିଥିଲେ କେ ଜିନ୍ଦା କଲ୍ପା-
ମାତେ ଏକରୂପ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଉପରୁତି ଓ
ସମ୍ରକ୍ତ ଦରିଥିଲେ । ପ୍ରଧାନ ଓ ଦୃଦହ ସରକ
ସର୍ବପତି ମାନମାୟ ଜୀବତା ପଥାନ୍ତମୋହନ
ମୁଖ୍ୟମା ହୋନ୍ଦିଲେ । ସେ ଏହ ମନ୍ଦିର
ଦକ୍ଷତା ଦିଲେ ଓ ବଜ୍ରବଜିମନଦ୍ୱାରା ହବତାର
ହୁଏଇବା ଦରିଦ୍ରବାହାର ପ୍ରେତ୍ର ଅଣ୍ଟାରୁ
ଏହଙ୍କ ଜୀବ ହୋଇଲାକୁ ଆଜା ମୋହନ ତାଙ୍କ
କାବ ଜୀବି କାହିଁ । ସେ ଉପରେ ଅଭିନ୍ଦିନ

ଏହି ଭୌରେ ପାଇଁ ପାବୋର
ଦୀନର କୁହେ ତା ଏହି ଦୀନର ପ୍ରତିବାଦ
କମଳେ ଆଜି ସବୁ ଦେବାରୁଙ୍କ ଏହି କଲାର
ଦାଳାଶ୍ଵାକରୁ ବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀହାରୀ ପ୍ରତିବାଦମାତ୍ରେ
ଅଧିଅନ୍ତରୁଣ୍ଟିରୁ । ଧୀରଜ୍ଞକରେ ହୃଦୟ କଣାଇ
ଦଂସକ ବଚନ୍ତିମେଖଠାରୁ ସ୍ଵଭାବର ପାଇବାକୁ
ଆଶା କରୁ । ଆପର ସୁଶୋଭା ବ୍ୟକ୍ତିଜ୍ଞ
କ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ତାବମାତ୍ର ଉତ୍ସବର ଓ ସମର୍ଥକ ହୋଇ
ଏହିମତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା କି (୫) ଆପଣ
ମୋରର ସାହେବ ଜୀବିତ୍ୟ ସେବେଚନ୍ତେ ଏହି
ଜୀବିତ୍ୟ ମଲିତ ସାହେବ କିମ୍ବା ସେବେଚନ୍ତେ
ବିମ୍ବିତ ହେବାର ଘନଗତ ହୋଇ ଏ କଲା
ବଢ଼ି ଧଳନାର ଦୋଷାନ୍ତରୁ କି (୬) କଲା
ଦର୍ଶନ ହେବୁ କଲାଶବିମାତ୍ରେ କିମାନ୍ତ ଆହୁ
ତ୍ରୁଷ୍ଣ ଏବି କାହିଁକିମାର ଦୋଷାନ୍ତରୁ ଏବି ତାହା
ନିବାଲଣ କିମନ୍ତେ ଏ ସବୁ ବଚନ୍ତିମେଖଠାରୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛି କି ପାରିଥିବା ମେଧାର ଆପଣ
ଅକୁଣ୍ଡାରେ ବଜା ସ୍ଵଦେଶ କିମନ୍ତେ ପାହ୍ୟାନ
ଓ କମ୍ବେ ପାହ୍ୟା ଜଣେ ଜବନ୍ତିରର ସୃଷ୍ଟି ଦେଉ
ଏବି ତାହା ହୋଇ କି ପାରିଲେ ସିମ୍ପୁ କଲା
ଲାଖି ସମ୍ମାନ ଏବଳର ଆପରଦର୍ଶନର ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ
ରଖାଗାର । (୭) ଏ ବିଷୟର ଅଧେ
ବଢ଼ି ପାହ୍ୟା ପ୍ରମୁଖ ଏବି ତାହା କଲାପ୍ରକାଶକ
ମେଧା ସେବେଚନ୍ତେ କିମନ୍ତେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
କରିବା ତାରଣ ମୋଟିଏ ତମେଣୀ ନିଯକ ହେଉ
ଅଚ୍ୟତକ ସରପତିକୁ ଧର୍ଯ୍ୟକାଟ ଦାଖାଇ
ସବୁ କଲା ଦୋଷମୂଳ । ଏ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ,
ଅବନ୍ତି ଶାନ୍ତିକରେ ଓ ସୁବନୋକପ୍ରମେ
ତ୍ରିଷାହ ହୋଇଥିଲା ଓ ବଜାମାନେ କେବଳ
ଦେଶିତ ପ୍ରମଳିତର ବଜାବା କରିଥିଲେ
ଦେଶିବା ବଜାନ ଏକିତ ଦୋଷିତ କଥାର
ଅନୁଭାବାର ହେଉ କି ଅଧିକ ପାତ୍ରକରେ ବଜା
ବାହିକର ପ୍ରକଳାତ ଯଥାର୍ଥ ଅଛନ୍ତି ଏବି ବଜାର
ସୁହିନ ଦୟବା ବଚନ୍ତିମେଖଠାର କର୍ତ୍ତା
ହେଉଅଛି ।

ବଳିବଗାର ସମ୍ପଦକୁ ପ୍ରତାନ ରେ
ଥର୍ବୁ ସେଇବାଦେବେ ହେବେଜିବ ହୁଏ
ଦିଲ୍ ବିଶ୍ଵମାରିଲାଙ୍କ ମାର ଆରିଯ ଦକ୍ଷବନୀ
ଆଜା ରହୁବରେ କୁହଙ୍ଗେ ଖେପାରୁ କନ୍ଧଖୁବୀ
ରମାତେ କାଣ ଯେତ କାହାର ହେବେ
ଲୋହକ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ପ୍ରହାର ଉତ୍ତବାହାର ପାହା
ହେବେଯଥୁବେ । ଫନ୍ଦବଜା ଏ ବନ୍ଦିକେ
ମମଳ ମୋତବନ୍ତା ହେବ ଏହି ବାହାଦେବରେ
ପରିଚ ଦାହତ ପ୍ରତାନ ପାଇବ ।

ଅନ୍ତରେ କୁଳକଷ୍ଟୁର ଅଶକା ।

ଶୁଭକର ଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସେପର
ହିଂଥିଲା ଏହି ସେ ପରମାଣ ଶୁଭକ ସାହିତ୍ୟରେ
ଉପରାଜୀ ହେଉଥିଲା ତାହା ଦେଖି ଦୟା ଦେ-
ଇଥିଲା ଯେ ଶୁଭକରରେ ଉପରାଜୀ ମୀମାଂସର ବହିକ
ବାହି । ଅଚକ୍ରି ପୋଷ୍ଟେ ଓ ନୀତି କର ସବୁ
ଲାଗିଥିଲା । ଦେଇଥି ଫରୁଳ ଚେତିକୁ ବଳ ଉପରେ
ଦେଇଲେ କଷ୍ଟ ଓ ଲାଗବ ଦେବ । ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଧୂମେ ଜଳ କଷ୍ଟ ମେହିବାର ଆଖା
ତାହା । ଶୁଭକର ଦର ଏ କମରରେ ଦୁଇ
ବର୍ତ୍ତମାନେ ଟେବାକୁ ସେ ଏ ର ଓ ଦୋହାନୀ
ମାକେ ସେ ଏ ର କରି ଦେଇଲା । ବଳକଣ୍ଡ
ଠଳକ ବିଶେଷରେ ଯାହା ସେ ୧୯ ବର୍ଷ
ସେ ୧୦୨ ବୁ ଅଧିକ ନୁହେ । ଏବଂ ବଳିତଥା
ମନେରରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର କରି ପ୍ରାନର ସାଧାରଣ
ଶୁଭକର ଦର ଏହିପରି ଲେଖାଥିଲା ଯାହା—
କଟୁକରେ ସେ ୧୧ ମୀ., ମରେଇବରେ
ସେ ୨୦ ଲ, ବଢ଼ୁଅରେ ସେ ୨୭ ଲ, ଅବଶ୍ୟକ
କରେ ସେ ୫୫ ଲ, ଧୂରେ ସେ ୧୯ ଲ,
ଅନୁଯାୟୀ ସହରେ ସେ ୨୮ ଲ ଏବଂ ବରସ-
ତରେ ସେ ୨୭ ଲ । ଏହା ସମୟେ ଜୀବନକୁ
ଯେ ସରବାହୀ ଦର ଯାହା ଲେଖାଯାଏ ତାହା
ସିଂହାଳ ଥାଏ, ଲେଖେ ତାହା ପାଇଁ ମାହି ।
ବିଶେଷତଃ ଶୁଭସ ସରବାହଙ୍କ ଶାରୀର୍କ ତାହା
ଦେବେ ସାଠେ କାହିଁ । ସେହି ଘନେତକୁ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ବିଶ୍ୱାସର
ଅଧିକାରୀ କଲାରେ ଧରି ଦୁଁଝେକ ଓ ପୁରୁଣ-
ସ୍ଥାରେ ସାଧାରଣ ଶୁଭକର ଦର ତଳ ହୋଇ-
ଅଛୁ ବିଶେଷର ସିଂହାର ଓ ଶୁଭକରରେ
ଏତେ ତଳ ଅର୍ଟାହି ସଥାକିମେ ସେ ୨ ଲ ଓ
ସେ ୫ ଲ ଦୋହାଥାକୁ ॥ ମେଦିମାୟରେ ମମ
ସେ ୧୦ ଲକୁ ଅଧିକ ମଳି ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାପ-
ନେତ୍ର ଦୂରଶୈସ୍ତ ହୋଇ ଯିବାକୁ ବାକରମାତ୍ର
ତାହା ପ୍ରଭାତର ଦର ତଳକା ମନେତରେ
ପ୍ରକାଶ ହେଉ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ ଶୁଭକରର ଦର
ଅର୍ଟାହି ତଳ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରକାଶ । ପାଇତଃ ଯେ ସ୍ତରର ମନୁଷ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧ
କଲେ ବମେଲ ପ୍ରଦେଶାବଳରେ ଦୂରିତ
ହିଂଥିଲା ଏହି ବଜାଗାର ଧାର ଶୁଭକର
ଦିଶେତ ପ୍ରାନମାତକରେ ଦର ବହିଥାଲେ ହେ
ପ୍ରଲେ ଏହି ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ପ୍ରଦେଶରେ ଅନୁଯୁଦ
ହେବା ଅନୁଯୁଦ ନୁହେ । ଏହା ଧାର ଶୁଭକର
ନାହିଁ କିମ୍ବା କୋଳଥ କିମ୍ବା ପିପିଲ ସବୁ ଦୂରିତ
ହୋଇଥାଲା ଏହି ଅଧିକାରୀ ଲେବ ଏହି ସମୟରେ
ପେଟ ପୁର ଆହାର ଧାର ନାହାନ୍ତି । ବାଲେଇ
ମ୍ବାନଗାତରରେ ଦେଖିଲୁ ବେ ସେଠାର

ତଳେକୁର ମୋଷସଙ୍ଗ ସମ୍ମରେ ଏହି ଶ୍ଵାଚର
ପ୍ରଜାର କଷ୍ଟ ଦେଖି ଆଦାଯି ଦାର୍ଯ୍ୟର ସୃଜନାର
କରୁଥାନ୍ତି । ଏହଳ କିଲାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ
ଦେବତା ଏ ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ
ଦିନର ଗାଁତ୍ତୁ ଓ ପ୍ରତିଧାର ବିଧାତା କରିଥି
ଦାରା ଅନୁଯୋଦିତ କରୁଥାନ୍ତି । ଲଳ ଏହି ଅନ୍ତିମ
ଦିନରୁ କଷ୍ଟ ଏହି ସଙ୍ଗରେ ପଞ୍ଚଥିବା ପ୍ରକାଶ
ମୋଷସଙ୍ଗ ଦାରା ଶ୍ଵାନରେ ପରିବତ ପରିବ-
ଶୀର ପଦ୍ମାକାର ଏହି କୁତଳ ପୁରୁଷଙ୍କ ଖୋ-
ଲାପକାର ଜ୍ଞାପନ୍ୟକୁ ସମସ୍ତ ଦିନିଥିବା । ଏ
ଦାର୍ଯ୍ୟର ମୂର ଲାଗି ଗର୍ବକ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ତିମ
କଷ୍ଟରୁ ରହି ପାଇବେ ଏହି ଏ ବର୍ଷ ଓ ଭବ-
ିତରରେ ଲଳକଷ୍ଟ ଦୂର ହେବ । ଏଥିପାଇଁ
ସରବାଲକ ଦାତରେ ଯେତେ ଠକା ଖରଣ
ଅଛି କିମ୍ବା କଲେକ୍ଟରମାନେ ଲେଖିଲେ ଅନ୍ତିମ
ସ୍ଥାନରେ ତାହା ପାଇ ଶାନ୍ତି ଦାର୍ଯ୍ୟର ମୁଣ୍ଡ କରି-
ବାରୁ ସମ୍ମ ହେବେ । ଏପରେ ଅଧିକ ଠକାର
ପ୍ରମୋଦକ ହେଲେ ଦୁର୍ବେଶ ଆଦାଯି ବିଧ ଅନ୍ତି-
ମାରେ ତାହା ସମ୍ମରେ ହୋଇ ପାଇବ ।

କୋରମ୍ବ ଧର୍ମଶଳ ।

ସୁଧାରେ ବାବୁ କହାଯୁନିଲୁ କୋଗଲୁଛି
କଥାଦ୍ୟତାରେ ସେଇଁ ଧର୍ମଧାଳା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବା କୁରି ଉଦ୍‌ବେଚ୍ଛା କଥା ହାର୍ଯ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ବଜ୍ରେଶର ପଦପତ୍ର ଦରେ ସେ କରିବାକୁ ଅସ ସମାଧା କରିଥିଲେ ତାଦାର ଅଣ୍ଟିବ ଉପୋତ ଆମାଦି ଦେବମୟରେ ପଠିବ ହୋଇଥିଲା ସେହି ଉପୋତେ ସାର ମର୍ମ ଏହିକି ସବ ଧ୍ୟାନ ସାର ରଥପାତାପରମ୍ୟ ରେ ଘୁରିଲେ ଓଳଇତାର ଦୟକର ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥିଲା ଓ ସହମୁଖ ଯାହାର ମର୍ମପତିଥିଲେ । ସରବାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦିନିଶନର ସେ ବିଷୟର ସ୍ଵାମୟ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ତର ସନ୍ନ୍ଯୋଗଜଳକ ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକର ବିଷାଗରକ ଅଗ୍ରବ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର, କଣ୍ଠା-
ଶୁଣେ । ତାବଳ ମହାଶୟରେ କଷ୍ଟ ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ସୁଧାରେ ଯାହିବ ଯାହି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥମ ଏବ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣକର ତର ନିର୍ମାଣାର୍ଥୀ କୁ କଲାର ଦଳ, ତାକ ବସକାର ମହା ପ୍ରତାଙ୍ଗ ଦରେ ଏବ ସବ ଧ୍ୟାନ ସାରଲେ ସେହି ଦଳ, ବଜ୍ରେଶ୍ୱର ତମେଶତରଙ୍ଗ ତାମରେ ବଜ୍ରାଳକାଳରେ ଜମା ଦେଲେ । ପରର କରିବା ଓ ଉତ୍ସାହମେଟ ଲଭ୍ୟାତି ଦେବାରେ ନାନାବଳ ଦେଇ ଜମେଇ ମୁହଁ ସହିତ ଟିକ୍ଷଣୀୟ ଲୋ ଖରତ ପତିକ । ଅବଶିଷ୍ଟ ତଳା ସମାଧି ଦାଗାଇ କିମ୍ବାକୁ ପହି ଯିବା କୁ କେତେ ଅନ୍ତର ୫୦ ଦଳାର ତଳା ଦାଗ କରେ । ସରର ଶେଷ ନାନା ଉତ୍ସାହମେଟ ଲଭ୍ୟାତି ମହିନେ

ହେଉ ଦେବେହାଳ ବାହାରଙ୍ଗଳ ଏକ ସତ
୧୯୦୪ ମାର ଶୁଭ୍ର ମାରରେ ଧର୍ମଶାଳାର
ନିର୍ମିତ ଚାର୍ଯ୍ୟ ଟ ଲଙ୍ଘନୀ ଦେବେହ ଶେଷ
ହେଲା । ଏଥରେ ଏହ ବଜାର ପାର ଅଛି ଏହ
ଅଭିଭାବରେ ଗୋଟିଏ ପଡ଼ାଇଥ ଅଛି । କୃଷ୍ଣ-
ରେ କଳ ବରସାର ଯେ ବଜାର ଜଳ
ଦଢା ଦୋହ ସାହକ ବାବଦାର ସମୟେ
ଦରବ ଦେବେହ ଚାରର ଗୋଟିଏ ପଡ଼ା କୁଞ୍ଜ
ଦୟାର ଦେଇଅଛି । ଧର୍ମଶାଳାର ଉତ୍ସବରେ
ପାଦଜାମ ହାତବା ଶୁଭ ବାର୍ଷିକ ମରମର
ବନସ୍ବା ଦିନ ଦେବେହ ମାହ । ଅନୁଭବ ଜଳେ
ଗୌଜାଧାର କ ବହିରେ ତଳବ ନାହିଁ । ଏଥାଂ
ପାଇଁ ଧର୍ମଶାଳାର ରହିବା ସାତି ମାନଦତ୍ତାରୁ
ଜଣ ପ୍ରତି ଥାର ଟ ୦ ୯ ଦେଖାଯି ଦଢା
ଆହୁପୂର କଷ୍ଟମ ଦୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଗତରଥ
ସାହା ବେଳେ ବହୁତଷ୍ଠାରେ ଦେବଳ ଟ ୫୦ ଦା
ଥୟ ଦୋଇଥିଲା ଦଢା ଅନ୍ୟଦେଲେ ଦଳ
ଦରବ ଦଢା ଲଣ ପ୍ରତି ଦିନକୁ ଏକଶାଳାରୁ
ଅଥବା ନହେ । ସୁରମ୍ଭ ଦଢାକୁଏ ଲାଖବ
ଅଶ୍ଵର ଥାମ ମାହଁ ଏବଂ ସମ୍ବଦର ପାହା
ଦାଗାର ମଦୋଗାବ ନୁହେ । ଅଥବା ବାର୍ଷିକ
ଏକଦିନାର ଦଢା ଧର୍ମଶାଳାର ହାର୍ଯ୍ୟ କିଷା-
କାଟେ ଦରହାର । ଏଥରେ ଉପରେ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଇଅଛି କ ଜଣାଦରରେ ଦଢା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବ ଅଟକା ଦାତା ପ୍ରେକେ ଅତୁଳ କାନ୍ତି
ଦଳାର ଦବୋ ଦାତ ଦରବେ ଦେବେ ଗାହା
ଦରହାର କଣାଦରରେ ଲମା ଦୋର ଦହୁର
ବାର୍ଷିକ ସମ୍ବଦୁ ଦକ୍ଷ ବ୍ୟୁ କିମାତ ଦେବ
ଏବଂ ପାଦଜାମ କିମା ଦଢାରେ ରହିବାକୁଏ
ଗାହାର ଦାତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିକୁଣ୍ଠ ସାର୍ଥ ଦେବ ।

ଭୂପର ଲକ୍ଷିତ ରିଯୋଟ ଅବଧି କିମ୍ବାଳି
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବନ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଓ ଗର୍ଭର ଶେଷ
ଭାବରେ ଲିଖିବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦାତାଙ୍କ କଣାଇ ହେୟ
ସୀମାନ୍ଧିନୀର ପ୍ରକାଶ ଥାଏ । ଶେଷ
ସଭାରେ ଦାତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁଷ୍ଟ ଡାକ୍ତର
ବୈଳାଶଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଘୟ ଦାତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ । ସମ୍ବଦଃ ଦାତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିଜୁର ନ
ଥିବାରୁ ଏଥିର ବିଜୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାଇଲେ
ଦାହୀ । ଆମ୍ବାକଳ ବିବେତନାରେ ଦାତା
ମହାଶୟ ଅରାକୁ ନଦୀରାଶା ଯହିଲା ॥ ୫ ॥ ଦିନାଳ
ଚନ୍ଦ୍ର ଦାତା କରି ଧର୍ମଧାରା ନିରାମ କରି ଦେଇ-
ଥିବା ସୁଲେ ଦନ୍ତା ଆହାୟହାର କହିଲେ କଳକ
ଲକ୍ଷାତବା ଅଧର ଅରେ ପୁଣ ଅଛୁଟି ॥ ୬ ॥ କଳା-
ର ଦନ୍ତା ଦାତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକରିବା ମଧ୍ୟ ବିଜୁର

କୁରୁତାଳ ପରିମୂଳକ । ବାଲକ ଜୀବ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ
ଅତ୍ୟାଦ୍ଵାରା ଅଧିକ ଧରି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଭରିତ
ପାଇବାରେ ଓ ଉଚ୍ଛବିହାରିତ ତମେ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ରାମ ଗୋଲାଲକାରୁ ଅରମ କୋଲିକାର ପଥ
ତୌରେ ହେଉ ଗାହୁ । ଯାହା ଜନ୍ମମୁକ୍ତେ ଘଡ଼
ରହିଲେ ନିର୍ମିତିପାଇଁ ସେମାକଳେ ଖର୍ବାରୁ
ତାତବ୍ୟ ଧରିଗଲାରେ ବାହିଦି ଷେରାରୀ କ
ରୁଲିବେ ? ଯାହିକ ହିଗାର୍ଟେ ସୃଜ୍ଞ ଉଚ୍ଛବିହାର
ପରେ ଅର୍ଦ୍ଦବ୍ୟ ହୃଦୟିବା ଅପରାତ ଦୂରେ ।
ହେତୁ ଶ୍ରୀହରି ଶ୍ରୀରେଖ ତମେ ଦାର
ଅର୍ଦ୍ଦ ପାଇ ଦିବେ ତେଣେ ଦାର ବରଂ ନେଇ
ପଢ଼ା କାନ୍ଦିବା ସରବାହକ ହେତୁ ସକାରେ
ସଫେଟ୍ ଦେବୁ

ପ୍ରକାଶକ

ଖାତ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଅଣ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟକ ଏହି
ଶରସ୍ତଲମାଳକ ଦେଉଁ ପ୍ରକାଶ ଥାର ବା ଜଗ
ପ୍ରଚ୍ଛୟୋଗଦାନ ବି ପରିମାଣ ଉପରେ କୁଆର
ଦେଇବ ବାର୍ତ୍ତାଦେଲ ବାହୁମାତର ସରକାରୀ
ପରିଧା ଯେହିରେ କାହାର ପରିଧା ହୋଇଥିଲା ।
ଯତନ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ୧ବି ୧୫୦୩୦୯ ମାର୍କ
କୁକରଣୀରେ ବନ୍ଦିର ପକ ପ୍ରଦାନକ ଦେଲି
ଅଛି । ଯେହି ବିକରଣୀରୁ ତେବେଳ ଧାରପ୍ରସର
କି ତଥା ନ୍ୟୁନିକିତ ବନ୍ଦିରେ ସବୁକର
ଦେଲା । ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯେତେ ତେ ବ୍ୟବସାୟ
ଦେବେ ଉପରେ ଦୋଷଥିଲ ଓ ଯେତେ ବନ୍ଦିର
ମାର ଯାହା ଲାଭ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏହି
ବନ୍ଦିରେ ପ୍ରଦିବକ ହୋଇଥିଲା ଯଥା—

ଏଥେବୁ ହେଉ ଯାଏ ପେରିବାକ ଖତ
ନାହିଁ ଦାଢ଼ ଲୁଣି ଏହି ସୋଜ ମିଳିବା
ଅଭିରେ ସଙ୍କାପେଶା ଧ୍ୟାତ ଧାରାପଥର ଉଚ୍ଛବି
ତୁଥିବ ପୁରାଣ ତାହା ଅଧିକ ଲାଭକାରୀ ।
ତହିଁଗଲେ ତାତ୍ତ୍ଵଲୁଣି ଓ ତହିଁକଲେ ଗୋବର
ଥିଲେ । ଗୋବର କୁଳା କାତ୍ତିଲୁଣିକୁ ଜଳା
ହେବୁ ପଥର ତାତ୍ତ୍ଵ ଜଳା । ହେବେ ମଧ୍ୟ ଲାଭ
ଅଧିକ ଦେଖା ଯାଇଥାକୁ । ଯୋବର ଗନ୍ଧର
ପୁର ଏ ଦେଖିଯୁ ଲୁଣିକୁ ଦ୍ୱାରାକୁପେ କରା
ଥିଲା । ମାତ୍ର ମାତ୍ର ପ୍ରକି ମ ୧୦୦ ଦିନ କା
ମ ୫୦ ଦିନ ଗୋବର କେ ବିଲରେ ଧରା
ଦିଲାକୁ ପ୍ରାୟ ଦେବି ଗୁରୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଦୁଃଖ
ଅଦୌ ଏବେ । ଗୋବର ତିତିବା ବାଟୁକ
ପୁଣି ଜାନିବାରେ କେବଳେ ଗୋବର ଅଭିକ
ହୋଇଥାଏ । ଅଭିକ୍ଷେପ କାହିଁ କରିବାକୁ
ମେଳେ ଏହି ଲାଭ ଦେଖିଲେ ବୃଦ୍ଧିମାନେ
କଲାନ୍ତିମାନ କର ତାହିଁ ପାଇଛି ଏହିର
ଆମ ତୁଥିବ । ବର୍ଜିମାନକି ଘର୍ଷଣା
ହେତୁର ସମ୍ଭାବ ବୃଦ୍ଧିମାନେ ଦେ ପ୍ରଥାର କାହିଁ
ପ୍ରଥାର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି
ଦିଲେବୁ କଣା ସାର ଗାହିଁ । ମାତ୍ର ଏହି
କରିବର ଘର୍ଷଣା କୋତରେ ପାତ୍ତିଲୁଣି ଏକ
ସୋଜ ଏକର ଘର୍ଷଣା ଯଳିପ୍ରଦ ହେବେ କ
ଷ୍ଟବ୍ଧାର ଲେଖା ଅଛି ଏହି ତହିଁକୁ କେବେ
ଦେଇଥାକୁ ଯେ କର୍ତ୍ତମାନର ମାଟ୍ଟ ଏ ବିଲର
ମାଟ୍ଟକୁ ପୁଥିର ଅଟେ ଅଥବା ଏକରଖର
ଘର୍ଷଣାର ପଛ ସଠିକ୍କ ଦୁଃଖ । ଯାହାହେଉ
ଏଥିର ମୁକ୍ତି ଘର୍ଷଣା ଦେବା କାହିଁନାହିଁ ଏକ
ହେତୁ ଜାଣାଯୁ ପୁଣି କା କମେବାର ଏ ଘର୍ଷଣା
କେ ମନୋମୋହି ହେବେ ବାତ ପୁଣାର
ହେତୁ କେବଳ ।

ଭାଷକରିତିର ସାର ଜୀବା ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାକ
ରେ ଦିଆଯାଇଲା ପଥସା ହୋଇଥିଲା । ତିଥି
କେ ଗୋଟାଏ ଫର୍ମିଲ ଭୁଲି ଘର ନିର୍ମଳକୁ
ଲୁଚ କର ସେହି ଗଛରୁ ମାଟିରେ ନିଶାନ
ଦେବ ଓ ସେ ସବୁ ପଚି ଏତେ ହୋଇଦିବାର
ତାହାର କୁହାଯାଏ । କଳିବା, କୁଣ୍ଡପଟ ଏବଂ
ଧଳକୁ ଏହି କିନ୍ତୁବାର ଖରିଲ ପଥସା
ହୋଇଥିଲା ଏହି ପଢାଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଥ
ହୋଇଥିଲା । ସାଥୀ—

ପାଇଁ କାହାର କାହାର
ମାତ୍ରର କାହାର କାହାର

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ଜୀବନ ପାତ୍ର

1985 1986

১০
নেক্ষুনি প্রতিক্রিয়া করে আসে।

ପ୍ରତିକୁ ଦେଖାଯାଏ ଲେ କହାଯାଇ ମୟା
ନନ୍ଦତା ପ୍ରଥାନ ଏକ ତହଁ କଳେ ଧର
ଅଛେ । ସବୁ ଖରୁ ଗୋଟିଏ ବା ଉଚ୍ଚେ

କୁଳାସାରର ମୂଳ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇ ଅଥବା ଯେଉଁ
ତାରେ ଗୋବର ଅପ୍ରାପ୍ତ ବା ଜୀବିବା ହାଏଇଁ
ଲେ ଦ୍ୟାବନାର କୃତି ହେଠାରେ ଏହି ପାଇଁ
ବ୍ୟକ୍ତହାର କରିବା ଅଛି ସବୁଜ ଓ ଲାଭକାର
ଉପାୟ । ବିଶେଷରଙ୍ଗ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ ଏହି ଓ ଧରିଲୁ ମନ୍ତ୍ରି
ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ସୁରବ ଓ ସାମାଜିକ ସହ ଓ ବିଭାଗ
କରସୁଲେ ଯେତେ ଯତୀ ବୃଷକ ସାମାଜିକ କର୍ମ
ପାରେ । କରିବା ଫର୍ମିଲ ମନ୍ତ୍ରର କୁଳର ମନ୍ତ୍ର
ଦଢ଼େ ଦେବାର ଅନେକ କୃତୀ ଦ୍ୱାସାରକାରୀଁ
ମାତ୍ର ଯେତେ ପାଇଁ ଦେବଳ ହେବଳ ଏହି
ଶ୍ଵରା ପ୍ରତିକାର ଯେ ଜ୍ଞାନାର କୃତୀ ଜାଗା
ଜୀବାବ୍ୟ । ବିକର୍ଷା ଓ ଧରିଲୁ କଣା ସାରଗୁଡ଼େ
କରିଲେ ନିର୍ବିଲେ ଅବଶ୍ୟା କାହା ଘର ହେବ
ଏବଂ ଏହା ସବୁଜ ସାମାଜିକ କୋଲି ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କ
କୃତବ୍ୟ କାରଣ ଆମେମାନେକେ ବିଶେଷ ଅଳ୍ପ
ଦେଖିବାକୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦ ।

ପ୍ରକାଶି ଗାଁତେ ।

କୁଳକ ଦୟେଷ ସହରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦୀର୍ଘ କରନାମିଲ
ପାଞ୍ଚମୀତି ଶର୍ତ୍ତ ପ୍ରେତରେ ମାତ୍ରାନ କରଇଲ ।

ପାଇଁବୁଦ୍ଧ ଏକମେଣ୍ଡଲ୍ ଥାର୍ ହେବାନ୍ଦେଇ ତାଙ୍କ
ଦୁଇକାଳ ଶିଖିପ୍ରତି ଏହି ହେବାନ୍ କରିବାର ସମ୍ଭବତ୍ତାରେ
ଏବଂ ଏହି ହୋଇ ସମ୍ଭବ କରିବାର ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ କାହିଁ କାହିଁ ବିନ୍ଦୁରେ ପ୍ରୋଟିରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ବୁଦ୍ଧ ଛାତ୍ର ସମ୍ପର୍କ କରିବାକୁ ନାହିଁ ବିଚାରଣା
ନାହାରିବା ପାଇଁ ହେଲାନ୍ତିର ଅବେଳାକ ହେଉଥାଏ
ହେଲାନ୍ତିର ପାଇଁ ।

୧୦ ପତ୍ର ଟାଙ୍କାରୁ ଲାଗୁ ଆ ହେଉଥିଲା କାହା ନୀତିରେ
କାମ ସମ୍ପଦ କର ଉଚିତ ହେଉଥାଏଲା ଏବେଳେ କିମ୍ବା

ପାଇଁରେ ମାନସ୍ତୁଷ ତାଙ୍କେର ଜୀବ ଦୋଷ

ଶାନ୍ତି ପରିଚୟ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଅନ୍ଧାର କିମିତ । ଶାତ ଭାଲା ପଢ଼ିଥିଲା
କଷ ଦେ ଶୁଣିବାର ଫେରେ ବୁଝିଗେ ଏ ଚଳିଲା ଏହା
କିମିତରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯାଏ ଘୋଡ଼ିଯର । ଫେରେ
କିମିତ ଅନ୍ଧାର କଷ ଦେବିଲା ପଢ଼ିବି ଏ ଅନ୍ଧାର ପାଇଁ
କର ସବୁ କହି ଯାଏମ୍ବେ ।

ବ୍ୟାକୁ ସବୁ ଦେଇ ଦେଇ ମାତ୍ରର ଅଧିକାର ହେ
ଦେଇବିଲେ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ
ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ !

ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ କେଳମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା
ଆବଶ୍ୟକ । କମରୁଦ୍ଦ କେବେ ପରିଚାଳନା
କରି ଦେଖିବା; ଏହି ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ କମରୁଦ୍ଦ
ପରିଚାଳନା । ଅଛିବା ବାରାଟ କୁହାଯା ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ବୋଲି
ଆପରାଧକାରୀ । — ଏହି ବିଷ୍ଣୁ

ଧର୍ମଗାତ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଅପାରମେନ୍ଦ୍ରିଯ ଧର୍ମଶିଳ୍ପ
ମନୋମାଳକ ହେଲେ । ଉତ୍ତରପତନର ଏହିମାତ୍ର
ଜୀବିତ ଚାହିଁ ଧୟାନାବାଳର ଜୀବନରେ ଅଛି
ବ୍ୟାଳକୁ ଦେଇ; ଦୟା ସେ ଗାହ । ଓ ଗୃହା
ପଦମତ ସତର ବୃଦ୍ଧକୁ ଜାହ ହେଲେ । କଣ୍ଠ-
ଦରେ ପକ୍ଷିତ ବାଲରେ ଜାବ ପାଚା ଲାଜକ
ପାଲକ ହତ୍ୟରେ କଣେଣ ସହ ଦେଇଥିଲେ ।
ଜମୀନ ଓ ଧ୍ୟାନାବାଲରେ ବାନୋପକଥକ
ବୁଦ୍ଧବ ଜମୀନେ ଜମୀନ ଓ ଧ୍ୟାନ୍ ଦେଖିଥିଲା
ରାଜାଙ୍କ ଜୀବନ୍ ହେଇଥିଲେ । ୫ମ୍ ଉତ୍ତରପ
ଶିଶ୍ବ ଭାବ ପଢ଼ି ଜିବ ଜାହନକି "ବସ୍ତ୍ରରେ
ଜାପୁ ଥିବା । ସବ ୩୦୯: ସାବର ଅଭସମାନ
କେ ଏହି ଅଧି ପତି (ପଞ୍ଚମତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଧି
କ୍ଷେତ୍ରର ବା ସୁଦରଜ ପାଇଁ) ଏ ବିଶେଷତାର
ପ୍ରଥମ ଜୀବାବା ସୁନେମ ବାନ୍ଧନ । ବାଲ-
ହାଲିରୁ ବାଲଠାରେ ମହା ଓ ମେଧ ପାଇଁ
ପ୍ରତାପ ଥାରାହି । ଏହି ଅଧାରେତର ଏବଂ
କିମେଣ ଖେଳକେ ବନ୍ଦା ଜୀବ ହରାଇଲା ।

ସନ ୧୦୫୨ ସାଲରେ ଟୁବ ଯେବେବେଳେ
କମାଗ୍ରହ (ପରିବ୍ଲକ୍ଷ) ଥିଲେ ତାକ ରାଜ
(ଯେ ଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଆଏନ୍ତେ) ଉଦ୍‌
ସଥର ତ୍ୟଗ କଲେ । ୧୦୫୩ ମଲମାସ
ତା ୨୫ ରାତ ଦିନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ରବିତୋରପ୍ତାଦେଖ
ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବ୍ଲକ୍ଷ ଅଧି ଯୁଦ୍ଧ, ଅର୍ଲାଂଧ୍ର ଇନ୍ଦରିୟ
ଏବଂ ବାରକ ଅଧି କିଲାଟି ପରିବରେ ବୁଝିଲ
ତଳେ । ଉନ୍ତା ସାଲ ସୁକମାସ ତା ୮-୯ ରାତ ଦିନ
ସେ ନିରେ ସମ୍ବଲପୋଚିତ ତର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ସାଧନ
ନମେତି ଧାର୍ମିକମେଶ୍ଵରେ ପ୍ରପଞ୍ଚ କଲେ ଏବଂ
ତଥ ଲାର୍ଜାର୍ଧାର୍ଥିବନର ତାଙ୍କ ସତରିହ ବର୍ଷନ
କଲେ । ୧୦୫୪ ସନ ୧୦୫୫ ସାଲ ମରମାଦରେ
ପୂର୍ବ ବିଧିକା-ବୁଝିଲାଯା ପ୍ରିନ୍ସେସ କିଲୋ-
ଦୟା ଅଧି ଦେବିକୁ ବିବାହ କଲେ । ଏହି ଦୁଇ
ବିବାହ ଉପରିକରେ ତେଜମାର୍ତ୍ତର ସଜା ଓ
ମଞ୍ଜି, ବୁଝିଲାକାର, ଚର୍ମିକର ସଜୁଧିତ, ବଧ-
ବିଭିନ୍ନ ମହାରାଜ, ଏବଂ ଗୋହକର ରାଜୀ
ସମବେଚ ହୋଇଥିଲେ । ୧୦୫୫ ଶାଲରେ
ସେବେବେଳେ ରାଜବରେ ଦୁର୍ଗତ ଉପରୁତ
ହେଲା, ଏବଂ ଦୁର୍ଗତ ପ୍ରପିତର
ଅନେକ ଆହାରା ଦାନ କରିବାରେ
ଏବଂ କର୍ମକୁଣ୍ଡଳ ଅଧି ସୁଲଲଶ୍ଵର ଉପାଧରେ
ଦୁର୍ଗତ ହେଲେ । ଏହି ଆହାରରେ ତାକ
ବାହେତ୍ରା, ଅପ୍ରେଲିଯା, ଏବଂ ଦଷ୍ଟ ଅଧିକ
ଯାହା ତଥବାକୁ ପଢ଼ିଲ । ୧୦୫୬ ସାଲ ନବା-
ମୁରମାସ ତା ୫ ରାତ ଦେବିକୁ ତାକ ପଦିତ ପଦ-
ବଳ ଭାବରେ ପଢ଼ିଲ ହୋଇଥିଲା ।
(ଅଳ୍ପବଦମି' ତାମକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୁ
ସବୁପାଇବା)

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତିବ୍ୟାପି ଅଧ୍ୟ ତେବେହସ୍ ଅର୍ଦ୍ଦ ତେ
ମୁସ୍ତି ଲାବତ ଲାଭତର ସଂଖ୍ୟାବଳ ମନ୍ତ୍ରର
ସାଥରେ ଅଳକରଣ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଏହାହି
ଆମୁଗଙ୍କର ଏକାଳ୍ୟ ଆମନି ।

شیخ غلام قاسم
Shaikh Ghulam Ghaws

ଓଡ଼ିଆ ।

ବୀରମଣ ପାତ୍ର ହେଲା ଯାଇଥିରେ

ବର୍ଷାକିନୀରୁ ୧୯୫୩ ମେସାହି ୫୩

১০৪৭ বাবু কে. আর. পাতেল
১০৪৮ মি. গোতা বাবু

“କାନ୍ଦିବରରେ ଆ କମଳାରେ କାହାରେ
ଦୁଇଟିରେ ଯାଏଇ, ଦୁଇଟିରେ କଲେବେ”

ସମ୍ବଲପୁର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହାତେ ୫୦, ୫୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ସୁଭବ୍ରତ ଗୋପନୀୟ ହାତେ ୫୦ ଟଙ୍କାଟିଥିବା । —ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା । ଯଦି
କଳ ଗୋପ କାହାର ହାତେ ତାରମୌଳିକତାମୂଳିକ ଦେଖିବାକୁ
କାହାରେ—୧୦୦ ଟଙ୍କା । ଲଜ୍ଜାହେଲେ ହେବେ କିମ୍ବା । ଯାହା
ଦେଖାଯାଇବା [ସବୁ ପ୍ରକାର କାହାର କାହାର କାହାର ଏହି କାହାର]
ଏହିଟିମେ କିମ୍ବା । ଅମାରାକୁ; ମନ୍ଦିରଦେଇବାକୁ । ଅମାରାକୁ
ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିରକାବି ହାତକୁ ।

ମେଘ ପ୍ରତିକ ଦେଖାନ୍ତିର ପାଇଁ ଏହା ବନ୍ଦଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା
ଗ୍ରହିତାକାଳ, ବ୍ୟାପକ ।

ଅର୍ପଣା ଆଶ୍ଵରେସାଥ ତିରଥାର୍ଦ୍ଦ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

ଏକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ମହିଳା ।

ଏହି ଜୀବନକ୍ଷୟରେ ଅସୁରିର ଆଗ୍ରହତ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତୀର୍ଥ ଦିନ୍ଦ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ । କଠିନ ଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସହିତେ ପଢ଼ି ଲେଖିଲେ ଏହି ଦ୍ୱାବ ତୀର୍ଥ ର,
ପାରଦୂରିତିର ପଠାଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।

ପ୍ରେସ୍ ପାଇଁ ଥାରୁ ଅଟେରା “କୁବ ଦୂରା ଗୋଡ଼ା କିମ୍ବା ତେବ ହାତ୍” ।

ଏକ ଭବାର ମୁଲ୍ୟ ୩ ।

ପ୍ରକାଶକ ମେଲା ପତ୍ର ୨୦୧୫

卷之三

ପ୍ରମେତ୍ର (ବେଳେଶ୍ଵର) ଦେବମର ନିର୍ଭାଷଣ ଏହି ଜୀବ
ଧୂମଗୁଡ଼, ପରିବଳନମେହ, ମକୁମେହ, ପରିମେହ ଲୁହମେହ
ମେହ ଏବଂ ପରିମେହ କାଳା ଯୋକ୍ତା ପ୍ରକାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାତା
ଏହାକୁ ଅର୍ଥପାଇଁ ଫଳ; ଏହା ସେତୁ କରିଲୁ ମନ୍ତ୍ରମାରିବ
ବୁଝୁ ହୋଇଥାଏ ଏହି ସାଙ୍ଗରେ କୁଟୁମ୍ବର ଦେବମର
କାଞ୍ଚ କରେ । ଏହି ଶିଖିବେ କବି : ' ବା

ଶ୍ରୀକଳିତ୍ତବ ଦକ୍ଷିଣ
ଆସି ପୋଲିନ ଓ ଧୂଳିଗର ପରିମା ପରିମା
ସୁରକ୍ଷାତ ଓ ସୁରକ୍ଷାତା, ସୁରକ୍ଷା ସୁରକ୍ଷା, ସୁରକ୍ଷା
ପ୍ରକାଶ ଅଥ ସମୟରେ ପରିମା କରି କେବଳ ଉତ୍ତମମାତ୍ର
କରିବ ପରିମାରେ ସହିତ ଓ କୁହି ଜାପ ସହିତ
ଜାହମାନଙ୍କ ପରିମା କରିବି ଉତ୍ତମ ମୂଳ ଓ ଏକ
ଶରୀରକ ।

କବିରାଜ ଚାହାରି କାର
Chowdhury Bazar Cuttack

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏବେଳେ ସକ୍ଷାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦିଆ
ମାନୁଷଙ୍କ ହ ସତର ହିନ୍ଦିତବା କୁଏ ମର
ଖୁମାପାଇସ କବାରୀ ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାର ମନୁଥ
କାଥ ମିଷ ରୟକାହାକୁ ଓ ଶ୍ରୀମତ କାହୁ
ନବେଳନାଥ ବିଶ ଛଦ୍ମେ ଏତକେ ଓ ପୁଅକ
ଚୁଣେ ଅପଣା ପରିବର୍ତ୍ତ କିମ ତବିଶପ୍ରଗମା
ଅନ୍ତର୍ଗତ କେବଳ କବାରୀ ଶ୍ରୀମତ ରମ୍ଭନ ଲାଲ
କୁମାରାଧାର ପୁଅ ଶ୍ରୀମତ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ
ମୁଖୋପାଧୀକୁ ଅମ ମୁକ୍ତାର ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରି
ଦେଇ ୧୯୫ ମର୍ମକା ମନ୍ଦିରାବ ବା ଏ ଘରରେ
ଦେଇବତ ମୁଠାମ ରେଳପୁସ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠରେ
ଦେଇପୁସ୍ତକୁ ସେ ଦୀରା ବଜାଳା ଅମର୍-
ପ୍ରାବଲ୍ୟମା ଦେଇଥିଲେ ସେହି ଅମ କୁରାବମା
କର ସତ ୧୯୦୯ ମହିତା କୁମରମାର ବା ଏହି
ଅରେ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀମତ ପ୍ରାବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ମୁଖୋ-
ପାଧୀକୁ କିମ ତବରକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରବତେ
ଦେଇବକ ସମିନ ବାଲୁକେ ପଞ୍ଚମମ୍ରାଦର
କାବି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବସର ଦେବାରୁ କହ
କରିଲା । ଉକ୍ତ ଏହି ବେଳେ କାରିଷ ପର
ଦେଇ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ମୁଖୋପାଧୀଯ ଉକ୍ତ ଆମ
ମୁଖୋପାଧୀମା ବଜେ ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ବା ତରିକେ ଭାବା ଉପରେ
ମୁଖୋପାଧୀମାର ଶୀତ୍କଳ ଦେଇ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ସେମାନେ ବାଧ୍ୟ କରିଲା ।

ବନ୍ଦିକାଳୀ ଅନ୍ତିମାଧ୍ୟବିଷେଷ

ଛକ୍ରଲଦୀପିକା ।

ଅଗାମୀ ବା ୨୭ ପିତରେ ଏ କରଇବ ଶିଖିବ
କରିବିଲାରେ ୧୦ ବଜା ରୁବାର ମୈତମାଳକର
ଏହି ବହୁ ଅଭିନ ଚେବାସ୍ ମରେ ଜାହିଲ
ମୈତମାଳକର ପ୍ରସଂଗ ଦେବ । ସୁଲଭର
ଚେବିଲାର ଅନୁଵାଦମରେ ପଣ୍ଡାର୍ଥମାଳକ
କରିବାର ହେଲା ।

ଏହି ବାଣ ରାଜରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେବୀ ସ୍ତ୍ରୀ-
କୁଳେ ରାଜକରେ ପେଟକେଗ ମୁହଁ ସୁଖ କଢ଼ି-
କାଇ ଦେଖାଯାଏ । ଧୂକ୍ଷସପ୍ରାଦର ମୁହଁ “ହ-
ଏହି କୁ ଏ ସ୍ପ୍ରଫର ମୁହଁ ୫୦୪୨ ହୋଇଥାଏ
ଅଧିକାଂଶ କୁଣ୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣ, ସୁଲକ୍ଷ୍ମଦେଵୀ, ପଞ୍ଚାକ
ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ବାଣିଥାଏ ଏବଂ ସୁଲକ୍ଷ୍ମ-
ଦୁରେଶର ଅଛି ସକାପେଶା ଅଧିକ ଅଛି ।

ମହାମାତ୍ରେ ବଜୁଲ୍ଲଟ ବାହାତୁର ବିହାର
ଅଳ ଦୁନଶ କର ଥିଲ କଲିବନାକୁ ଫେର
ଅସ୍ତ୍ରକେ । ଏ ମସ୍ତୁରା ବିକ୍ରାମ ଓ ଶେହାର
ଖେଳ ଅଧିକେ କଟାଇବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲୁ-
ପର ଜଣାୟାଏ । ତେବେଳ ବାବିଧୂରଙ୍ଗେ
ଥରେ ବରବାର ହୋଇଥିଲ ଏକ ଜମେବାର
ସବୁ ପ୍ରଜାକ ସହିତ ସାକ ଏହ ବୃଦ୍ଧିର
କବତ ବିଷୟରେ ମନୋଘୋଲୀ ତେବାକୁ
ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବଜ୍ରାୟ ଶେହଲ୍ଲାର
ମଧ୍ୟ ଅଳ ଫେର ଅସ୍ତ୍ରକେ ।

ସୁବ୍ରତ ଗତ ସପ୍ରାଦରେ ହାନିବସବାଦ
ନିଜାମକର ଶୂନ୍ୟରେ ବିଶଳମାତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ
ଖେଠାରେ ସୁବ୍ରତଙ୍କୀ ନିଜାମକର କବସ୍ତୁତିର
ଦୃଢ଼ତ ନାସ୍ତିତିବସ୍ତାଳୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ।
ନିଜାମକ ବଳଧାର ବିଯୋଗ ସେ ସମୟରେ
ଘଟିବାକୁ ସେ ଓ ସକଳ ସ୍ଵର୍ଗବର୍ଣ୍ଣ ଶୋଭରେ
ରହିଲେ । ସୁତ୍ୱାଂସୁବ୍ରତକୁ ଯେତି ଅମୋଦ
ପ୍ରମୋଦର ବିଧାତାର ହୋଇଥିଲା । ସୁବ୍ରତ
ଆମୀ ଯୋଗବାର ବକାରସରେ ଛପ୍ରତିତ
ହେବେ ।

ଗତ ବା ୨ ର ରେ ଶୈଖ ହେବା ସ୍ଥାପନ
କଲେ ଦୂର୍ବଳ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଦେଶରେ ୫୨,୧୪୭ ରଜ୍ୟପାଇବା
୮୪,୩୦୪, ଅଜମେର ମେଲବାତରେ ୮୭,୧୫୦
ମଙ୍ଗଳରକର ଶୁଆଲୀସରଦିଷ୍ଟାପ୍ରକଳପଣ୍ଡଳ
୮୫,୦୦୦, ବରୋଡାରେ ୫୦୩୮ ଏବଂ କଲେ-
ଲରେ ୬୨,୨୨୫ ରମା। ଏ ସମସ୍ତ ରଜ୍ୟରେ
ଦୂର୍ବଳ ସ୍ଥାପନାକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିପାରୁ ଏବଂ କ୍ଷା-
ରକ ସକଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଆଧ୍ୟ ଶବ୍ଦର ମୁହଁ
ଦୂର୍କଳ ହେବାକୁ ।

କର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପାରଷ୍ପର୍ୟାତ ପଠାଇବାର
ଶବ୍ଦ ଚକ୍ରଥଳୀ ଗର୍ହରେ ଏବଂ ଲକ୍ଷା ଯାଇ
ଗାନ୍ଧାର୍ତ୍ତ ଜଣିବ ବର୍ମଣ୍ସାହାର ଲୋକ
ଯାଏ । ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ପ୍ରଥା ଅବଧି
ହୋଇଥାଏ ମେ ବଢ଼ାଇ ଗାନ୍ଧାର୍ତ୍ତ ଶରୀ
ହୋଇଯିବ ଆଜି ଲୋକିବାର ଅବଧିକ
ହେବ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକଟ୍ୟା କଲିଛତା ଓ ଅନୁ-
ଦାକାଦାତାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋର ସମ୍ବଲ ହୋଇ-
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ବୋଧନ୍ତୁ ଏ ପାର୍ଶ୍ଵ
ଏହା ସବ୍ୟତି ପରିଚିତ ହେବ ।

ହିନୋଳ ସଲା କରାବୁଛିମର୍ଦ୍ଦିଶିଳ୍ପିମର୍ଦ୍ଦିଶିଳ୍ପି
ମେବେଳ ଗଢ଼ ଥା ୧୦ ଲଖ ଶତରାଜ ପାଇ

୪ ୧୦ ଶା ସମୟରେ ମୁର୍ଛା ଘେରେଇ ଖଣ୍ଡ ଏ
କୟୁସରେ ଶୁର୍ଗାବେଶ ହଲେ । ଗଲା ମହୋଦୟ
ମତ ବାହ୍ୟରୀତିରୁ ହଠାତ୍ ଅନ୍ତର ହୋଇ
ଥିଲେ । ବାଗ ପ୍ରକାର ଚକ୍ରବତୀ ହଲେ ସଂକା
ଚେତତା ଲାଗି ଦେଲା ଗାହୁ । ବାବର କୁଳ
ବାଦାଲର ସ୍ଵର୍ଗ ପଞ୍ଚକୁ ଜେଣ୍ଟି ପୁଣି ଶାମାକୁ
ଚକ୍ରବତୀରତଳେ ଦିଲ୍ଲି ନବୀରଜ ଲଗନେକବ
ଭୂଷାଖ ଧାରଣ କର ରାଜମାହରେ ଉପବେଶନ
କରିଥିଲୁ ।

ବର ମନ୍ଦିରକାର ଜୀବେ ଏଠା କୁରହେସୁଥ
ଲୋକ ମହାନଦୀ ବାଲିର ତଡା ବିଜୟ
ଶ୍ଵରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ଅସାର କହ ଗା ଓ ତ ଦାନା
ଆଶି ବଜାରରେ କରିଯୁ କରିଥିଲା ଖେଳିବେ
ବିପୁ କ ହୋଇ ସୁନ୍ଦର ଗଢ ବୃକ୍ଷଗର ଏଠା
ମୋପାଳିଛିମଠ ଲୁଗାହିରା ଦାଉଝାନା
ଠାରେ ବାଲିର ହୋଇ ମହନ୍ତ ଯୋ ଏ ତା
ଲୁଗା ମାଗୁଇଲୁ କହ ଯେତି କାହାର ସାଥୀ
ଅସାର ମଧ୍ୟ ୧୦୩ ଦେଇଥିବାର ତଣ ପଞ୍ଚବୀରୁ
ଷେ ଲୋତକୁ ଧର ପୂର୍ବପରେ ଦୟା ତୋରୁ
ଅଛୁ । ଅଜିପାଲ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ସମୟରେ ଏ
ଶ୍ଵରାର ୦୨ ଅତେବେ ଅସିବେ । ଆହାରେର
ଏ ମେଲ ଅମ୍ବେଳକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଧରିବେବରା

ଏହାବାର 'ରତ୍ନଶୁଳକ' ସମ୍ବନ୍ଧ
ପିଲେ ଲୋକାଥିଲୁ ବି ଅବସରକେବୁ ଶ୍ଵାମୀ
ବାଲକଶମଳ ଆମର ଏକ ସାଧ ଶୀତଳ
ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଦିନକୁ ଅସ୍ଥିରେ । ତମେ
ସେଇର ଦୂର୍ଲିଖଶମଳ ଦେଖାଇବା ଏହିକଣ
ସବାଲେ ପୟାଙ୍କୁ ଛାତି ଶିଖାଇବା ଦିନରେ
ଗାହାକର ଶେଷକାଳ ଉପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଅନ୍ତରୁ ସେ ସଦ୍ବାସରେ କଷ ଦିବଦୟ
ଘୋଡ଼ ବସିପୁଣେ ପ୍ରାପନକୁ ଚାଲଇବେ
ମୃଦୁତବେଳେ ଏହି ବୁଝାଇଯରେ ଫଳୁଚ୍ଛରେ
ପ୍ରାଣ ବ୍ୟାପକରେ । ଗାହାକର ଅଦେଶରେ
ଶିଖାଇବେ 'ଗାହାକର ଗବନ୍ତୁ ସାଧ ୦
ହେବ ରଙ୍ଗାରେ ଉଥାଇବେ । ଏହାରେ
ମଧ୍ୟ ଜଣେ' ଏପରି ସାଧ ଅନ୍ତରୁ ।

ବାଲେସର ସମ୍ମାନବାହିତାରେ ପ୍ରଦାନ କରେ
ମାଲଗୀର ଜଙ୍ଗଲରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଜୀବ
ଶୁଣିବ ଓ ବନ୍ଧୁ ବାଠ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଏହି
ମାସର କବିମାରୁ'ରେ ଜଙ୍ଗଲର ବାଠ ବାଲେ-
ସରକୁ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ନମନେ ପୂର୍ବମାସୀ ଆସି ଗାହି ।
ମୟୁଳକୁଞ୍ଜକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ କାଠ ଆମେ ଭାଲେ-

ଏବେ ଯତ୍କୁସଙ୍କ ନିରଗରେ ଗୋଟାର
କୋଣଥାରୁ ଏହି ଦର ସୁଧାରିଛେବୁ ସବରେ
ଥେବୁ କାଠ ବିଜୟ ଦେଉଥାରି ଏହି 'ମୋଟ-
ମନ୍ଦରୁ ଷେର୍ବାନେ ସଫରକୁ କାଠ ବିବାକୁ
ଆଶ୍ରମଲେ ସେମାନେ ମୋତସରକୁ ବରିକେଳ
କାହିଁଅପରି । ଡିକ୍ଷାକେପାଇବ ଅସ୍ତ୍ରକାଳ ବିହାର
କାହିଁ ନାହିଁ ଦେଖି ଅଧାରରୁ ନାହିଁ ଦେଖିବା
କାହିଁ ନାହିଁ ଦେଖିବା କାହିଁ ଅଧିକ ନାହିଁ
ଅଧାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ଅନବାର୍ଯ୍ୟ ।

କରିବାରୀ କରିବିହାଲୟୁର ଭାଇସ ମୂଳ୍ୟ
ସଲକ ପ୍ରତି ଫେରିବାର ଥାବେଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବପତି
ଦେଇ କଲାଇ ଗାଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ମନୀମାତ୍ରା କରି-
ଲୁଣ୍ଡ ବାହାରୁର ସେହି ପଢ଼ ମାତ୍ରାକର କରୁର
ଏହି ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ଵିନୋପ ମୁଦ୍ରେଣ୍ୟାଙ୍କ ଯାତରାରୁ ବେ
ଗାଦା ଘର୍ଜାଇବାର ଦରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏହି ନିଷ୍ଠାର-
ରେ ମନୀମାତ୍ରା ଉଚ୍ଛବି ଦେଖ ସେମନ୍ତ ଯାଆର୍ଟ
କୁଣ୍ଠାହାର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ମାତ୍ରାକର
ମୁଦ୍ରେଣ୍ୟ ତେମନ୍ତ ଚର୍ଚିକଥିପରହିତା ଦେଖାଇ-
ଅଛିଲୁ । ହିବା ତୁମ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକ
ତର୍କରେ ମୁଦ୍ରେଣ୍ୟ ମହୋଦୟ ସେମନ୍ତ ପଢ଼ି
ଏହି ଦୁଇପଦି ବାହାରୁର ଗୋଟିଏ ଅଟେ ।
ଏଥୁପୁରେ ସର କୁଣ୍ଠାର କାର୍ଯ୍ୟର ଏହି ପଦ
କ୍ରମ କରିଥିଲେ । ଦେଖାଯୁ ଲୋତକ ବିଜ୍ଞାନ
ରେ ଚର୍ଚିମାତ୍ର ଅଛିଥରେ ଦାଖିଲ । ସହାଯକ
ଏକିମୋତ କତ ଆବଶ୍ୟକର ହୋଇଥିଲି ।

ଏହି ମନ୍ଦିରକାଳ ତେବେଗାରୁର ଘରୀ ଏହି
ଦୂରପ୍ରତାପ ମଞ୍ଜନ୍ତ ବାହାରୁରୁର ରକ୍ଷଣର
କୁଟୀଙ୍କ କିମ୍ବା କତ୍ତ ସମାଧେହରେ ଧର୍ମବ
ବୋନ୍ଦୁଥିଲା । ଅଭିଭାବ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଶାତେକ
ମୋଯସର ପ୍ରତିରେ ଶ୍ଵରାତ୍ର ବାହାରୁର ଅନ୍ତି-
ମୁଖ ବାହୁ ସୁବାମନଙ୍କୁ ନାୟକ ସହିତ
ପ୍ରଦାତ ଦେଇଥିଲେ । ଦେବବାର, ବେଷତାର,
ଆଚମନାଙ୍କ, ଭୋକି, ମାତ୍ର, ସାଧରଣ, ଅମୋଦ
ପ୍ରମୋଦ ଇତ୍ୟଦି ଦୋଷଥିଲା ଏହି ନିଜଙ୍କ
କୋଣାର୍କ ଚକ୍ରଧ୍ୟାର୍ଥୀ ଦକ୍ଷଃହଂ ପୁଜା ଓ ଦର୍ଶନ
ଦେହିତ ଦୋଷଥିଲେ । ଶ୍ଵରାତ୍ର ପଇ ଦିନ
ଦିନାରୁ ଅଷ୍ଟଅଷ୍ଟବାର ନାୟକ ତୁଥିଲା । ପୁରୋହିତ
ପୁରୋହିତ ତେବେଗାଲକୁ ସାଧାରଣଥାର କନିକବାରୁ
କଜଳା ସ୍ଵରେ ଆହୁଥିଲା । ଏଥିରୁ କଣ୍ଠାରୀର
ତେ ତେବେଗାଲକାମ୍ପାଳେ କଜଳା ଶ୍ଵରାତ୍ରକାଳ
ପରିପାତି ।

କୁଳା ମହିଳା ପ୍ରସ୍ତର ମାନନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଶକ୍ତି
ଅବ୍ୟାପ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ଏଣେକ ଦେଖାଯେ ହେ ହେତୁ

ମନ୍ଦର ମାସୁର କିମେହକି ହୋଇ ଏକପ୍ଲାଟରେ
ଗଲନ୍ତକୁ ଓ ଯାକୁ ଅଧିତ ହୋଇଥିଲୁ ।
ହେଉଥିବାକୁ ବିଲ୍ଲାପୁରାବ ମାସୁର ଜିଣୀ
ହେବା ବ୍ୟସ୍ତଙ୍କର ଦିନେ ଏହି ବିଶେଷତାଗ-
ରେ ଖରକ ଜାର୍ମିନେଷ୍ଟ ବିଲଗ ମନ୍ଦର ମାସୁର
ଗାଇକ ପ୍ରତି ଓ କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦରକା କାରଣ
ଅଛି ପ୍ରକୃତ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏ କଥାପୂର୍ବରୁ
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଅଭିଭବ ବଚି ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଅଛୁଟ ବର । ମହ ଗୋଟିଏ ବିଲାପଦ୍ଧତି
କୁ ବିଲଗମଦ ସାହେବମାତ୍ରେ ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ର-
କାର ବଚନ୍ତି ଓ ପ୍ରସାରକ ଦେଖିପାଇଁ
ଏ ଦେଖିଯାଇବେ ତଥିଆନ୍ତି । ସେ ମହବ
ମାସୁର ବଚିବେ ବଚନ୍ତି ପଢ଼ିଯା ଓ ବଚନ୍ତି
ମରିବେପାପକୁ କଥା କାହିଁ । ଅଥବା ଅଳଚ
ଅସ୍ତର ଦେଖାଯି ନେବାଗତି ଛାତିର ହେବା
ହେବା ବିଲଗ ହେବୋ ।

ଭଲିଦିଗା ତେବୁଣ୍ଡିଙ୍କଠି ଶୀଘ୍ରର
ସାହାର୍ଥ ଉପରୁଗତିଧାରରେ କ୍ରିଟିକ ମୁଦ୍ରା
କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦେଶରୁ ପ୍ରେସର ଦେବାର ଶ୍ରୀର
ହେଦିଅଛି ଏହି ମେମାନଙ୍କର ନାମ ସଂକଳନ
ରେ ପ୍ରତାପିତା ହୋଇଅଛି । ଏମାପରି ମଧ୍ୟରୁ
ତେବୁଣ୍ଡିଙ୍କଠି କ୍ଲେବ୍‌ର୍ ଏବଂ କ୍ଲେବ୍‌ର୍ ଏବଂ
କ୍ଲେବ୍‌ର୍ କ୍ଲେବ୍‌ର୍ ଏବଂ ଯାଇବେ ଏହି
ଜୀବ ଶବ୍ଦରେ ବାଟଙ୍କରର ପାଇବେ ।
ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବ ଶବ୍ଦରେ ଅଭିଭବରେ ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଧୂରଦୂରି ତାହାକୁ ଦୟାପାଇ ପାଇଁ ।
ଏହି ଶିଖ୍ୟାତ୍ମକ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବ ରାଂମଣ୍ଡି କ୍ଲେବ୍‌
ପ୍ରାକ୍ତିକ ଜୀବ କ୍ଲେବ୍‌ର୍ ଜୀବ ଅମେରିକା
ଏହି ଜୀବ ଜୀବ ଜୀବ ଏବଂ ଜୀବ ଏବଂ
ମଧ୍ୟରେ ଯାଂକିନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଭାବ ଅଛନ୍ତି ।
ତେବୁଣ୍ଡିଙ୍କଠି କ୍ଲେବ୍‌ର୍ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚତା
ମୟୁରରେ ନବାସୀ ତେବୁଣ୍ଡିଙ୍କଠି ବରାତାରର
ଜୀବ ଦେଖିଲୁ ସେହି ଏ, ସର୍ବାଙ୍କ ପକ୍ଷ ଅନ୍ତରୁ

ବ୍ୟକ୍ତିଗୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରମାଲାଙ୍କ ପହିକାରେ ଜଣନ୍ତି
କରିବ ନିବାସୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଛଳମୁଖବନ୍ଦ ସାହୁକ-
ର ଶ୍ରୀ ପଥ ପ୍ରକାଶର ହୋଇଥାଏ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମାଲାଙ୍କ ଅବେଳା ଅକ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀୟ ପ୍ରମାଣ
ଦର୍ଶକରୁ ଓ ଶୋଭାଜ ଶୀର୍ଷାଧାର ଅନେକ
ଅକ୍ଷେତ୍ର ଦର୍ଶକ । ଶୋଭାଜ ଶୀର୍ଷାଧାର ସମ୍ମାନ-
ବାଦିର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଅବେଳା ଅକ୍ଷେତ୍ର ମାତ୍ର
ଦର୍ଶକରୁ ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶକ ସମ୍ମାନକାର
ଦେଖାଯାଏ । କେବଳ କର ମା ଏହି କାଳ
ଦର୍ଶକ ଶୋଭାଜ ଶୀର୍ଷା ଦେଖାର ଅଦ୍ୱୀତ
ସମ୍ମାନକାର ଦର୍ଶକ ଏହି ସେ ଅଦ୍ୱୀତ ଦ୍ଵାରାପାଇବ,

ଭବିତ । ଯେ ଅଶ୍ଵାହରାଣ୍ଟ କିମ୍ବା ଗନ୍ଧି
ଦିଲ୍ଲାବର ପାଇଲି ସାମେହ ଜାଗାରେ ଏ ଦିନସୁର
ଦିନ୍ଦିର ହେବ । ଭାବନାରେ କଳ୍ପନାର ଯାଚନ
ଠାରୀ ହେବାର ଅଭିଭବ କେବେଳ ବର୍ଷଦେଖ
ତାଥ୍ୟ ହୋଇଥିବ । ପ୍ରତ୍ୟକେ ଜାଗତକାଷିତାରେ
ଅବଧି ତହିଁର ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ ନାହାଣ୍ଟ । ବିଜ୍ଞାନ
ରଙ୍ଗେ ଯେଉଁ କଥାହିଁବା ହେବ କୁବିତରେ
ଚାହିଁ ପରିଚାର ହେବ ।

ବଲେବ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବି
ଅଛନ୍ତି ଓ କବନ୍ତରୁ ସେଇମାତେ ତରିଗାନ୍ତି
ଲୁଗ ପଠାଇଥିଲୁ ଦଳାଚିମାନଙ୍କର ପଦର
ଦୂରୀ ବଜୁଳ କଥା କୁଝ ସେମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ
କପଦର ବୋଲିଏ କାରଣ ଗାହଁ । ସେଇର୍ଯ୍ୟକୁ
ବଲେ କୁବିତରେ ଉପୁରୁ ହେବା ଦୁଃଖରେ
କୁବରେ ସମାଜ ଅଥବା ମୁଖରେ ଜୀବା ଦ୍ୱାରା
ପଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉଥିବ ଶେଷର୍ଯ୍ୟକୁ
ଦେଖିଯୁ ଲୋକର ସବୁ ସେବେ ଦୂର
ହେଲେ ଅସମୋର ପାଇବ କାହଁ । ଅଧିକୁ
ସମସ୍ତେ ମେହନ୍ତି ଦାଗରୁ ଶୁଣି ସହ ଅଧିକତତ
ହେହ ଅଧିକର ପାଇବ କାହଁ । ମେବଜର
କଥା ଅଧାର କୋଣ ଅମେରାତେ କହ ନ
ଦେଇଁ । ବାସୁଦରେ ଦେଖାଇଅଛି କି କିମନ୍ତ
ଲୁଗର କହାର କଗାବେଳେ ସେମନ୍ତ
ମନ୍ଦା ଅନୁମନ ଏହି ସେଇ ପାହଁ ।
ସେଇ ଅଧି କଣିକାକୁ ହେଲେ ଦେଖିଯୁ
ଦୁଃଖ ଦୂରୀ ଦେଇର ସମାଜ କୁବର କବିଜ
ଦୁଃଖ ଦୂରୀ ଅଧିକ ନ ହୁଏ ଗାହଁ ପରି
ଶବ୍ଦକୁ କଣିକା କାନ୍ଦା କରୁଥିବା ହେଉଥିଲୁ ।

କରୁନ୍ତିରେ ଏହି ପଥର ଖୋଲିବାକାଳେ
ଦୂରାଳୀ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟମାଳାକୁ ଅପ୍ରେସି
(ଗାଇବଳିବିଷ) ସବୁଯ ଜୀବଙ୍କ ଉତ୍ତମାରୁ ନାହିଁ
ତଥ ଅନ୍ଧବଳ ଯଥ ପାଇବା ଆଶାରେ
ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ହୋଇ ଉତ୍ତମାର
ଉତ୍ତମିଥାତ ଦେଇନ ଫମାହପଥର ପାଠ ଦଲ୍‌।
ଅପ୍ରେସିମାଳେ ବିଶ୍ଵାସକୁ ସାର ନିଜ
ଜୀବନରେବାରା ଆଜ ଏ ଜହାନ ଉତ୍ତମ ଯେ
ସମ୍ମୋହ ଉତ୍ତମ ପାଇବ ବେ ପ୍ରଥମେ ନାମକ
ଚ ୧୦ ବା ଦେଇତ ପାଇବ ଏହି କହି ଉତ୍ତମ
ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚ ୧୫ ବା ଲେଖାଏ ଦୂରି ଆମକ
ତେ ଦୁଇମୟ ବର୍ଷ ପ୍ରେସରେ ତାହାର ଦେଇବ
ମାମକୁ ଚ ୨୦ ବା ଦେଇବ । ଏ ଦେଇବରେ
ଜୀବନ୍ତମାତ୍ର ଅନ୍ଧକୁ ଦେଇବ, ଧର୍ମା ଦେଇବ
ଅଛି ଏହି ସରଦାର କୁତୁପରେ ଅନ୍ଧକ
ରହିବ, ତାରାକାରେ ପଥ କୀରମାୟ-

ଶ୍ରୀମାତ୍ରିଷ୍ଣ-ରୁପତିବ ସୁଯୋଗ ଅଛୁ । କେବଳ
ବଜ୍ରାଳି କହୁ ବ ଖୋଜା ଦେଉଥିବା ରୁହି
ଧାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବୋଧ କୁଅର କେହି ଜାହା-
ଲିୟ ଚେଷ୍ଟା ଠରେ ସୁଧାର ହୋଇପାରିବ ।

କୁଳକା ଛିଲର ଠାପାଗଲ ଦିଗାଣୀ ବା
କିବାରଣକଳ, ସେତ ଦଶୟାବୋଇ ବା ହତ୍ଯା-
ଯରେ ସ୍ଥଳକ ବୋଗାମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର୍ଶକାର
ହଞ୍ଜୀବିନୀ ଅଳକ ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଇଲା ।
ଆମେମାତେ ବୋଖଚକ୍ରୁ ଏ ଦଶକର ଶ୍ରୀପ୍ରକାଶ
ମାତ୍ର ମହାଶୟ ଡଢ଼ା ପିଲାମାରରେ ନାହିଁ
ଖୋଲିର ମୂଦାମାନ ଓ ଆତ୍ମ୍ୟବିଦ୍ୟ ସେ ସମସ୍ତ
ତମକୁର ପାହାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କମଳାରୁଲୀ ସେ
ସମସ୍ତ ଦେଖିଲେ ସେ ଅନୁର ଅନନ୍ତର
ହେବେ । ଦେଖିବେ ତାରଙ୍ଗର ନିରାକୃ
ଅଭିନ ନାହିଁ । ଅଗ୍ରତ ଅଛୁ ବ୍ୟବସାୟ ଓ
କ୍ରାନ୍ତିକର । ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରିମାଣରେ ଏବଂ ସ୍କଲନ
ମୂଳ୍ୟରେ ଦୂର୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତେ ପାଦା କାହା
ବିଜ୍ଞାରରେ ବିଜ୍ଞାପନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟକ
ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । କେତେ ପ୍ରକାର କିମ୍ବା
ଲୋଡ଼ିବା ଦେଖିଯୁ ଦୂର୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର
ସମ୍ଭାବ ଧାର୍ଯ୍ୟାବିଧି । ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ରେ ଖୋଲିଲେ
ଆହେ ପାଇବ ନାହିଁ । ବିଦେଶୀମାଟେ ବ୍ୟବ-
ସାୟ ଦୃଷ୍ଟି କେବୁ ଏହି ନିରାଜ ଦୂର୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଏ ଦେଖିବୁ ଅଜ୍ଞ ଏମନ୍ତ ଝୋଇ
ଦେବିଅନ୍ତରୁ ସେ ମୋତସକର କାଟ ବଜାର-
ରେ ବିଜ୍ଞାପନ ହେଉଅଛି ।

ତୁ ଉପରୀ ଗତିଜାଗ କିମନ୍ଦେ ସବହାର
ଦୋଷ ଶା ବରୁ ଦ୍ରୋହଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ମହୁର କଲ୍ପାନ୍ଧକୁ
ଏହ ତହୁ ମଧ୍ୟରୁ ଥାଳପେଇ, ଅଂମରିବ
ତରବିହୃଷ୍ଟର, କର୍ମପତ୍ର, ଶୈଖାନାଳ ଓ
ଆଂଗର ଏହ ତ ହେବେ ଗୋ ତ ଶା ପ୍ରାପିତ
ହୋଇଥିଲୁ । ଗତିଜାଗକିମରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପାଠଦର ଅନନ୍ତ ମେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଏମ୍ବାବୁ
କୁଳରୁ ଧାର ଦସ୍ତଖତା କିମ୍ବାରାଜରେ ଏମ୍ବାବୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟାକୟର ପ୍ରଧାର ଶିକ୍ଷକ ହେବେ
ଏହ ମୁରୁମାନେ ମାଧ୍ୟକ ଟ ହେବା ଲେଖାଏ,
ଦୂର ଧାର ମୁଗକ ଶ୍ରୀପ୍ରବାନୀରେ ଯୋଗଦା
ନାହିଁ ଦର ନିଜ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଧେଇ ଯିବୋ ।
ମୁହଁରଗଣ, କେବେହଜୁ ତ ନଳିର ସତାପ୍ରେ
ଅନୁର କଳିଗୋଟି ଦ୍ରୋହଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ କୋର
ଅଛୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଗତିଜାଗ ଓ ମରାକରିବ
ବିଦ୍ୟାକୟ ପଦକର ଧିନୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମଜ
ବହୁକ । ପ୍ରାତମେତେ ଶିଶ୍ରୀ କିମନ୍ଦେ ସବହାର
ଅନେକ ଚର୍ବା ମହୁର କଲ୍ପାନ୍ଧରୁ କୋଖ,

କୁଟ୍ଟା ଗତିଜାପି ପ୍ରଦୀପ ଏହି କଥାଜଳା ପ୍ରଦାନ
କରିଅଛୁଟି ସୁଅର ବିଷୟ ଅଟେ ମାତ୍ର ଏହିକୁ
ଛଇ ଅର୍ଥରୁ ମଧ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ଦିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତି
ସରଫାରକର ଏହି ଶୁଦ୍ଧିଷ୍ଠି ପରିଲେ ଅତୁର
ଭାବ ଦେବ ।

ବୁଦ୍ଧି ପୋଷ୍ଟାଥପିତା ସମ୍ବନ୍ଧର ଦିବେ
କୁର ଜେବେବକର ବିଅପତ ଅଦୁଆରେ
ବଢ଼ ତା ହୁ ଘରଠାରୁ ଛାତରେ ଦେବାର
ସାରାହିତ୍ୟର ପିତା ଅଧିକା ମୁକରେ ଏକ
ଭାବୀ ଶରୀର ବା ବନ୍ଦଯାତ୍ରା ହୋଇଥାଏ । ଦୁଇ
ଅନ୍ତର୍ବୟବିଧା ଏହାକ ଏହିବ୍ୟାପ୍ତି ଏକ ସମୟରେ
ଦେହ ଏବଂ ପରିପାରେ ଖାଲୁ ଗୁ ଦିବରେଜଣ୍ଡୁଷ୍ଟ୍ରୀ
ତଠି, ପୋଷ୍ଟାଗାର୍ଡ୍, ପୁସ୍ତକ ପାଠ୍ୟକ ସମାଜ
ପରି ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟରେ ବାଣୀ
ବରିକାର ସାରାହିତ୍ୟର ପାଠ୍ୟରିବ । ଏହି
ବନ୍ଦି ଏକ ସମୟରେ ମେତେ ବେଳେଜଙ୍ଗୁଷ୍ଟ
ପାରିପାଳ ଓ କେବେଜଙ୍ଗୁଷ୍ଟ ଭ୍ୟାଲୁ ପ୍ରେବର
ଦୁଇ ପାଇଟ ଜ୍ଞାତୀୟରେ ବାଣୀ ଉଚ୍ଚବ
ବେ ସବୁ ଦ୍ୱାରା ପୁଅବୁ ଅଥବା ନିଃପାଇଷି
ପ୍ରତ୍ୟେକି ଗୋ ଗୋ ଗୋ ବା ତହିଁରୁ ଜ୍ଞାନଜଗନ୍ଧି
ସାରାହିତ୍ୟର ପିତା ଏହିପରିଷା ପଢ଼ି । ସାରିଏ
ପଢ଼ିବ ଉପରେ ଏହିପରିଷା ଜ୍ଞାନରେ
ଲାଗିଥାଏ ଦ୍ୱାରା ମାସିର ଦେବାଲୁ ହେବ ଓ
ଜ୍ଞାନରର ଜନମ୍ଭୂତ କିନ୍ତୁ ଉପରେ ମୋହର
କଟିବିବେଳେ । ଏକବିନ୍ଦୁମାତ୍ର ଜ୍ଞାନକେ ହୋଇଥାଏ ।
ଏଥରେ ସାରାହିତ୍ୟର ପ୍ରତିକ ଅଧିକ ହେବ
ଏବଂ ସାହାରାହା ଭାବରେ ପଠନକା ପଠା
ରିଚ୍ୟାହ ଭାବରେ ବାଣୀ ଦେବାର ଜ୍ଞାନ
ପ୍ରେବକମାତ୍ରେ ନିର୍ମିତ ହେବେ ।

‘ପଞ୍ଚାବ’ ପରିବାରେ ଘରୁଣା ସୁଦେଶୀ ଶାକ-
ର ବୋଟିଏ ପ୍ରବଳ-ପ୍ରତିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଲେଖକ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି କି ବୈଷୟିକ
ଧର୍ମ ବଜାକମାତ୍ରେ ଅଧିକାର ଟକା ଲାଗୁଥିବ-
ଥିଯାଉଥିବା ପ୍ରାପତ୍ର ଓ ପରିବଳତ କାହିଁ
(ଧକାଗାର) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜମା କରିବାର ପ୍ରତିଭା
ର ମହାତ୍ମା ବୈଷୟିକ ଦେମାତ୍ରେ ମାତସରେ
ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫେଦ୍ରୀ କୁହନ୍ତି ଏବଂ ସଫେଦ୍ରୀ
କୋଇବାର ଦେମାକର ଅଧିକାର କାହିଁ
ନୀତିର ପ୍ରାଚୀନ ଚାଳ ର ଅର୍ଥବ୍ୟବରୀତି ବାକୁ-
ବାବିଦ୍ୱର ବ୍ୟବରୀତି ଶୌଅ ଧକାଗାରପ୍ରାଚୀନ
କୋଇ କୋଇଅଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଳରେ
ଉତ୍ତରେ ପ୍ରମାତ୍ରେ ଅମ୍ବାକର ଆହୁତାର
ଦ୍ୱାରା ଅଥବା ବୁଝୁଥିଲା । କୋଇଅଛନ୍ତି । ଏତେ
ଲାଗୁଥିପାଇଁ ଧକାଗାର ବର୍ତ୍ତମାନରେ କରିବ-

କିମାରେ ବି ଅନୁଭବ ନଳିବ ଗୋଟାଏ ବ୍ୟାଙ୍ଗ
ପ୍ଲାପତ ଓ ଅଭିଜନକରୁଣେ କହାନ ପରି
ପାରନ୍ତି ଦାହଁ । ବାହୁଦରେ ସୁତୁଳା ଥହେଣେ
କବ ଏହ କଥା ଯଥାର୍ଥ ଓ ମୂଳ୍ୟକାଳ ଅବଶ୍ୟକ
ଏହ ବଜ୍ଞାନ ମାତରମ ଦୀର୍ଘ ଏ ବିନା ତୀଠାର
ଦେବାର ଏକାଳ୍ୟ ସନ୍ତୁ କରିବାରୁ ଉଚିତ । ଏହ
ମୋର ଏବ ଏହ ବ୍ୟାପରେ ଧଳ ଓ ଗ୍ରହଣ
ସଂଖ୍ୟାରେ ନିର୍ବେଳ କରିବାର ଉପରୁ କର
କରେ ସୁଦେଶୀ ଲୁକ ରଖାବା ସହେତୁ କୁକୁର
ବଦାତ ହେବ ଗାହଁ ।

ବଜ୍ରାମର ସୁଦେଶୀ ଦୃବ୍ୟାନ୍ତପଳ ଶୀର୍ଷତ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକରଣରେ ଉଚ୍ଛଳବାହୀ ଲେଖିଥରୁଣ୍ଡି
ତ ଏ ହେ ଆଜିର ସାମନ୍ୟ ପରିମାଣ ଶର୍ତ୍ତେ
ଦ୍ୱାରୀ ହଜାର ପ୍ରାୟ ସମ୍ପ୍ରେ ସୁଦେଶୀଯୁ ଦୃକ୍
ବିଦବକାର କରିଛୁ ଏକ ବିଜ୍ଞାପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ
ନାହିଁ । ସହିମୋହା ସଥାର୍ଥ ବହୁଅକ୍ଷରୀ ତ
“ସୁଦେଶ ମାଗ ଶାବ୍ଦୀ ବିଅକ୍ଷର ତାହାରୁ ଅମୂର
ଜୀବ ବିଧବୀ ବର୍ତ୍ତନି । ମାତ୍ର କପ୍ତର ଶାମାଳି
ଶାଦାବ ଅନ୍ୟ ଦସ୍ତର ସଦସ୍ତ ପ୍ରକାର ତଳି
ବୁଝିଲେଖି ସେବୁ ଆଦ୍ୟଠାରୁ ଅନ୍ଧବର ମେଳେ
ଓ ଅମୂର କମ୍ପି । ବଜ୍ରାମଠାରୁ ଉତ୍ତାରେ
ସୁଦେଶୀଯୁ ଦୃବ୍ୟାର ବିଦବକାର ଦ୍ୱାରା ଜଗା
ହେଲେବେଳେ ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଅନ୍ଧାର
ଶର୍ତ୍ତ ଏବଂ ସେବେ ଦ୍ୱାରୀ ବରିଶାବ ଦୃବ୍ୟା
ବର୍ଣ୍ଣର ଧନବାନ୍ତି ଶୈଶବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଦେଶୀ
ଦ୍ୱାରା ଦୃବ୍ୟାର ପରିଶ୍ରମ ନ ହେଲ ସୁଦେଶୀଯୁ
ଦୃବ୍ୟରେ କୃପା କୃତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ଦମାରେ
ଦେ ସମସ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ତେଜ୍ଜ୍ଵାଳରେ ହେବେ
ନିମ୍ନ ବିଦେଶୀ ଦୃବ୍ୟାର ଅତିର ବକ୍ତିକାତ୍ମାଙ୍କ
ଦେଶୀଯୁ ମାରିବରଙ୍କ ଅନ୍ଧରେ ମନ୍ଦ ପତ୍ର
ନାହିଁ । ଜମେହାର ସହାଯ ଏବଂ ପାଇଁର ବନ୍ଦୁ
ମାନ୍ଦୁ ଜନସାଧାରଣ କେତେ କୋଟି ମାତ୍ରକୁ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଘର୍ମମାରି ଅନ୍ଧବର ହରାନ୍ତି
ସବ୍ୟ ଦେଶର ମୁଖ୍ୟମାନ, ଦରିଦ୍ରମା ଓ ଅବହିନୀ
ନିମନ୍ତେ ତେଜମାନେ ସବ୍ୟକ୍ତ ଦାୟୀ । ଏହି
ଦାୟୀର ସେମାନେ ହୃଦୟକିନ କର ତାର୍ଯ୍ୟକୁର
ପଦ୍ଧତି ହେବେ ଏହାର ଅନ୍ଦେମାନେ ତାମନା
କର ।

ବିହୁମାର କେତେଜଣ ମୁଖମାତ୍ର ନିଷି
ଦଶହର ଟଙ୍କା ମଳ ଧରିବେ ବେଳୀର ଶୁଭ
କେଉଁମେଥିତ ତଙ୍ଗାକିମାତ୍ରରେ ବେଳିଏ ଶୋଧ
କଥିଥାପାଇଁ କି ବନ୍ଧୁକି ସ୍ଥାପନ କର ଆଏତ
ଅନ୍ଧାରେ ଦେଲୁଣ୍ଡା ଦେଖିବାକୁ ଯହି ସୁଧ
ମଞ୍ଚରେ କରିବେ ବଜାରର ‘ପ୍ରିୟାବ’ କମ୍ପନୀ

ଶ୍ରୀ ଏ ଧ୍ୟେ ଦଳ ଜାହାଜ ଅଣାଇ ଗୁଡ଼ିଆ
ଏହ ବନ୍ଦାନ ମଧ୍ୟରେ ସାତୀ ଦେଇ ଦୀର୍ଘ
ଅନ୍ତିମାର ବ୍ୟକ୍ଷଣୀୟ ଅଳମ କରିଥିଲୁ ।
ବନ୍ଦା ସାତୀ ପତି ଓ ଡେଂକା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଳି
ଅଛି । ଏହ ବନ୍ଦାରେ ଘୃତଙ୍କୁ ଏହ ରଂଗର
ଠାରିଗା ଏ ବ୍ୟକ୍ଷଣୀୟ କରସ୍ଥରେ । ଦେଖିଲୁ
ଠାରିଗର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଲାଗିବା ଅକ୍ଷୟରେ
ଝାମଳ ବନ୍ଦାଗ ଏହିବ୍ୟକ୍ଷଣୀୟ ମାତ୍ର ବନ୍ଦା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦଳେ ସୁଭା ଦେଖିଲୁ ଲୋହମାଳେ ଉଚ୍ଛରେ
ଅପ୍ରା କି କର ଓ ଡେଂକା ବନ୍ଦାରେ ସଦେଶୀ
ବନ୍ଦାମାର ଜାହାଜରେ ଯାଗୀୟାତିକରୁଅଛି ।
ଏହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବନ୍ଦାମାର ଦିବେବୁରୁଷମାଳେ
ବଜନଗାର ଅନେକ ସମ୍ମାନ ହିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରା-
ମାଠକୁ ‘ପ୍ରତିଧ୍ୟାତ୍ମ’ ଜାହାଜକୁ ନିମନ୍ତର ଦେଇ
ଦେଇ ସଥୋତି ସମାଜକ କରସ୍ଥରେ ।
ବନ୍ଦାମାଳେ କରିବ ଜାବାଜରେ କେବିନ୍ଦିଦେଶୀ
ଭୁବ ତରିତାର୍ଥ କର କଢ଼ି ଅଳମ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ।
ଏହ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ବନ୍ଦିଏ ଜାହାଜ ଅମେର
ଦାରୁ ଅଣାଇଅଛି । ଗାହା ବଜନଗା ଓ
ବନ୍ଦାଗ ମଧ୍ୟରେ ଯାଗୀୟାତ ଦରବା । ଗୁଡ଼ିଆମର
ଦ୍ୱେଲମାଳମାଳେ ଏହ ବନ୍ଦାମାର ସ୍ଵାପନହାୟ-
ଏକା ବଜନେଶ କାହିଁ କି ସମସ୍ତ କରିବର
ଗୌରବ ବନ୍ଦାମାର ଅଛି । ଅମେରମାଳେ ଏହ
ବନ୍ଦାମାର ଭୁବକ ଏହାନ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଏହ
ଅଣାଇବୁଁ ଓ ବନ୍ଦାର ହିନ୍ଦୁ, ସ୍ଵେଚ୍ଛମାଳମାଲର
ସତର ସମ୍ମାନମାର ଲୋକ କିମି ଏହଥର
ବନ୍ଦାନ କରି ଉଦ୍‌ଦେଶ ବନ୍ଦାମାର କରିବାକାର
ଦିନେଶୀ କନ୍ଯାର ସାର୍ଥକ ଦରବା । ଅନ୍ତିମ
ଅନ୍ତିମ ବ୍ୟକ୍ଷଣୀୟ ପର ଜାହାଜରେ ସାତୀ ଓ
ଗାଲକୋଳର ବ୍ୟକ୍ଷଣୀୟାତ ଏ ଦେଖରେ
ମରିବେଶୀୟବ୍ୟକ୍ଷଣ ଏବହାଜୟା ହୋଇ କରି
ଅଛି । ରୁକ୍ଷ ରହି ସାହସ ଓ ଅଧିବସାଯ୍ୟ
ସବକାରେ ଦେଖିଲୁ ଲୋହମାଳେ ଏହ ଏହ
ଅଭ୍ୟାସ ବ୍ୟକ୍ଷଣୀୟରେ ପୁରୁଷ ଓ ଦେବା
ପର୍ମାଣୁ ଦେଖର ଅଦ୍ସ୍ଵା ଅନୁମତି ଦିଲା
ଫେରିବ ଗାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକା ।

ଏ କେବଳାଙ୍କ ଶ୍ରମିକ ବେବାଗୟୁ
ଅପରାଧୀବା କୁହାଯିବା । ସମୟରେ ଯେଉଁ
ଭଲଭ ଉତ୍ସମାଜ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଛି ତହିଁରୁ
ତାକୁଳିକ କ୍ଷାଣୀତି ମାତ୍ରରେ ସୁଧାର ଓ ଧର୍ମ-
କୁରେବ ସଥେଷ୍ଟ ଅଭିଭ ଭଲଭିଲୁ ମାତ୍ରେ
ଆଇଥାଇଯିବା । ଅମେରାଜେ ଅବାକୁ ଅବଳ
ସହିତ ଭାବାବରିପାରୁ ଅବମତ ଦେଲୁ ଯେ

ଅତ୍ୟନ୍ତର ଉଚ୍ଚତ ପଦ୍ମାମାଳକର ସୁଶିଖ
ନମନ୍ତ୍ର ପାଦାଳର ଦେହ, ମନ, ପ୍ରାଣ ଅର୍ପଣ
ଦେବାକୁ ସେ ବନ୍ଦୁଦିନକୁ ଜୀବା ସବୁ
ଦୟାକୁରେ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ପାଦା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସରଗତ ଦେବାର ଅଭିମୁକ୍ତ ଦୟାକୁରେ
ପାଦାକୁ ପାଦାକର ସୁରତେ ମୋଟିଏ ଧାନ୍ତିତ
ଦୟାକୁରେ ଆଦିତ୍ତ ବାନ୍ଦା ଦୟାକୁରେ ଦୟାକୁରେ
ଶ୍ଵର ଦେବାର, ଦେବକ ସିଂହ୍ୟାଶାନକଥାର
ବାନ୍ଦାମାନକୁ ପାଦାରେ ଅନ୍ତର ଶେଷା ଦୟା
ପାଦାକୁରେ । ଦଙ୍ଗକା, ରଙ୍ଗକା, ତେଲକ, ସିଲକ,
ପଞ୍ଜାକ ଏପର ବୁ କନ୍ତକ ପୋକକ ବନ୍ଦୋକସ୍ତ
ଦୟା ହୋଇଥିଲି ଏହ କଥ ବାନ୍ଦା ଓ
ଦିକାହୁତା ଦେହ ଛାଇ ଦେବକ ସିଲକ,
ଦାରମୋକଷ୍ୟମ ଶିଶିବାକୁ କୃତାନ୍ତି, ସେମାନକ
ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀଦରେ ଦୂରଦଶ, ସ୍ତ୍ରୀଦର ଓ ଅନ୍ତର
ଦୟାକୁ କର୍ତ୍ତାରୁ ହୋଇଥିଲି । ସେବେଦୂର
ଦୟାକୁ ଶେଷା ଦୟାକୁ ପାରେ ପାହାର
ବନ୍ଦୋକସ୍ତ ଦଳ ହୋଇଥିଲି ।

ଏହି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେଖାଯାଏ କେ
ଛିଲୀୟ ଓ ଲକ୍ଷୀୟ କାଳରୀ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣବର
ମେ, ଅପ୍ରେଲ ଶତା ଆବତାର ଦିନର
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବାତାରେ ଏକାକ୍ରମ
ଆପାତକୁ ଏ କରଇବାରୀ ଫେରିବ ସମ୍ଭାବ
ଏହି ହିୟାଜୟର ପୁଣ୍ୟାଧିକ ନିମନ୍ତେ ହାତ
ବାକ୍ ହେବାହାର ଜୀମଣ୍ଡକର ଉତ୍ସାହବର୍ଣ୍ଣ
କରିବେ । ଶୁଣିକ୍ରମ ଭାଗରେ ଦେଖିବ ଉପର
ଦେବେତୁଳ ନିର୍ବର ବରେ ତାହା ଦିନର
କାନ୍ଦୁଳୀ । ଅବେଳା କେବଳ ଦେଇ ଉପସ୍ଥିତ
ନାହା ଏଣ୍ଠିର କରେ ଧାଇବା ଏ କରଇବେ
ଦିନ । ଅବେଳା ଏ ସୁଧାର ଶତବାର କୁହେ

ବକ୍ତ୍ବକୁ ବିଜ୍ଞାନ ।

କଲିପତ୍ରାର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁତାର କେମିହାନ୍ତର
ଏକପାଷାଚର ମୁସଲମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମର୍ମ-
ତତ୍ତ୍ଵ ଅଛି ଓ ସେହି କାହାର ଅଧିକର ଅବ୍ୟାପ୍ତ
କୁରରେ ହନ୍ତୁମୁକ୍ତ ହଜୁକୁଳ ଗୋଟିଏ ଦେଖା-
ଯେ ଅଛି । ଏତ ବନ୍ଦରଦିନ ମୁସଲମାନମାତ୍ରେ
ସେହି ମସକୁଦରେ ତେବେରା ପାଇଁ ହୋଇ-
ବାକି (ବନ୍ଦରାକ) କରିବାର ପ୍ରିୟ ପର-
ହକୁ ତେବେରାକୁ ପଞ୍ଚୀକ୍ରମ କାରେ ସେହି ଅଧିକ
ମଜ୍ଜାକୁ ପାଖୋଡ଼ ଦେବାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନେ । ହଜୁ
ମୁକ୍ତମାତ୍ରେ କହିଲେ ହଜୁରେ ଦେଇ ଅନ୍ତରେ
ବାରୁରେ ଦେବାକୁ ହଜୁରେ ମାତ୍ର ଦେଇଲମାନ
ମାତ୍ରେ କାହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ହଜୁମାତ୍ରେ
ମୁଲ୍ଲାକରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇଲେ ମାତ୍ର ପର୍ମିଟ ଅଧିକ

ପୂର୍ବକୁ ମାତ୍ରଗୋଲ ଅରମ୍ଭ ହେଲୁ ଏକ ମଧ୍ୟ
ମାତ୍ରମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁ ଦେବାଳସର ଏହଥାରେ କିମ୍ବା
ପହାର କିମ୍ବା ପରି ଯାକା ଉପଦ୍ଧବ ଦେଇ ।
ତିମ୍ବାକର ଦେଆରେ ଏ ସଙ୍କଳ ଶୋଭା
ଅଛେକ ସର୍ବଦା ଓ କହି ମଧ୍ୟରେ ଆଖ
କାଥ ଉଚ୍ଚାରଣାକାର କୁଳ ଏବନ୍ତର ଶୋଭା-
ଶ୍ଵରେ । ହିନ୍ଦୁଗାନ୍ତ ଅନେକ ରହିବେଣୀ
ଏବଂ ଦେଖାଯୁ ଘୁମଫୁର୍ମୁଖ ଓ କହିବଳେ
କହି ଠେଣ୍ଟ ଅନ୍ତରମ୍ଭ ଅଛୁ ଗେନ ପଢ଼ି
ଦେଖାମା ନିଜା କର କର ହବ ପରି ସେଠାରେ
ଚିତ୍ତପାଇଲେ । କହିବ ତୁମର ସୁଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ମୁଦ୍ରମନକ ଶତ ପାହାନ୍ତି ହିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରମନ
ଓ ଘୁମଫୁର୍ମୁଖ କହିବଳେ ଏହିତ
ହୋଇ ବାରପାଚାଳକୁ ପଠାଇଲାନ୍ତରୁ ।
ଘୁମଫୁର୍ମୁଖ ଅବା ଓ ଅହେଷରେ ମୁଦ୍ରମନ
ମାତ୍ରକ ମନ୍ତ୍ରର ସମ୍ମାନରେ ଗୋବୁ ଓ ଦେଇ
ଅବା ଉଚ୍ଚାରଣରେ ସ୍ଥାନ କରଇ ଆଖି ମଧ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟା କଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁର ସମ୍ମାନର
ଧର୍ମଦେହ ବାଧା ଘୁମଫୁର୍ମୁଖ । ତହିଁ ଆବଶ୍ୟକ
ସୁଲାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିକାନ୍ତ ପୁନରକାର ବନ୍ଦୁ ବଂଶୀ
ମୁଦ୍ରମନଠ ନାହିଁ କହାମାର କେବୁା କରିବୁରେ
ଗାଢ଼ ପୁନ୍ଦର ବନ୍ଦୁର୍କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଲାଙ୍କ ସହିତ ଠକ୍
କେ ଛପାଇ ହେବାକୁ ଅଛୁ କହି ଉପଦ୍ଧବ
ଦେଇ ପାରିଲ ତାହିଁ । ଅବଶ୍ୟକ ପାରିବ
ଦେଇବାକୁ ଘୁମଫୁର୍ମୁଖ ଦେଇଲାନ୍ତରୁ । ସେମାନ
କର କରିବରେ ସାତା ଦେବ ପଟେ ନାହିଁରି
ମାତ୍ର ଏପର ପଥକା ହେବା ବନ୍ଦୁ ବୁନ୍ଦୁ
ବିଷୟ ଅଛେ ଏବଂ ଏଥିକୁ ଏହିତ ପାରି
ଦେଇବାକୁ ଯେ ହିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରମନକ ମଧ୍ୟରେ
ଏବା ଦେବ ବନ୍ଦୁ ପଟିତ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ
ଯେ ପରିମ୍ବୁ ପାହା ହୋଇ ଗାହିଁ ସେ ଯମୀନ୍ତି
ବୁନ୍ଦୁର ହୂର୍ମର ହୁର ହେବ ତାହିଁ ହୁନ୍ଦି ଏହି
ମୁଦ୍ରମାନ ଦୁର୍ଦେଖ କରିବାରୀ ଏବଂ ଦେଇ
ସଙ୍କଳରେ ବନ୍ଦୁ ଅଛୁଣ୍ଡ । ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଠକ୍ ପେଠାରେ ସ୍ଵା ଆନ୍ତର ଆଖ
ଗାହିଁ । ଖର ଉଚିତେ ସବରିପୁଣ୍ୟ ଗୋଲକ
ଠକ୍ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଖି ଦେବମା କେବଳ
ଗାହିଁ ଏବା ଓ ସାମାଜିକ ପରିବାପର ବନ୍ଦୁ
ଅମ୍ବେଗାକେ ଲାଜୁଯାକାର ଦେବେ ଦେବିବର
କାହିଁ ଯାଇ ଏହା ଦଳଲେ ଜାଞ୍ଜୁଗା ଲାଗିଲ
ଅଞ୍ଚା ଦେଆଯାଇ ଥାହିଁ । ଦେବ ଧର୍ମକାଳରିତିର
କରୁ ହୁନ୍ଦିର ଦେବତା ଲାଗି ଲାଗ ଦଳଲେ
କର ଧର୍ମକାଳର ଦେବତା ଏମନ୍ତ ଧର୍ମକାଳ
ଦେବତାକୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେତ ବ୍ୟାପ୍ତି ବା ଅନ୍ତରମ୍ଭ
ଅନ୍ତର ଧର୍ମକେ କାହିଁ ଓ ଦେଇ ନିରାପଦିତ